

Puheenjohtajan kirjoitus

Paljon onnea 95-vuotias Helsingin Keilaajat ry

Siitä onkin aikaa, kun viimeksi olen kirjoittanut HK:n tapahtumista. Tarkalleen ottaen tasan 5 vuotta.

Paljon on asioita tapahtunut viiden vuoden aikana. Osa sellaista, joka oli ennustettavissa ja osa sellaista, mitä kukaan ei voinut kuvitellakaan tapahtuvan.

Vuonna 2015 syksyllä aloitimme tunnustelut mahdollisesta yhdistymisestä toisen seuran kanssa ja mikä olisikaan ollut luontevin kohde kuin vuonna 1933 HK:sta erkaantunut ja perustettu Keilaseura Kehrä.

Tunnustelijana toimi Nils "Forssi" Forsström, joka jo opiskelunsa aikana oli tutustunut Hekki Sarsoon ja armeijassa Rauli Askoliniin. Nämä kaksi pitkäaikaista Kehräläistä ja keilailuvaikuttajaa (FIQ, SKL, HBL) näyttivät heti alustavaa vihreää valoa, joten Kehrän kanssa jatkettiin neuvotteluja.

Seuraavaksi Forssi ja minä tapasimme Kehrän puheenjohtajan, Kaj Kerbsin. Hänen kanssaan käytiin yksityiskohtaisemmin asioita läpi ja annoimme riittävät eväät matkaan, jotta hän voisi esittää asian omalle seuralle ja tiedustella jäsenien mielipiteitä.

Keväällä 2016 päätettiin, että HK säilyy omana "pöytälaatikkoseurana" ja aktiivijäsenet liittyivät

Kehrään, jonka nimi muutettiin Keilaseura HK-Kehräksi.

Virallinen toiminta alkoi 2016 syksyllä ja ensimmäinen kausi sujui yllättävän hyvin vaikka pientä hienosäätöä ja kompromisseja pitikin tehdä. Myös jäsenien tutustuminen toisiinsa otti oman aikansa, mutta jo seuraavalla kaudella puhuttiin sujuvasti Keilaseura HK-Kehrästä, eikä enää ollut Kehräläisiä tai HK-laisia.

Vaikka aktiivitoiminta tapahtuukin HK-Kehrän nimissä eikä Helsingin Keilaajat esiinny näkyvästi keilailutoiminnassa sai sen jäsen huikean tunnustuksen Suomen Keilailuliitolta.

Vuonna 2016 pitkäaikainen jäsen, puheenjohtaja ja kunniapuheenjohtaja Yrjö "Avanto" Sarahete nimettiin SKL:n Hall of Fameen numerolla 3.

HK-Kehrässä alkuperäisiä HK-laisia on aktiivisesti mukana enää kourallinen ja taustalla hengessä mukana toinen kourallinen. HK on saanut siirrettyä perinteitä ja yhteishenkeä uuteen seuraan mm. sisäisten pelien ja seuraotteluiden kautta. Pyritään jatkamaan näitä hienoja perinteitä mahdollisimman pitkään.

Tätä kirjoittaessani on maailma kovin erilainen kuin vuosi sitten. Vallitseva pandemia on sotkenut jokaisen meidän elämää tavalla tai toisella. Viime keväänä alkanut pandemia sulki keilahallit kahdeksi kuukaudeksi ja sarjapelejä siirrettiin kesäkuulle. Kausi 2020-2021 päästiin aloittamaan lähes normaalisti ja rästissä olevat sarjakierrokset kaudelta 2019-2020 pelattiin heti syksyn alussa alta pois. Valitettavasti pandemia on Suomessa jälleen leviämismuodossa ja loppuvuoden sarjapelit on siirretty ensi vuodelle. Myös harjoitusten yhteydessä olevat sisäiset kilpailut keskeytettiin ja siirrettiin ensi vuoteen.

Vaikka keilailu on kaikille meille rakas harrastus ja intohimo, on meidän kuitenkin ensisijaisesti huolehdittava toisistamme ja ikääntyvistä lähimmäisistämme.

Kaikkein tärkeintä tällä hetkellä on terveys.

Toivon totisesti, että mahdollisimman moni HK-laisista on juhlimassa 5 vuoden päästä HK:n 100-vuotisjuhlia.

Kiitos kaikille HK:n jäsenille ja meitä tukeneille tahoille. Olkoot rataolosuhteet kaikille suotuisat ja pysykää terveinä.

Jari Nieminen
HK:n puheenjohtaja

Puheenjohtajan kirjoitus

90 vuotta keilailua.

Kun viisi vuotta sitten kirjoitin 85 vuotiaan HK:n historiikkiin oli rekisteröityjä jäseniä seurassamme tuolloin vajaat 30, joista 18 oli aktiiveja.

Mainitsinkin kirjoituksessani jäsenmäärämme nousun ja keski-ian laskun.

Valitettavasti tämä trendi ei ole jatkunut. Emmekä ole ainoita. Harrastajien määrät vähenevät eikä uusia keilaajia tule samaan tahtiin kuin, mitä lopettaa. Seurat kutistuvat ja jos eivät kokonaan kuihdu niin ainakin yhdistyvät. Tällä hetkellä HK:n riveissä keilaa aktiivisesti 10 keilaajaa ja rekisteröityjä jäseniä on 16.

Viime vuosien aikana keilailu on kehittynyt hurjasti. Välineet ovat suuremmassa roolissa kuin ennen vanhaan ja rataolosuhteet ovat muuttuneet huomattavasti. En tiedä ovatko välineet sitten vaikuttaneet meidän jäsenten tuloksiin, mutta ainakin rataolosuhteet ovat olleet suotuisat, sillä HK sai maistaa taannoin pienen palan menestystä. Vuoden 2014 veteraanien SM kilpailussa Imatralla HK:n parimiesjoukkue Lasse Larne ja Lars Lindroos voittivat SM kultaa! Lisäksi HK:n 4-miehisjoukkue sijoittui samassa kisassa toiseksi. SM-kultamitali oli Lasse Larnen toinen, sillä hän voitti vuonna 1966 parikisan Suomen mestaruuden. Silloin parina keilasi Timo Suviranta.

Valitettavasti Lasse "Sokkeli" Larne ehti nauttia kultamitalistaan vain vuoden, sillä keväällä 2015 saimme kuulla suru-uutisen. 87-vuotias Mestari poistui keskuudestamme.

Vaikka HK:n jäsenmäärät ovat viime vuosina vaihdelleet, uskon vahvasti tulevaisuuteen.

Seura voi edelleen hyvin ja luotan siihen, että tavalla tai toisella HK viettää vielä riemukkaita 100 v syntymäpäiväjuhlia.

Kiitos kaikille HK:n jäsenille ja meitä tukeneille tahoille.

Jari Nieminen
HK:n puheenjohtaja

PROLOGI

Elettiin vuotta 1925. Helsingissä oltiin uuden muotiurheilun lumoissa. Edellisenä vuotena oli avattu Liisankadulla Systeman bowling- eli keilahalli.

Oli toki Helsingissä keilattu jo monia vuosikymmeniä, mutta 9-keilan radoilla, jota myös saksalaiseksi keilailuksi kutsuttiin. Toimivista keilaseuroista lienee vanhin Old Boys, joka on perustettu 1913. Sitä pidettiin myös keilailun varsinaisena kantaseurana Suomessa. Useat suurseurat, kuten HIFK ja KIF olivat myös perustaneet useita vuosia aikaisemmin omat keilailujaostonsa. Mutta Old Boys oli ensimmäinen keilaseura. Uuden amerikkalaisen keilailun eli bowlingin tultua 1924

Suomeen ryhtyivät alan innokkaat harrastajat myös perustamaan uusia keilailuseuroja. Poikkeuksetta nämä kaikki olivat ruotsinkielisiä. Suomenkielisten oli liityttävä niihin tai Helsingin Jalkapallo Klubin jäseniksi, jos he halusivat saada uudesta hallista harjoitustunteja. Vaikka urheiluna bowling oli uutta Suomessa ja sen harrastajajoukko vielä suhteellisen rajoitettu, niin silti pula vapaista harjoitustunneista oli kova, koska seurat olivat varanneet nimiinsä kaikki iltatunnit.

HJK:n keilajaoston toiminta oli tiivistä ja kilpailutoiminta vilkasta. Senpä vuoksi se myös houkutteli yhä useampia innokkaita keilailun ystäviä hakeutumaan riveihinsä. HJK oli kuitenkin jalkapallon erikoisseura, joten oli luonnollista, että seuran taholta ei haluttu uhrata kovin paljon uuden jaoksen hyväksi. Tämä tietenkin johti pian keilaajien tyytymättömyyteen. Heidän mielestään pääseura laiminlöi keilajaostoa. Sen jäsenet ryhtyivät tästä syystä suunnittelemaan oman keilaseuran perustamista.

Oman seuran ja muissa seuroissa olevien suomenkielisten keilaajien keskuudessa suoritettut tiedustelut viittasivat heti siihen, että perustettavaksi suunnitellusta erikoisseurasta, jonka rungon muodostaisivat HJK:n keilaajat, tulisi elinkelpoinen suomenkielinen keilaseura. Uuden seuran perustamistoimenpiteet sujuivat vireään tahtiin vuoden 1925 syksyn kuluessa. Systeman radoilla perustettiin Suomen suurin keilaseura HK (Helsingin Keilaajat) vastapainoksi liialle ruotsalaisuudelle, joka tahtoi hallita HBL:a. HK:n johtoon saatiin intomielisiä suomenkielisiä kuten kirjojen tukkualan johtaja Artturi Virtanen vaimoineen, Ossi Rosokivi, J.M. Petäjä, Hankkijan sähköosaston johtaja, Pertti Palmio, kelloseppä Oskari Näkki, maisteri Wilho Hannuksela, Antti Hämäläinen, Bruno Dahlström, Esko Mäkinen, molemmat Vakuutusyhtiö Kalevasta, Jussi Nyysönen ym.

LUOTTAMUSTA

Vaikka HK:n saavutukset kilparadoilla ovat olleet kovia ja kunnioitettavia, niin niiden ylitse kohoaa kuitenkin se työ, minkä HK:laiset ovat tehneet järjestötoiminnan piirissä. Jo olemassaolonsa ensimmäisestä vuodesta alkaen on seuramme jäseniin voitu luottaa yhteisten asioiden hoidossa ja keilailuharrastuksen edistämisessä.

Todella mahtavan pitkän uran järjestöpuuhissa on tehnyt seuramme pitkäaikainen puheenjohtaja, nykyinen kunniapuheenjohtaja, **Yrjö Sarahete**. Työ, jonka hän aloitti 1954, kesti yli 50 vuotta.

Vuosien mittaan ovat seuraavat HK:laiset antaneet oman panoksensa keilailuharrastukseen ja keilailun eri liittojen hyväksi:

Bruno Dahlström	HBL:n rahastonhoitaja 1951-1954
Antti Hämäläinen	HBL:n johtokunnan jäsen 1930 ja 1932
Lasse Larne	HBL:n veteraanivaliokunnan jäsen 1994- Helsingin Veteraanikerhon johtokunnan jäsen 1994-1995 Helsingin Veteraanikerhon puheenjohtaja 1996- SKL:n veteraanivaliokunnan puheenjohtaja 2003-
J.M. Luukkonen	HBL:n varapuheenjohtaja 1937-1938
Esko Mäkinen	HBL:n rahastonhoitaja 1945-1950
Jussi Nyysönen	HBL:n sihteeri 1926-1927
Oskari Näkki	HBL:n rahastonhoitaja 1934-1935 SKL:n rahastonhoitaja 1939-1947
Pertti Palmio	HBL:n varapuheenjohtaja 1933-1936 SKL:n johtokunnan jäsen 1936-1938 HBL:n puheenjohtaja 1946-1958
Eero Peltonen	HBL:n puheenjohtaja 1933-1934
Ossi Rosokivi	HBL:n johtokunnan jäsen 1926 SKL:n puheenjohtaja 1930-1940
Yrjö Sarahete	HBL:n toiminnanjohtaja 1954-1960 HBL:n johtokunnan jäsen 1963-1964 HBL:n kunniajäsen 1994 WTBA:n pääsihteeri 1963-1993 FIQ:n pääsihteeri 1973-1995 SKL:n teknisen valiokunnan jäsen 1981-2004

HK:n johto 1925-2015

Puheenjohtajat:

1925-1927	J.M. Petäjä
1928	Artturi Virtanen
1929-1930	Eero Peltonen
1931-1932	Pertti Palmio
1933	J.M. Luukkonen
1934-1943	Oskari Näkki
1943-1946	Esko Mäkinen
1947	Jussi Torppa
1948-1949	Pertti Palmio
1950-1951	Bruno Dahlström
1952-1957	Aarne Lassila
1958-1965	Eero Huikarinen
1966-1968	Arvi Jantunen
1969-1978	Yrjö Sarahete
1979-1980	Lauri Väänänen
1981-2001	Yrjö Sarahete
2002-2003	Seppo Mäkinen
2004-	Jari Nieminen

Sihteerit:

1925-1926	K.V. Nieminen
1927-1930	Jussi Nyyssönen
1931-1932	Oskari Näkki
1933	Arto Havulinna ja E. Tuomola
1934-1942	Bruno Dahlström
1943-1946	Felix Näre
1947-1953	Eero Huikarinen
1954-1960	Yrjö Sarahete
1961	Kauko Tuominen
1962-1968	Lasse Larne
1969	Torsten Vallasmaa
1970-1973	Reino Laiho
1974-1976	Veikko Vihavainen
1977-1996	Seppo Mäkinen
1997-1999	Esa Vanhanen
2000-2003	Jari Nieminen
2004-2015	Nils Forsström
2015-	Antti Laaja

Rahastonhoitajat:

1925	H. Vilppula
1926	L.K. Siljander
1927	Oskari Näkki
1928-1944	Antti Hämäläinen
1945-1947	Aarne Lassila
1948-1951	Arvi Jantunen
1952-1954	Kauko Himanen
1955-1958	Oiva Laakso
1959-1963	Unto Rautio
1964-1965	Keijo Kaija

1966-1986	Reino Tuominen
1987-1993	Kyösti Pitkänen
1994-2013	Jorma Wikstedt
2014-2015	Kenneth Solja
2015-	Nils Forsström

HK:n johtokunta 2015

Jari Nieminen, Nils Forsström, Antti Laaja, Pekka Reinamo, Raimo Rautanen

KULTAA JA KUNNIAA

HK:n kunniapuheenjohtajaksi on kutsuttu Yrjö Sarahete 21.9.2004

HK:n kunniajäseniksi on kutsuttu:

11.4.1936	J.M. Luukkonen
5.12.1950	Oskari Näkki
6.3.1956	Pertti Palmio
5.2.1991	Arvi Jantunen
16.9.2009	Lasse Larne
16.9.2015	Raimo Rautanen
16.9.2015	Seppo Mäkinen

HK:n ainaisjäseniksi on kutsuttu Uuno Partinen ja Esko Laakso

HK:n ansiomerkki on myönnetty seuraaville:

- No 1 J.M. Luukkonen
- No 2 Oskari Näkki
- No 3 Antti Hämäläinen
- No 4 Pertti Palmio
- No 5 Esko Mäkinen
- No 6 Bruno Dahlström
- No 7 Felix Näre
- No 8 Arne Lassila
- No 9 Arvi Jantunen
- No 10 Yrjö Sarahete
- No11 Lasse Larne
- No12 Seppo Mäkinen
- No13 Raimo Rautanen
- No14 Reino Tuominen
- No15 Seppo Kilpiä
- No16 Esko Vanhatalo

Helsingin Keilaajien viiri

- N:o 17 Seppo Kilpiä
- N:o 18 Esko Laakso
- N:o 19 Ossi Laaksonen
- N:o 20 Seppo Mäkinen
- N:o 21 Tapio Pyykönen
- N:o 22 Raimo Rautanen
- N:o 23 Reino Rosén
- N:o 24 Heikki Tikanoja
- N:o 25 Reino Tuominen
- N:o 26 Torsten Vallasmaa
- N:o 27 Esko Vanhatalo
- N:o 28 Pentti Berg
- N:o 29 Vilho Kataja
- N:o 30 Kyösti Pitkänen
- N:o 31 Kari-Jukka Valtonen
- N:o 32 Jorma Wikstedt
- N:o 33 Nils Forsström
- N:o 34 Jukka Reinamo
- N:o 35 Unikulma Oy

N:o 36 Jari Nieminen
N:o 37 Lars Lindroos

Työstään keilailu-urheilun hyväksi on seuramme jäseniä palkittu seuraavasti:

SKL:

SKL:n kultaisen ansiomerkin ovat saaneet Pertti Palmio, Yrjö Sarahete, Lasse Larne, Raimo Rautanen, Seppo Mäkinen, Jari Nieminen, Nils Forsström, Antti Laaja, Pekka Reinamo

SKL:n hopeisella ansiomerkillä on palkittu Bruno Dahlström, Arvi Kuha, Oskari Näkki, Esko Vanhatalo, Jorma Wikstedt

HBL:

HBL:n kultaisen ansiomerkin ovat saaneet: Arvi Kuha (N:o 1), Oskari Näkki, Pertti Palmio, Yrjö Sarahete, Reino Tuominen, Lasse Larne, Seppo Mäkinen, Raimo Rautanen ja Esko Vanhatalo. HBL:n hopeinen ansiomerkki on myönnetty seuraaville: Bruno Dahlström, Axel Hallberg, Eero Huikarinen, Antti Hämäläinen, Arvi Jantunen, Esko Mäkinen, Felix Näre, J.M. Luukkonen ja Jussi Torppa.

Helsingin Bowlingliiton viiri: Reino Tuominen

Näiden tunnustusten lisäksi:

Oskari Näkki on kutsuttu HBL:n ainaisjäseneksi sekä opetusministeri on myöntänyt hänelle Suomen Urheilun hopeisen ansiomitalin kullatuin ristein.

Pertti Palmio on myös saanut Suomen Urheilun hopeisen ansiomitalin kullatuin ristein.

Yrjö Sarahete kutsuttiin 1994 HBL:n kunniajäseneksi. Opetusministeri on lisäksi palkinnut hänen työnsä Suomen Urheilun hopeisella ansioristillä.

Kotimaisten kunnianosoitusten lisäksi on hänelle myönnetty Kansainvälisen Keilailuliiton; FIQ:n timanttineula N:o 2 ja Presiudumin kunniajäsenen arvo.

Lisäksi FIQ:N WTBA kutsui hänet Emeritus sihteerikseen. Kansainvälisen Olympiakomitean kultaisen 100-vuotismitalin hän sai 1994.

Ruotsin Keilailuliitto myönsi hänelle kultaisen mitalinsa 1995. 2000 ABC:n

Bowling Hall of Fame palkitsi hänet Salute to Champions-palkinnolla maailmanlaajuisesta pioneerityöstään keilailun kehittämisessä.

SUUR-MESTARIT

Artturi Paldanius

Martti Hynninen

Felix Näre

Lasse Larne

Timo Suviranta

HK 2015

Kautt'aikain HK:n jäsenet on otettu seuraan perinteisin seremonioin. Tällöin he ovat kasteessa saaneet kutsumanimen, jota he ylpeydellä kantavat koko loppuikänsä ja jolla toiset HK:laiset heidät muistavat.

Tänään Helsingin Keilaajiin kuuluvat:

Pentti Berg	Raksa
Markus Forsström	Fode
Nils Forsström	Forssi
Jaakko Holopainen	Reksi
Jorma Karppinen	Heikku
Vilho Kataja	Marja
Antti Laaja	Aakee
Tommi Laine	Kuohu
Lars Lindroos	Linkku
Seppo Mäkinen	Palje
Jari Nieminen	Jerry
Raimo Rautanen	Nupi
Jukka Reinamo	Vallu
Pekka Reinamo	Spiidi
Yrjö Sarahete	Avanto
Kari-Jukka Valtonen	Hovi
Kim-Mikael Valtonen	Nisse
Antonio Valtonen	
Jorma Wikstedt	Viiksi
Markus Wikstedt	Make

Kuva

HK:n mestarit 1926-2015

1926 Erkki Karu	1979 Kari Johansson
1927 Lauri Siljander	1980 Esko Laakso
1928 Lauri Siljander	1981 Esko Laakso
1929 Antti Hämäläinen	1982 Esko Laakso
1930 Lauri Siljander	1983 Esko Laakso
1931 Erkki Karu	1984 Lasse Larne
1932 Oskari Näkki	1985 Esko Laakso
1933 Oskari Näkki	1986 Esko Laakso
1934 Oskari Näkki	1987 Vilho Kataja
1935 Pentti Palmio	1988 Heikki Koski
1936 Oskari Näkki	1989 Esko Laakso
1937 Pertti Palmio	1990 Harri Lehto
1938 Pertti Palmio	1991 Raimo Rautanen
1939 Bruno Dahlström	1992 Yrjö Sarahete
1940 ei pelattu	1993 Vilho Kataja
1941 Felix Näkki	1994 Seppo Kilpiä
1942 ei pelattu	1995 Yrjö Sarahete
1943 Uuno Aulanne	1996 Lasse Larne
1944 Oskari Näkki	1997 Kari-Jukka Valtonen
1945 Oskari Näkki	1998 Lasse Larne
1946 Felix Näre	1999 Lasse Larne
1947 Felix Näre	2000 Lasse Larne
1948 Antti Hämäläinen	2001 Raimo Rautanen
1949 Antti Hämäläinen	2002 Jari Nieminen
1950 Hannes Hilden	2003 Jukka Reinamo
1951 Arvi Jantunen	2004 Jorma Wikstedt
1952 Uuno Alho	2005 Jari Nieminen
1953 Uuno Alho	2006 Raimo Rautanen
1954 Bruno Dahlström	2007 Raimo Rautanen
1955 Oiva Laakso	2008 Jukka Reinamo
1956 Mauno Lehmuskallio	2009 Jari Nieminen
1957 Artturi Paldanius	2010 Lars Lindroos
1958 Artturi Paldanius	2011 Kim-Mikael Valtonen
1959 Lasse Larne	2012 Jorma Karppinen
1960 Eero Huikkarinen	2013 Kim-Mikael Valtonen
1961 Martti Hynninen	2014 Kim-Mikael Valtonen
1962 Mauno Lehmuskallio	2015 Kim-Mikael Valtonen
1963 Lasse Larne	
1964 Gunnar Ruokonen	
1965 Timo Ranta	
1966 Yrjö Sarahete	
1967 Lasse Larne	
1968 Lasse Larne	
1969 Esko Vanhatalo	
1970 Lasse Larne	
1971 Jaakko Pitkänen	
1972 Esko Vanhatalo	
1973 Martti Tähtäpää	
1974 Esko Laakso	
1975 Ossi Laaksonen	
1976 Raimo Rautanen	
1977 Lasse Larne	
1978 Jari Kylmänen	

HK:n B-mestarit 1936-2000

1936 Felix Näre	1969 Kalle Parma
1937 Väinö Pore	1970 Raimo Rautanen
1938 Jussi Torppa	1971 Veikko Ruoho
1939 Oiva Laakso	1972 Ulf Strömberg
1940 ei pelattu	1973 Aimo Lehmusvuo
1941 S Lindroos	1974 Veikko Vihavainen
1942 ei pelattu	1975 Juhani Luostarinen
1943 ei pelattu	1976 Lasse Väänänen
1944 U Lundell	1977 Seppo Kilpiä
1945 A Venhola	1978 Kari-Jukka Valtonen
1946 ei pelattu	1979 Reino Rosén
1947 Eero Huikarinen	1980 Sulevi Leskinen
1948 Aarne Lassila	1981 Matti Alanen
1949 ei pelattu	1982 Sulevi Leskinen
1950 Usko Kemppainen	1983 Matti Alanen
1951 Paavo Olkinuora	1984 Matti Alanen
1952 Usko Kemppainen	1985 Sulevi Leskinen
1953 Usko Kemppainen	1986 Pekka Saari
1954 Kauko Himanen	1987 Kyösti Pitkänen
1955 Yrjö Sarahete	1988 Antti Rautio
1956 Kauko Himanen	1989 Esko Vanhatalo
1957 Kauko Himanen	1990 Jaakko Pusila
1958 Reino Alho	1991 Esa Vanhanen
1959 Oiva Virtanen	1992 Kenneth Solja
1960 Pertti Heinonen	1993 Reino Leppäkorpi
1961 Kauko Tuominen	1994 ei pelattu
1962 Armas Toivonen	1995 Kalevi Juntunen
1963 Matti Neittamo	1996 Marko Antikainen
1964 Timo Ranta	1997 Sulevi Leskinen
1965 Jussi Dillemuth	1998 ei pelattu
1966 Torsten Vallasmaa	1999 ei pelattu
1967 Heikki Rissanen	2000 ei pelattu
1968 Jaakko Ahola	

Seuraotteluja

Varsinaisen yleisen kilpailutoiminnan rinnalla on muiden keilaseurojen kanssa luotu läheiset ja lämpimät ystävyyssuhteet keskinäisissä seuraotteluissa. Näistä ensimmäinen käytiin 1926 triangelioitteluna HK-SIX-KAFA. Seuraavaksi käytiin HIFK:n kanssa mammuttiottelu 40-miehisin joukkuein. 1931 alkoivat säännölliset ottelut Sexanin kanssa: Näitä käytiin 63 vuoden aikana 113 kertaa, loppuakseen 1994 Sexanin toiminnan päättymiseen. Nyt vuosittaisessa ohjelmassa HK:lla on ottelut Myllykosken Puntaria, Lahden Kaatoa, Old Boysia vastaan.

90 vuoden aikana HK:laiset ovat mitelleet seuraavien 20 seuran kanssa:

BK Box	Myllykosken Puntari
HIFK	Neekerit
KAFA	Old Boys
Karjalan Keilaajat	Sexan
Kehrä	SIX
Keila 45	Tallinnan Weeremängu Klubi
KIF	Turun Keilailunharrastajat
Lahden Kaato	Turun Riento
Lahden Kilpa-Veikot	Viiskulman Keilaajat
MaKe	BK Åttan Tukholma

Ratkiriemukkein seuraottelu on edelleen syksyisin Myllykoskella ja keväisin Helsingissä pelattava **HK-Puntari - ottelu**, jota on pelattu tähän mennessä vuodesta 1949 alkaen 146 kertaa. Ensi syksynä seuraottelu täyttää 70 vuotta 20.11.2019. Tämän ottelun ainaisesti kiertävänä palkintona on Pentti Palmion ikivanha 2-reikäinen, kovasti käytössä kolhiutunut, mutta hopeisen laatan kylkeensä saanut keilapallo narukassissa. Aina kulloinkin hävinneen joukkueen jumbon on vaalittava ja tarkoin huolehdittava pallosta seuraavaan otteluun saakka.

Toinen pitkäikäinen vielä jatkuva seuraottelu on **Lahden Kaadon** kanssa, jota on pelattu 12.11.1944 alkaen eli 76 vuotta.

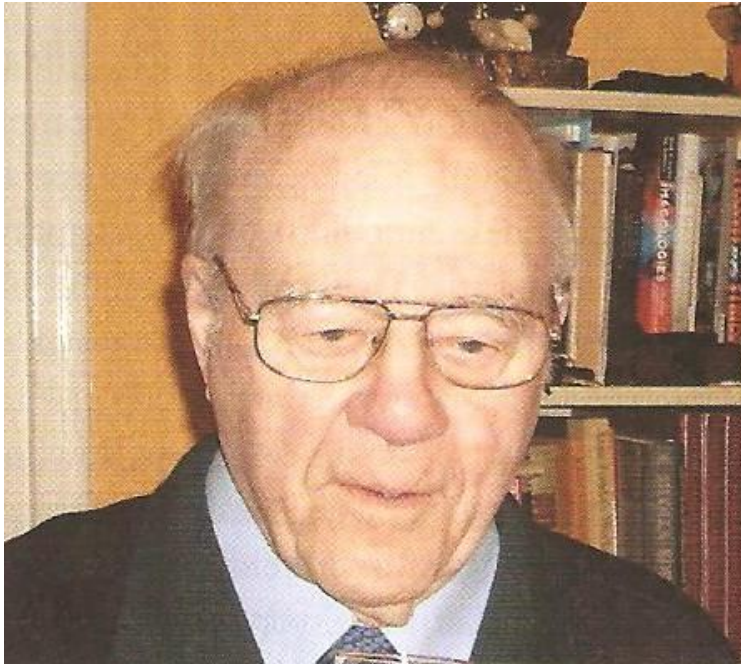
Kolmas pitkäikäinen vielä pelattava seuraottelu on **Old Boysin** kanssa. Tämä seuraottelu on alkanut helmikuussa 1947 eli sitä on pelattu 73 vuotta.

Nykyisin **OB:n, Kaadon ja HK:n** välinen seuraottelu pelataan kolmiotteluna, jota on alettu keilata 19.4.1970 alkaen eli 50 vuotta sitten.

Eturivi: Vilho Kataja, Jorma Wikstedt, Jari Nieminen, Nils Forsström, Seppo Mäkinen, Raimo Rautanen. Takarivi: Pekka Reinamo, Ville Rautiainen, Antti Laaja, Erkki Lampinen, Arto Karnaattu, Heikki Toivola, Pekka Andersson, Lasse Rainio, Pentti Ruuskanen, Pentti Karhu

VETERAANIIEN VETERAANI LASSE LARNE ON POISSA

Lasse Olavi Larne syntyi 7.8.1927 ja menehtyi 20.3.2015

Jo kouluajoista urheilu ja reserviupseeritouhut täyttivät Lassen elämän. Allekirjoittanut tutustui Lasseen talvella 1942, kun kuuluimme molemmat samaan IT-sotilaspoikajaostoon. Seuraavaksi kohtalo johti meidät yhteen helmikuussa 1944, kun naapurin ilmapommitusten takia koulumme Helsingissä suljettiin ja jouduimme evakkoon Somerolle, samalle luokalle.

Tuolloin Lasse jo pelasi käsipalloa EKV:ssa. Meitä muita hän opasti miten vastustajaa voi ja pitää ottaa, ettei tule rangaistusta. Tölikän kundaina tapasimme aina silloin tällöin. Se suuri jytky tapahtui kuitenkin vasta 1957, kun Otaniemen uudessa keilahallissa oli avointen ovien – päivä, jolloin kaikki halukkaat saivat opetusta keilailussa. Olin siellä opettajana ja halliin tupsahtivat Lasse ja **Timo Suviranta**, kaverini vuodesta 1938. Molemmat saivat alkutuntuman keilailuun ja värväsin heidät saman tien seurani Helsingin Keilaajat (HK) jäseniksi. Ajan myötä heistä tuli Suomen parhaita keilaajia. Vuonna 1967 he voittivat SM-parikultaa ja HBL:n parimestaruuden. Vuonna 1963 Lasse oli jo ehtinyt saavuttaa HBL:n suurmestarimerkin numerolla 73. Toisen SM-parikultamestaruutensa Lasse voitti veteraanina vuonna 2014 yhdessä **Lars Lindroosin** kanssa. HK:n hallituksessa Lasse toimi usean vuoden ajan ja seuran sihteerinä kuusi vuotta. Ansioistaan HK:n toiminnassa Lasse sai HK:n ansiomerkin n:o 11. Rakennusmestarina hän sai HK:ssa kutsumanimen Sokkeli. HK:n kunniajäseneksi Lasse kutsuttiin vuonna 2009.

Lasse Larnen työ ei rajoittunut HK:n ympärille, hän teki suuren työn sekä Helsingin Bowlingliiton että Suomen Keilailuliiton veteraanien keskuudessa. SKL:n veteraanivaliokunnan jäsen hän oli kaudet 1996-2002 ja puheenjohtaja 2003-2012. Hänelle myönnettiin SKL:n hopeinen ansiomerkki kaudella 2000-2001, kultainen ansiomerkki 2005-2006 ja hopeinen kunniamitali 5.1.2014. HBL:n veteraanivaliokunnan jäsenenä hän vaikutti 1994-1997 ja puheenjohtajana 1997-2015. HBL:n hopeisen ansiomerkin hän sai kaudella 1975-1976 ja kultaisen ansiomerkin 1995-1996. Helsingin veteraaniliigan puheenjohtajana hän toimi 19 vuoden ajan. (Yrjö Sarahete)

*Vuoden 1966 SM-pari
Lasse Larne ja Timo Suviranta*

Vuoden 2014 SM veteraanipari Lars Lindroos ja Lasse Larne

Vanhanparran tervehdys

Keilailulle ja HK:lle

Kautt'aikain tunnettu Suomi on
jo urheilukunnostansa
Sai ulkomaitten se huomion
ja tittelin URHEILUKANSA.
Ja mikä olkoonkin kilvan laatu,
niin miehen vastus on täällä saatu.
Ja näin kun kunnosta kuulemaan
jo päästy on kaikkialla,
on täällä pistetty tuulemaan
myös keilailurintamalla.
On tarkkaa silmää, on varmaa kättä.
-ken niitä jättäiskään käyttämättä!
Ja seura tää, joka täyttänyt
on päälle puolikkaan sadan
se esimerkkiä näyttänyt
on kiistoissa keilaradan.
Sen olkoon onneks tää miesten leikki
ja pöytäkirjaansa tulkoon streikki!

Reino Hirviseppä

HK:n alkuvaiheet

Maisteri Arvi Kuha (tuolloin Göös) toi bowling-aatteen USA:sta Suomeen 1920 luvun alussa. Uuden urheilulajin innostamana hän rakennutti omistamiinsa tiloihin Liisankadulle maamme ensimmäisen keilahallin. Sen avajaiset pidettiin helmikuussa 1924.

Ensimmäisinä uuden urheilulajin ja harrastuksen pariin lienevät kiiruhtaneet Old Boys-seuran jäsenet. Tuota pikaa oli kuitenkin keilajaosto useassa urheilun suurseurassa – HIFK, KIF, Makkabi, HJK jne. Keilaajat muodostivat kuitenkin vain erittäin pienen osan näiden suurseurojen jäsenistöstä. Ruotsi oli hallitseva kieli keilaradoilla.

1924 oli Helsingissä, Liisankadulla avattu Systeman bowlinghalli. Uusi muotieurheilulaji lumosi nopeasti pariinsa suuren joukon innokkaita keilaajia. Oli toki Helsingissä keilattu jo kauan, mutta saksalaistyyppistä 9-keilan bohlea.

Vielä tänään toimivista puhtaista keilaseuroista on vanhin, 1913 perustettu Old Boys. Eräät suurseurat, esim. HIFK ja KIF, olivat jo aiemmin perustaneet oman keilajaostonsa. Old Boys on kuitenkin keilailun vanhin kantaseura Suomessa.

Systeman hallin avauduttua ryhdyttiin perustamaan uusia seuroja. Poikkeuksetta nämä uudet seurat olivat kaikki ruotsinkielisiä. Yleinen kieli Liisankadulla oli ruotsi. Suomenkielisten ”kotina” oli 1924 perustettu HJK:n keilajaosto. Sen toiminta oli tiivistä ja kilpailutoiminta vilkasta. Siksi se houkutteli riveihinsä uusia innokkaita keilaajia. HJK oli jalkapallon erikoisseura eikä seuran taholta haluttu uhrata kovin paljon uuden jaoston hyväksi. Tämä johti keilaajien tyytymättömyyteen. Sen jäsenet ryhtyivätkin suunnittelemaan oman keilaseuran ja eritoten suomenkielisen keilaseuran perustamista.

Oman seuran ja muissa seuroissa olevien suomenkielisten keilaajien keskuudessa suoritettujen tiedustelujen osoittivat heti, että perustettavaksi suunnitellusta erikoisseurasta tulisi elinkelpoinen suomenkielinen keilaseura.

Vuoden 1925 syksyn aikana uuden seuran perustamistoimenpiteet sujuivat vireään tahtiin. Sen perustava kokous pidettiin Systeman keilahallissa joulukuun 7 päivänä 1925.

Hyvin suoritettujen valmistelujen ansiosta kokouksen yksimielinen päätös oli perustaa HELSINGIN KEILAAJAT r.y. Valmiiksi laadittu sääntöehdotus hyväksyttiin sellaisenaan.

Sellaisina säännöt säilyivät 43 vuotta, ennen kuin uudet vaatimukset pakottivat tekemään niihin uudistuksia. Kaksi pykälää on säilynyt 95 vuotta alkuperäisessä muodossaan:

Tarkoitus elvyttää ja ylläpitää harrastusta keilailuun suomenkielisten henkilöiden keskuudessa Helsingissä sekä todellisen urheilumielen ja toverihengen herättäminen jäsenissään.

Harjoitustunteja oli vaikea saada, ellei kuulunut toimivaan seuraan jne. Kaikki eivät olleet vallitsevaan tilanteeseen tyytyväisiä. Helsingin Jalkapalloklubin, HJK:n, keilaajien keskuudessa syntyi syksyllä 1925 ajatus suomenkielisen keilaseuran perustamisesta. Helsingissä ei vielä ollut ”puhdasta” keilaseuraa.

Yrjö Uposen johtaessa puhetta ja Ossian Roschierin (Rosokivi) toimiessa sihteerinä päättivät herrat Kalle Elo, Bertel Eriksson, V. Havulinna, A. Jäntti, L. Karell, Ilmari Kosonen, H.V.

Laitakari, Mauri Laurinus, Urho Nevanen, K.V. Nieminen, Hannes (Jussi) Nyyssönen, Oskari Näkki, Martin Paul, Matti Peltola, Kalervo Pesonen, L.W. Saarinen, Uno Savenius, L.K.

Siljander, Lauri Uponen ja H. Vilppula. Helsingin suomenkielisten keilaajien kokouksessa, maanantaina joulukuun 7. p klo 7 i.p. 1925, Systeman keilaradalla, Helsingissä, perustaa Helsinkiin suomalaisen keilaseuran, jotta saataisiin aikaan kiinteämpi, yhteys suomenkielisten keilaajien kesken. Nimeksi päätettiin **”Helsingin Keilaajat”**

Yhdistyksen viralliseksi kieleksi päätettiin suomi ja jäseniksi päätettiin kelpuuttaa ”jokainen puhdasmainen (mies tai nainen), joka tekee siitä kirjallisen anomuksen yhdistyksen hallitukselle”.

HK:n ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin **J.M. Petäjä**, sihteeriksi K.W. Nieminen ja rahastonhoitajaksi H. Vilppula. Hallituksen muiksi jäseniksi valittiin Erkki Karu, Mauri Laurinus

ja Yrjö Uponen. 11.12.1925 vasta valittu hallitus piti ensimmäisen kokouksensa ja päätti anoa HK:n hyväksymistä Helsingin Keilailuliiton jäseneksi ja ilmoittaa HJK:lle Helsingin Jalkapalloklubin Keilajaoston lakkauttamisesta ja kaikkien sen jäsenten siirtymisestä Helsingin Keilaajiin. Anomus seuran merkitsemisestä yhdistysrekisteriin jätettiin 28.12.1925. Sosiaaliministeriö hyväksyi anomuksen 23.3.1926 ja HK:n nimen perään voitiin liittää r.y..

Jouluaattona 24.12.1925, saivat helsinkiläiset keilailusta kiinnostuneet lukea Helsingin Sanomista ja Uudesta Suomesta oheisen ilmoituksen: "Helsingin keilaajia" kehoitetaan merkitsemään nimensä pelituntilistaan ja –sitoumukseen, joka on Systeman keilasuojien kassassa 4.1.-26 asti (SI.11953) 56202. Ensimmäisen vuoden jäsenmäärä oli 52. Pallon pyöritys ja keilojen kaataminen oli alkanut HK:ssa.

HK:n perustajajäsenistä suurin osa jäi tuntemattomiksi nimiksi keilailuhistoriassamme. Muutama kuitenkin kohosi ylitse muiden ja heidän nimensä näkyivät vielä vuosien kuluttua palkintosijoilla tai maamme keilailun johtotehtävissä.

HK:n perustajien joukossa oli myös Jussi Nyysönen, joka toimi Systeman keilahallissa hallinnoitajana. Toimeliaana miehenä hän ryhtyi värväämään innokkaita hallissa kävijöitä HK:n jäseniksi. Siksi tuloksekasta oli hänen työnsä, että jo vuoden kuluttua HK saattoi ilmoittaa jäsenmääräkseen 151.

Samalla alkoivat ensimmäiset ongelmat HK:n historiassa. Näin suurelle jäsenkunnalle oli mahdotonta saada hallista yhtenäisiä harjoitusvuoroja eivätkä kaikki ikänä edes tutustuneet toisiinsa. Oli luonnollista, että alkuinnostuksen kadottua varsin monet jäseniksi liittyneistä vähitellen katosivat. Seuran sisäinen toiminta kuitenkin kasvatti ja kypsytti innokkaimmat jäsenet keilailu-urheilun pariin. Yhä useammin HK:laisten nimet alkoivat näkyä yleisten kilpailujen palkintoluetteloissa. Ruotsin "Bowlaren" –lehti raportoi Helsinki-palstallaan HK:laisten saavutuksista enemmän ja useammin kuin "Keilaaja"-lehti konsanaan.

HK:n historian ensi vuosina esitti seuran naisjaosto merkittävää osaa ja osaamista. Kaikkiaan kirjoissa oli 14 naiskeilaajaa. Kävivätpä he jopa kaupunkiottelun Tukholmaa vastaan.

Toimintakertomuksista poimittua

Kun HK:n historiallista ja muistoja täynnään olevaa arkistoa selaa alkuvuosien kohdalta, on sieltä poimittavissa esiin monia mielenkiintoisia tapahtumia.

1926 HK:n ensimmäiset "jäsenten väliset" keilattiin 17.1. ja sen voitti K.V. Nieminen, 793 (30). Samoissa kilpailuissa Jussi Nyysönen voitti yhden ensimmäisistä keilapalkinnoistaan, ellei peräti aivan ensimmäisensä. Hän oli nimittäin 3. tuloksellaan 756 (45). Seuran ensimmäinen mestari oli Erkki Karu, 2254 (12 s). Ensimmäisen kerran HK:laiset olivat kansainvälisissä edustustehtävissä 31.5.1926 Tukholmassa. Siellä käytiin ottelu Tukholma – Göteborg – Saksa – Helsinki ja mainettamme aloittamassa olivat ottelun voittajana Erkki Karu, 817, 13. Siljander 736 ja 29. Nyysönen 643.

1927 Jussi Nyysönen oli mukana touhuamassa Yrjönkadun uimahallin yhteyteen suunniteltua keilaratahanketta – josta sitten koskaan ei kuitenkaan tullut mitään. Vahinko. Puollettiin Helsingin rakennusmestarien toivomusta päästä seuraan jäseniksi. Kuitenkin toivottiin, että he suurena lukumäärältään voisivat perustaa oman seuran, jota HK:laiset kyllä opastaisivat.

1928 HK:n jäsenmäärä oli historiansa suurin -62 jäsentä.

1929 aloitettiin koko HK:n sisäisen toiminnan tärkein, jatkuvasti koko jäsenistöä innostava "kausikilpailu". Eero Peltonen valittiin HK:n puheenjohtajaksi ja Jussi Nyysönen lopetti vuosikertomuksensa seuraavasti: "Tuntien sen vaikeuden, joka suurseuran johtamisessa on, varsinkin kun harjoitusmahdollisuuksien järjestäminen yhteisilloiksi on käytännössä mahdotonta, on johtokunta koettanut tehdä parhaansa olemalla mahdollisimman paljon kosketuksissa eri ryhmien kanssa ja neuvottelemalla toivomuksista. Johtokunta toivoo, että seuran jäsenet edelleenkin osoittaisivat johtokunnalleen sitä ymmärtämystä kuin tähänkin asti."

"Maailmanmestaruuskilpailuissa Tukholmassa ovat HK:laiset korjanneet palkintoja ja niittäneet mainetta tehden siten seuraamme tunnetuksi maamme rajojen ulkopuolellakin." Peltonen oli 15. henkilökohtaisessa kilpailussa ja Antti Hämäläinen-Yrjö Willberg 8. parikilpailussa. 22 tunnin maratonkeilailussa Erkki Karu oli 2. ja Antti Hämäläinen 4. (1. ja 3. sija menivät OB:n keilaajille). Emil Erkkilä oli ensimmäinen HK:lainen, joka voitti HBL:n mestaruuden – henkilökohtainen B-mestaruus.

1930-luku

1930 HK lahjoitti kiertopalkinnon "Vierailukulhon" Helsingin ja Tukholman keilaajattarien väliseen kaupunkiotteluun. Aloitettiin seuratottelut HK:n ja Sexanin välillä. (Seuraotteluja käytiin 63 vuoden aikana 113 kertaa, loppuakseen vuonna 1994 Sexanin toiminnan päättymiseen). Ensimmäisen kiertopalkinnon hankkivat HK:n juniori- ja alokaskeilaajat. Hinta oli 500 mk. HBL:n johtokunnalle tehtiin seuraava anomus: "Allekirjoittaneet anovat lupaa järjestää virolaisten "keilaajien" kanssa opetus- ja kokeiluottelun t.k. 20-21. p:nä Puistotalon yläradoilla. Toivomme, että meille tämä lupa ilolla myönnetään, koska sen tarkoituksena on ainoastaan epävirallisesti opastaa virolaisia veljiämme nykyaikaisessa kansainvälisessä keilailussa. Sikälaiset radat ovat nykyistä leveämmästä keilaratatyypistä, jollaiset aluksi olivat Turussa Urheiluaukulan radat, mutta kuten viime mainituksessa paikassakin, voidaan tällaiset radat verrattain vähin kustannuksin muuttaa amerikkalaismalliseksi. Siitä syystä tulee n. 10-miehinen virolaisjoukkue sikäläisiä keilailusuuruuksia tutustumaan ratoihimme ja sen jälkeen muuttavat ratansa samankaltaisiksi sekä lähettävät kutsun avajaisiin, jotka tapahtuvat vasta vuoden päästä."

Tallinnan Weeremängu Klubi tuli, näki uuden keilailun ja voitti suurten tasoitustensa avulla 5-miehisjoukkuekilvassa "Helsingin Weeremängu Klubin". Vastavierailu Tallinnaan tehtiin vielä saman syksyn aikana. Mukanaan HK:laiset veivät heimoveljilleen uusia ja käytettyjä keilapalloja. Yritys exporteerata bowling Viroon oli totinen ja aikomukset muuttaa ainakin osa sikäläisistä asfalttiradoista bowling-radoiksi olivat innokkaat, mutta varojen puutteen takia hyvä asia kuitenkin raukesi.

Vuonna **1932** tilanne muodostui kestävämmäksi. Yleinen kokous esitti, että naisjaosto lakkautetaan ja miehet jaetaan kahteen osaan: HK 1925 ja HK 1932, jolloin ensimmäisen ryhmän olisivat muodostaneet edustuskeilaajat ja jälkimmäisen harrastajat. Ainoa konkreettinen ratkaisu oli, että naiset erosivat ja perustivat Femina-seuran. Jälkimainingeissa syntyi myös yksi maamme keilailuhistorian suurista seuroista: Keilaseura **Kehra**.

HK:n urheilullinen voima kesti verraten hyvin nämä leikkaukset. Vaikka ryhmä pieneni, niin iskukykyisyys säilyi ja seuran sisäinen henki tiivistyi entisestään. Nyt kaikki mahtuivat radoille yhtä aikaa ja kaikki myös tunsivat toisensa.

Uusi luku alkoi HK:n historiassa. Uusi ajanjakso jatkoi alkuvuosien viitoittamaa tietä, jossa päämääränä oli sekä oman seuran kuin myös oman kaupungin keilailun kehittäminen ja edistäminen.

1933 oli kuitenkin vielä kriisivuosi. HK:n nimekäs ja vahva kärkikvartetti: Erkkilä, Karu, Peltonen ja Petäjä ilmoittivat eroavansa seurasta ja perustavansa uuden suomalaisen keilaseuran: "**Kehran**". Varsinainen jälleenrakennus näiden kahden todellisen katovuoden jälkeen oli nyt aloitettava:

UUSI HK Onneksi HK:n riveihin oli jäänyt seuran todella parasta ajattelevia, keilaharrastuksen täysin vallanneita innokkaita ja tulisieluisia henkilöitä; Pertti Palmio, Bruno Dahlström, Oskari Näkki, Antti Hämäläinen, J.M. Luukkonen, Esko Mäkinen ym. Heidän uurastuksensa seuraavien vuosikymmenien aikana loi pohjan sille vankalle HK:lle, joka nyt jatkaa toimintaansa vireänä kohti 100-vuotisjuhliin.

Kun uusi vaihe HK:n historiassa alkoi, merkittiin muistiin tunnuslauseeksi ja tienviitaksi: "Juniorit ja alokkaat on kehitettävä vastaisia kilpailuja varten. Ilman osanottoa yleisiin kilpailuihin ei hyvää keilaajaa koskaan synny, sillä niissä saavat hermot ja tyyli vasta oikean kasvatuksen, jonka alokkaamme huomioikoot ja ripeästi käykööt kilpailuihin käsiksi." Merkkipaalu siis viitoitti suunnan. Jälkikasvu oli turvattava kasvattamalla uusia voimia seuran piiristä ja ennen kaikkea seuran henkeä oli vaalittava veljellisellä lämmöllä. Nyt tähän myös oli mahdollisuudet. Seuran jäsenmäärä oli sopeutettu yhteisen harjoitustilaisuuden sallimaan määrään. Sellaisena se on pyritty säilyttämään edelleenkin. HK:laisten innokas ja tunnollinen harjoittelu, kokeneempien keilaajien antama opastus ja kyky omaksua saatu oppi yhdessä synnyttivät useita huippukeilaajia. Parhaana todistuksena siitä ovat lukuisat HK:laisten voittamat HBL:n ja SKL:n mestaruudet, ennätykset, edustustehtävät, suurmestariarvot jne.

Jäsenistö, joka lukumääräisesti oli sopeutettu yhtenäisen harjoitustilaisuuden määräämään lukuun, oli kiteytynyt kahdenkymmenen seutuville. Se oli lujittunut läheiseksi veljespiiriksi, jolle kaikki keilailun alalla oli yhteistä. Jo vuodelta 1938 löytyy lehtiselostus, jossa esimerkkinä mainitaan HK:n vuosikokous ja seuran hyvä yhteishenki, sillä saapuvilla olivat kaikki seuran 16 jäsentä. Sama tyyli onkin ollut sittemmin jatkuvaa, vain pakottavat syyt ovat estäneet jäseniä osallistumasta seuransa yhteisiin tilaisuuksiin.

1934 Mainittakoon, että seuran jäsenluku, joka vuonna 1933 huomattavasti aleni, on toimintavuonna ilahduttavasti noussut ja siten on saatu uutta verta seuraan. Tämä uusien HK:laisten kasvattaminen onkin ollut hallituksen päämäärä ja seura on kaikin tavoin koettanut saada uudet jäsenet innostumaan keilailuun. Tämä on tapahtunut mm. järjestämällä n.k. kuukausikilpailuja harjoitustuntien yhteydessä ja antamalla heille mahdollisimman suuret tasoitukset niissä. Toistaiseksi eivät alokkaat ole pystyneet voittamaan pidemmän aikaa keilanneita jäseniä, mutta saavutettuaan tuloksissaan tasaisuutta ja päästessään neljällä sarjalla noin 650-675 pisteeseen, he uhkaavat 60 pisteen tasoituksensa turvin ketä hyvänsä jo pidemmälle pääsystä luokkakeilaajaa. Kauden lopussa oli seuran jäsenmäärä 20: M 2, A 5, B 2, C 11.

1935 Samoissa merkeissä kuin edellisenä vuonna on HK:n toiminta kertomusvuonnakin käynyt. Vähemmän mainittavia tuloksia on saavutettu yleisissä kilpailuissa, mutta sitä enemmän jäsenten välisissä ja seurakilpailuissa. On kuitenkin uskottavaa, että kunhan alokkaamme vielä jonkun aikaa saavat rauhassa edistyä, saamme taas nähdä HK:n nimen useammin tuloslueleloissa. Ilman osanottoa yleisiin kilpailuihin ei hyvää keilaajaa koskaan synny, sillä niissä saavat hermot ja tyyli vasta oikean kasvatuksen, jonka alokkaat huomioikoot ja ripeästi käykööt kilpailuihin käsiksi.

Joulukuun 7 päivinä täytti seuramme 10 vuotta ja ansiokas onkin ollut kymmenvuotiskausi. Syytä onkin meidän, jäljellä olevan pienen joukon koettaa parhaamme mukaan ylläpitää sitä keilailumainetta, minkä seuramme on saavuttanut. Siinä on suuri urakka, koska nykyinen jäsenmäärä on vaan murto-osa siitä, mitä se aikanaan on ollut, mutta kun sitkeästi yritetään, alokkaista lähtien, voimme varmasti pitää puolemme. Vuoden lopussa oli jäsenmäärämme 16: M 2, A 5, B 1, C 8. Kolmiottelun HK-**Kehreä**-TKH voitti HK.

1936 Mennyt vuosi, joka oli seuramme toiminnassa yhdestoista, on ollut kuten viimeiset edeltäjänsäkin hyvään toveruushenkeen ja yhteisymmärrykseen perustuva. Kilpailutulostasoltaan on se ollut heikonpuoleinen, mutta sanotaanhan, että toivossa on hyvä elää ja niin mekin olemme toivorikkaita alkavaan vuoteen nähden. Junioriemme leijonankynnet kasvavat kasvamistaan, kuten edellisen vuoden kertomuksessa jo oletimmekin.

Seuramme nestorin J.M. Luukkosen täyttäessä huhtikuun 11 päivänä 1936 65 vuotta, kutsui HK hänet seuran **ensimmäiseksi kunniajäseneksi** osoittaakseen hänelle kiitollisuuttaan ja kunnioitustaan siitä innosta, jolla hän edelleen esimerkillisellä tavalla ottaa osaa keilailuun ja kilpailee kenen nuoremman kanssa tahansa. Helsingin Keilaajat r.y.:n ensimmäinen kunniajäsenmerkki, joka hänelle adressin ohella ojennettiin, on kullasta ja on siinä keskellä seuran merkki ja ympärillä sarja nelikulmaisesta langasta. Tulkoon tässä myös mainittua, että Tasavallan Presidenttikin on muistanut seuramme nestoria, suoden hänelle Valkoisen Ruusun ritarimerkin viimeisessä "tähtisateessa".

Seuramme on saanut vastaanottaa J.M. Luukkoselta hopeisen maljan n.k. "Farsan"-maljan, josta sääntöjen mukaan seuran nykyiset jäsenet saavat kilpailla. Siitä kilpailaan viiden keilakauden aikana kerran keväällä ja kerran syksyllä; ensimmäisen kerran marraskuussa 1936. Kilpailu käsittää kerrallaan 8 sarjaa ja otetaan siinä huomioon liiton vahvistamat tasoitukset. Kunkin kilpailun voittaja saa kiertopalkinnon haltuunsa seuraavaan kilpailuun saakka ja kaiverretaan maljaan kaikkien osanottajien tulokset, jokaisesta kilpailusta. Maljan voittaa se, joka kymmenessä kilpailussa on saavuttanut yhteensä korkeimman pistemäärän järjestyksestä huolimatta

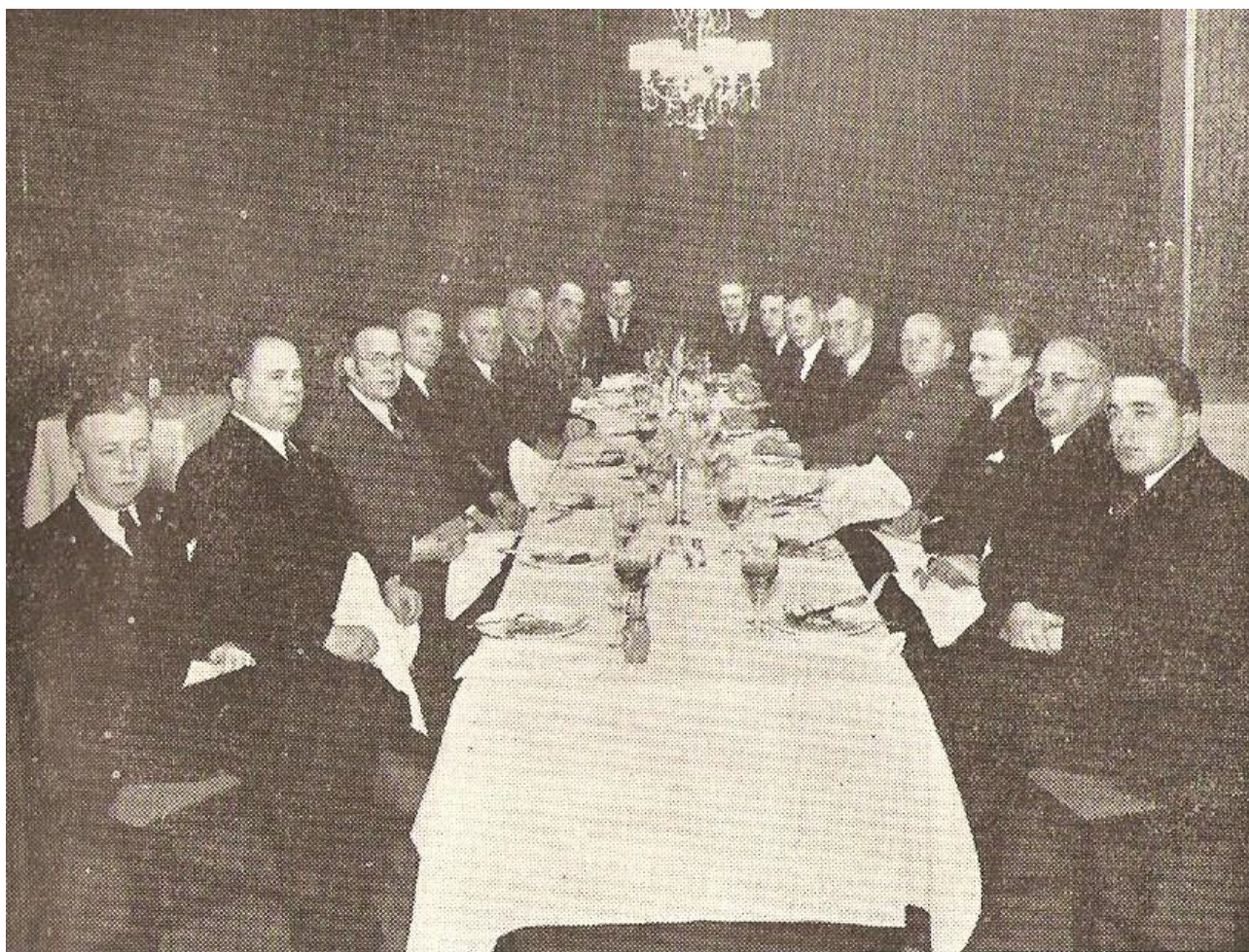
1937 Seuramme kahdestoista toimintavuosi on siirtynyt edeltäjiensä pariin. Siitä ei ole sanomista muuta kuin pelkkää hyvää. Veteraani- ja juniorikeilaajamme ovat ottaneet vilkkaasti osaa kilpailuihin hyvällä menestyksellä. Seuraotteluja on käyty Sexanin kolme kertaa, joista kumpikin on voittanut kerran ja yksi ottelu on päätynyt tasan. Viiskulman kanssa on oteltu kaksi kertaa ja niissäkin voitot menivät tasan. Turun Rientoa vastaan käydyn seuraottelun 6-miehisin joukkuein Turussa voitti HK (4192 - 3924).

Vuoden 1937 n.k. "Näkinkevätkenkäkilpailu" suoritettiin 25. toukokuuta ja se oli yllättävä säännöiltään sikäli, että vasta kilpailujen jälkeen saatiin lukea säännöt, joiden mukaan palkinnot (6 kpl) oli jaettava. Parhaimman pistemäärän saanutta, joka jäi ilman palkintoa, harmitti se kuulemma puoli kesää. Kieroudesta kuulut säännöt ja niiden tausta luottamuksellisesti tässä: "Allekirjoittamaton salaisuutta suosiva opiskelija tahtoo tulla huomatuksi HK:n aikalaikirjoissa ja siinä epämääräisesti itsepäisessä tarkoituksessa lahjoittaa HK:n kevätsezonkikauden lopettamiskilpailuihin kuusi, sanoo kuusi erinomaisesti arvottaman näköistä palkintoa. Kun allekirjoittamaton ei tunne tarkemmin keilapeluuta eikä sen laskennan tapoja, mutta on huomannut, että tulokset kirjoitetaan pännällä ilman senttinauhaa jonkunlaisiin ruutuihin, joissa käytetään erilaisia taivaanmerkkejä ja joita allekirjoittamaton on havainnut olevan vallan kuutta eri laatua. Siksi on allekirjoittamattomalla täysi syy olettaa, että paras laatuaan on kussakin lajissa se, jolla on kutakin merkkiä useampi kappale yhtä iltaa kohti. Suurella vaivalla ja erinomattain kalliilla kustannuksilla on allekirjoittamaton saanut tietoonsa, että taivaanmerkkien nimet ovat: kaato, paikko, aukko, aukkopaikko, klippi ja jättö, jota myöskin missiksi kutsutaan. Siksi tahtoo allekirjoittamaton lahjoittaja säätää, että lahjoitetuista kuudesta palkinnosta saakoon tämän päivän kilpailussa, joka käsittääkään kahden tunnin työn, yhden se, jolla on: eniten kaatoja, eniten paikkoja, eniten aukkoja, eniten aukkopaikkoja, eniten klippejä ja eniten missejä. Lisäksi säädetään, että kukaan älköön kehdatko ottaa kahta palkintoa, vaan jos joku on jo yhden saanut, hän luovuttakoon palkinnon seuraavalle lähinnä parhaalle. Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Kun lahjoittajalla on täysi syy epäillä ja enemmän kuin puoli näytettyä siitä, että puheenjohtaja on jollain tavalla saanut näiden sääntöjen sisällöstä tiedon ennen kilpailua, niin hänet rangaistukseksi tästä toveruuden puutteesta julistetaan kilpailun ulkopuolella olevaksi ja jääköön osattomaksi palkinnoista. Vastaisen varalta ja itselleen ojennukseksi ja muillekin toveruuden rikkojille varoitukseksi julistettakoon puheenjohtaja keilakelvottomaksi kolmen kuukauden ajaksi tästä päivästä lukien Aika ja paikka: Tänään ja täällä

1938 HK on selviytynyt kunnialla toimintavuodesta, huolimatta siitä, että se oli seuran kolmastoista. Ehkä se juuri siksi onkin ollut tuloksiltaan, ei rahallisten, mutta kilpailutulostensa puolesta, niin antoisa. Luokkasiirtoja tapahtui lukuisasti. Puheenjohtajamme Oskari Näkki voitti

Helsingin Bowlingliiton mestaruuden tuloksella 1.539. Seuran jäsenmäärä oli 16 M 3, A 5, B 2, C 6. Sexania vastaan käydyn seuraottelun voitti HK 4492-4444. Turun Rientoa vastaan pelatut kaksi seuraottelua voitti HK (4574-3829) ja (4521-3972). Molemmat ottelut pelattiin Helsingissä. HK voitti seuraottelussa myös Veljeskeilin (5725-5686)

HK:n veljespiiri

kokoontuneena koko jäsenistöllään — 16 miestä v. 1938 — vuosikokoukseen

1939 Seuran neljästoista toimintavuosi oli monella tapaa kohtalokas niin seuran toiminnan kuin maamme olojen kannalta. Seuraamme kohtasi vuoden 1939 huhtikuussa ankara isku, kun seuramme nestori, kunniajäsenemme, maanmittausinsinööri, **J.M. Luukkonen** siirtyi manan majoille. HK menetti hänessä rehdin, iloisen ja huumorintajuisen aktiivikeilaajan, joka ihmeteltävällä taidolla osasi suhtautua myös aloitteleviin seura- ja kilpailutovereihin. Lukemattomat ovat ne kerrat, jolloin hän pelkällä olemuksellaan loi seurakilpailuihin ja ystävyysotteluihin sitä kilpailuhenkeä ja intoa, joka monesti vei HK:n voittoon ankarissakin kilpailuissa. Hän oli kaikkien suosiossa eikä vain ikänsä aiheuttaman sädekehän vuoksi, vaan hilpeän mielensä ja joviaalisuutensa takia. Sitä paitsi hän oli keilaaja, joka hyvillä tuloksillaan monta kertaa sivuutti nuorempansa ja rehdillä urheilijamielellä taisteli viimeiseen ruutuun saakka, kuten keilaajakielellä sanotaan. Hänen elämänsä kaari, joka jo ikänsä puolesta oli korkea, saavutti huippunsa viisi päivää ennen hänen 68-vuotis syntymäpäiväänsä kaukana Lapissa, Pallastunturin lumisilla mailla, jossa hän oli poikiensa kanssa Pääsiäistä viettämässä. Lähellä sydäntään oli hänellä keilailu viime hetkiinsä saakka, koska hän samana päivänä, kun tuoni hänet korjasi, kirjoitti seuratoverilleen – ajatellen seuraavaa harjoitustuntia -, että hänen lähtönsä myöhästyy. Niin

ei kuitenkaan käynyt, sillä lähtö oli hänellä silloin vain muutaman hetken päässä edessään, vaikkakin maali oli toinen. Hän kaatui kuin kookas kelohonka, kun mittansa oli täysi, kaukana rakastamansa luonnon sylissä. Kunnia hänen muistolleen.

Kun keväällä **1939** järjestettiin ensimmäiset keilailun SM-kilpailut, sai HK niissä kauniit voitot. Helsingin Sanomain Simeonin sanontaa kilpailuselostuksessaan lainaten: HK:n ”ikämiesviisikko” Näkki (843), Palmio (776), Hämäläinen (761), Dahlström (716) ja Aulanne (716) voitti joukkue mestaruuden ja Uuno Aulanne henkilökohtaisen Juniori- eli B-mestaruuden tuloksella (224, 168, 227, 223).

Syksyllä 1939 alkoi YH, johon suurin osa HK-laisiakin osallistui ja he jatkoivat sitten ajan tullen sotaakin, joten keilailu jäi sitten suurin piirtein kotirintaman huostaan. Hyvin sekin leivistä tuli hoidettua, koska nimet Näkki ja Palmio olivat ykkösenä tai kakkosena tulosluettelossa, silloin kun keilakilpailuja taas järjestettiin. Miltei kaikki joukkuekilpailuvoitot tulivat HK:n nimiin.

1940- luku

Seuran jäsenmäärä vakiintui 1940 -luvun alkuvuosien 16 jäsenestä 24 jäseneseen. Jäsenistö veti ”yhtä köyttä”, urheilulliseen iskuvoiman ylläpitämiseen pidettiin luja ote. Jälkikasvu turvattiin uusia voimia kasvattaen oman seuran piiristä ja ennen kaikkea seuran henkeä vaalittiin veljellisellä lämmöllä.

Helsingin Bowlingliitto on aina saanut HK:lta kaiken mahdollisen tuen. Esim 1946 HK otti vastattavakseen Helsinki – Tukholma – Göteborg –ottelun päättäjäisistä ja järjesti Messuravintolaan suuret ”karnevaalit”. Tilaisuuden rahoittamiseksi suunniteltiin arpajaiset, joille poliisimestari antoi luvan. Palkintoina oli mm. kaksi kakkua. Niiden valmistamiseen säännöstelynalaisista aineista, jotka seuran jäsenet keskuudestaan keräsivät, piti saada Kansanhuoltoministeriön lupa. Päätöksellään 29.10.1946 kansanhuoltoministeri Onni Toivonen antoi HK:lle luvan ja ”oikeuden hakemuksessa mainituin tavoin hankkia ja arpajaisvoitoina marraskuun 2. päivänä 1946 luovuttaa kaksi kakkua luovutustodisteita vaatimatta.”

Ruusulankadun radoilla HK osallistui Helsingin Bowlingliiton sarjakeilailuihin seuraavasti: 1941-1942 II div, 1943-1944 I div, 1944-1945 I ja III div, 1945-1946 I ja III div, 1946-1947 I ja IV div, 1947-1948 II ja IV div, 1948-1949 II ja V div, 1949-1950 III ja VII div.

1940 Vasta syksystä 1940 ovat keilailukilpaillut taas päässeet vauhtiin ja onhan HK niissäkin pitänyt puoliaan. Suomen keilamestaruudesta kilpailtaessa tuli HK:n joukkue viidenneksi, OB:n viedessä voiton. Kaikki keilaajat olivat saaneet jo Liisankadun radoista tarpeekseen, semminkin kun niiden kunnostamiseen ei ole suuriakaan uhrattu ja uusille radoille pääsyä odotetaankin hartaasti. Ne valmistuvat kuitenkin aikaisintaan toukokuun lopulla 1941, jolloin niillä mahdollisesti suoritettaneen ensimmäisen kerran kilpailu J.M. Luukkosen muistoksi. Vuoden 1940 lopussa jakautuivat jäsenet luokkiin seuraavasti: M 4, A 4, B 3, C 4.

1941 Sota-ajasta huolimatta on keilailua yritetty harrastaa, joskin aika ajoittain hyvin pienin voimin. Tosin vuoden 1941 alkupuoli oli välirauhan aikaa, joten siltä ajalta seuran toiminta osoittaa entisenlaista ripeyttä ja kilpailuharrastusta. Keväällä 1941 suoritettiin loppuun ”Farsan-malja” kilpailu, jonka palkinnon J.M. Luukkonen lahjoitti täyttäessään 65 vuotta 11.4.1936. Maljan sääntöjen mukaan seuran silloiset jäsenet, 12 kaikkiaan, saivat kilapilla viiden keilakauden aikana kerran keväällä ja kerran syksyllä, ensimmäisen kerran marraskuussa 1936. Yhdeksän miestä suoritti kilpailun loppuun, sillä maljan lahjoittaja oli siirtynyt ajasta iäisyyteen keväällä 1939 ja E. Tuomola joutui sairauden johdosta keskeyttämään kilpailun ja O. Niskanen lopetti keilailun kokonaan. Äärimmäisen tasaväkisen kilpailun (10 x 8 sarjaa) tasoituksin - 20 - 50 - 80 - voitti seuramme nykyinen ikäpresidentti Pertti Palmio tuloksella 14.844, seuraavina B Dahlström 14.345, F. Näre 14.337, O. Näkki 14.122, V. Pore 14.081, A. Hämäläinen 14.072,

Ruusulankadun hallin kansainvälisissä avajaiskilpailuissa keväällä sijoittivat F. Näre 776 ja P. Palmio 735 yhteistuloksella 1.511 viidenneksi ja neljän sarjan kilpailussa P. Palmio (783) kymmenenneksi.

1942 Syyskaudesta 1942 lähtien voidaan todeta keilailun taas elpyneen – prikkaukset otettiin taas liiton puolesta huomioon. Seuran jäsenmäärä oli vuoden 1942 päättyessä 16: M 5, A 3, B 5, C 3.

1943 Seuran toiminta on toimintavuonna, varsinkin mitä sen jälkimmäiseen puoliskoon tulee, osoittanut ripeätä vilkastumista ja nousua. Jo kevätkaudella voidaan todeta kilpailutoiminnan entisestään elpyneen. Syksystä, jolloin jäsenet jälleen kokoontuivat Ruusulan hallin keilaradoille, toiminta sai uutta vauhtia. Tähän on vaikuttanut ensinnäkin se, että seuran jäsenluku, jonka suurentamisen seuran johto pani päämääräksi tarkoituksella saada harjoitustunnikseen kaikki radat omaan käyttöön, nyt tuntuvasti suureni. Keväällä oli seurassa vain 11 toimivaa keilaajaa, mutta syksyn mittaan on lukumäärä jopa kaksinkertaistunut niin, että jäsen lukuvuoden 1944 alkaessa oli 24. Kilpailussa 10.12. F. Näre saavutti ykkösradalla tuloksen **300**, joka siis nyt on seuran ennätys. Jäsenten toveri-illanvietot on pidetty säännöllisesti kunkin kuun ensimmäisenä tiistaina palkintojen jakoineen ja illallisineen. Mieliala niissä on ollut välitön, lujittava, ja iloinen. Se, jos mikään, antaa toiveita siitä, että HK:n perinteet säilyvät ja seura tulee hyvän yhteishengen vahvistamana entistä suuremmalla menestyksellä jatkamaan toimintaansa.

1944 Seuran jäsenten kilpailutoiminta on jatkunut toimintavuonna vilkkaana ja samoissa merkeissä kuin vuoden 1943 jälkipuoliskolla. Yleisissä kilpailuissa on palkintosijoituksissa HK:n parimiesjoukkue Felix Näre & Pertti Palmio voitti SM 2-miehisjoukkue mestaruuden (Näre 867 ja Palmio 861) 1668 p.

1945 Toimintavuoden aikana 7. joulukuuta tuli kuluneeksi 20 vuotta Helsingin Keilaajien perustamisesta. Tämän johdosta pidettiin hotelli Klaus Kurjessa muistojuhla, johon tilaisuuteen kaikki seuran jäsenet naisineen oli kutsuttu. Tilaisuudessa, jossa mieliala oli rattoisa ja

sydämellinen hauskoine ohjelmanumeroineen, tansseineen ym. esitettiin myös Oskari Näkin laatima seuramme 20-vuotiskertomus. Samassa tilaisuudessa annettiin seuramme perustajajäsenelle ja entiselle puheenjohtajalle Oskari Näkille seuran ansiomerkki n:o 2 ja samoin monivuotiselle rahastonhoitajallemme Antti Hämäläiselle ansiomerkki n:o 3.

1946 Seuran jäsenten kilpailutoiminta on jatkunut kertomuskautena vilkkaana. ja samoissa merkeissä kuin edellisenäkin vuonna. Joukkuekilpailuissa seuramme on otellut hyvällä menestyksellä ja mieskohtaisia palkintoja on kertynyt kosolti. Seuraotteluja on pelattu vain lahtelaisia seuroja vastaan, jotka ovat päättyneet häviöksemme. Pertti Palmio täytti 18.1. 60 vuotta ja hänelle annettiin pitkäaikaisesta ja ansioituneesta toiminnasta seuran ansiomerkki n:o 3. Seuran jäsenistö jakautui eri luokkiin seuraavasti: M 4, A 6, B 8, C 4 yhteensä 22.

1947 Seuran jäsenten kilpailutoiminta jatkui entiseen tapaan vilkkaana ja varsinkin kevätkaudella tuloksellisena. HK osallistui Helsingin Bowlingliiton yleisiin kilpailuihin useimmiten kahdella tai useammalla joukkueella. Vain poikkeustapauksessa jäi seuramme yhden joukkueen varaan tai kokonaan joukkuekilpailun ulkopuolelle. 13.4. B- ja C-luokan keilaajille järjestetyssä joukkuekilpailussa Sexan-maljasta, jonka kilpailun järjestelystä HK vastasi, voitti maljan seuramme 5-miehininen joukkue Torppa, Jantunen, Lassila, Huikarinen, Haimi ylivoimaisesti ja erinomaisella tuloksella 4030 pistettä (4 sarjaa), mikä tekee keskimäärin 806 pistettä miestä kohden.

HK:lla oli seuraotteluita kahta lahtelaista sekä yhtä helsinkiläistä seuraa vastaan. Helsingissä Lahden Keilaveikkoja vastaan 9-miehisin joukkuein käydyn ottelun HK voitti 6595-6414. Lahdessa 8-miehisin joukkuein Kaatoa vastaan käydyn ottelun hävisimme tulosluvuin 5921-5685. Matka muodostui paitsi urheilullisesti mielenkiintoiseksi, mutta myöskin virkistäväksi, isäntiemme suurenmoisen vieraanvaraisuuden ja hyvän järjestelyn ansiosta. Vähäisimpänä panoksena virkistyksessä ei suinkaan ollut Vesijärven rannalla oleva johtaja Pöyhösen huvilalla lämmitetty sauna ja sen päälle uinti tuskin vielä jäistä vapautuneessa järvessä odoteltaessa aamuyön junan lähtöä. Kaadon joukkueen vieraillessa syksyllä Helsingissä otimme tappiomme takaisin tuloksin 6041-5637. Old Boys- seuraa vastaan pelattiin kaksi ottelua 20-miehisin joukkuein ja kumpikin päättyi HK:n häviöön.

Seuran jäsenmäärä oli 24 jakautuen luokkiin: SM 1, M 4, A 11, B 4, C 4. Kuukausi-istujaiset on pidetty entiseen tapaan ja toukokuussa olimme naisinemme Särkällä nauttimassa meri-ilmsta ja pöydän antimista. Elokuussa olimme vanhan tavan mukaan samassa paikassa rapuja syömässä keilakauden alkajaisiksi.

1948 Kuluneena kilpailukautena on jäsentemme osanotto kilpailuihin ollut jossain määrin laimeampaa, josta johtuen saavutukset ovat huonontuneet. Seuramme nimi on esiintynyt harvoin palkintoluetteloissa. Seuraotteluja on ollut viisi. OB:tä vastaan voitot menivät tasan 1-1-, Kaatoa vastaan voitimme molemmat ottelut, mutta LKV:tä vastaan käydyn puhelinottelun hävisimme. Seuran talous on tilivuoden päättyessä huonolla mallilla, koska kausikilpailujen palkintoja tuli hankittua väärinkäsityksen johdosta kolminkertainen määrä. Onpahan sitten palkinnot valmiina vielä kahdeksi vuodeksi. Rahalahjoituksia olemme saaneet Lassila & Tikanoja Oy:ltä sekä muutamilta seuran jäseniltä.

1949 Osanotto kilpailuihin on kuluneena vuotena ollut laimeahkoa ja tulokset sen mukaiset. Saatuaamme syyskaudeksi uutta verta joukkoomme oli havaittavissa kehitystä parempaan suuntaan. Seuraotteluja on ollut viisi, joista olemme voittaneet neljä. Jäsenmäärä oli vuoden lopussa 26 jakautuen luokittain seuraavasti: SM 2, M 4, A 13, B 3, C 4.

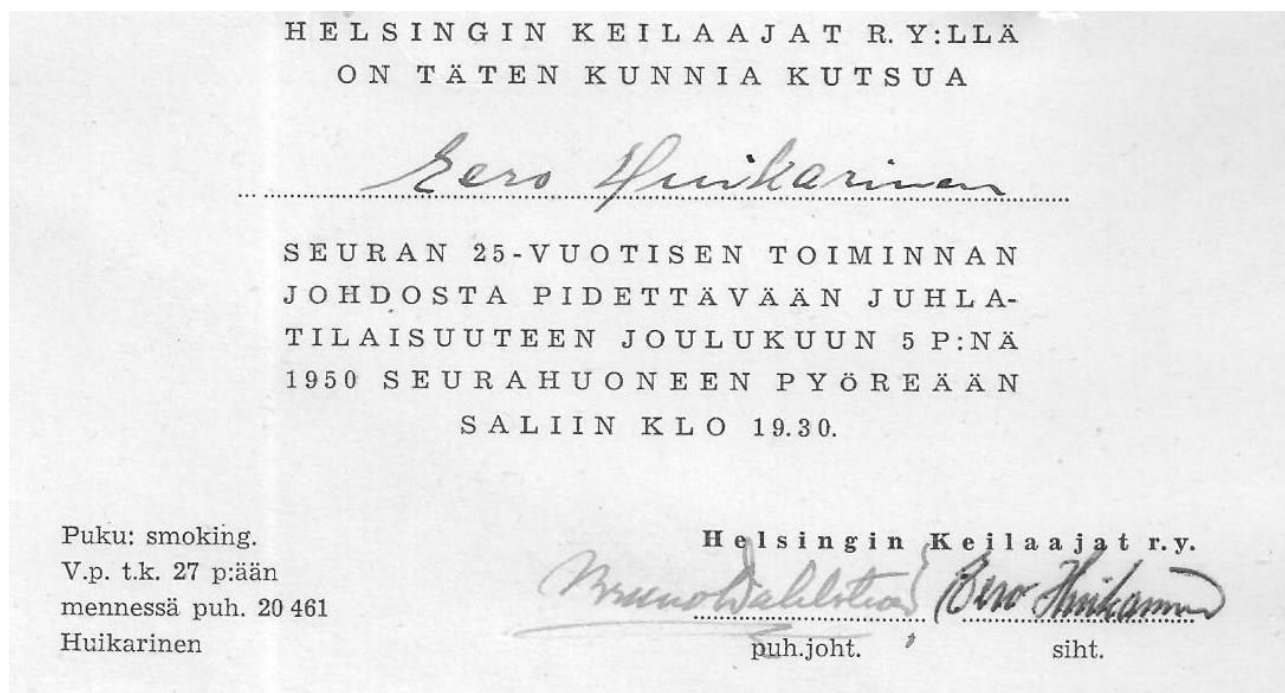
HK:n ja Myllykosken Puntarin välinen ensimmäinen seuraottelu pelattiin 20.11.1949. HK voitti Puntarin 4180-3853 eli 327 pisteellä.

1950 -luku

1950-luvun alussa alkoi Suomen keilailussa uusi aikakausi. Sota-ajan murroskausi oli takana ja elämä kehkeytyi uusiin uomiin. Keilahalleja rakennettiin lisää ja keilailu sai uusia ystäviä. Samalla alkoi HK:n nuorentumisen aika. Monet 30- ja 40-lukujen tunnetutkin keilaajat vetäytyivät rakkaan harrastuksensa ja urheilunsa parista syrjään. HK:n nykyinen kunniapuheenjohtaja, Yrjö "Avanto" Sarahete, on tänään HK:n vanhin jäsen. Muutaman vuoden kuluttua hän opetti keilailun alkeet kahdelle, myöhemmin pysyvät jäljet HK:n historiaan jättäneelle keilaajalle: Lasse Larnelle ja Timo Suvirannalle. Yrjö Sarahete liittyi seuraan olympiavuonna 1952, joten hän on ollut seuramme jäsen jo 64 vuoden ajan. Seuraan liittyivät 1950 luvulla m.m. Mauno "Tupajumi" Lehmuskallio v 1952, Lasse "Sokkeli" Larne v 1957 ja Timo "Pantteri" Suviranta v 1958.

1950 Kulunut vuosi on ollut merkkivuosi seuramme historiassa, sen täyttäessä 25 v 7.12.1950. Seuran toiminta onkin suurelta osalta keskittynyt mainitun juhlan ympärille. Joulukuun alussa järjestämämme juhlakilpailut onnistuivat erinomaisesti. Kilpailussa oli osanottajia kokonaista 417, joista suuri osa maaseudulta. Omien jäsentemme panos näissä kilpailuissa oli erittäin mainittava, sillä heitä oli mukana 22, viiden sijoittuessa palkinnoille. Sen lisäksi jaettiin kaikille seuran jäsenille 25-vuotis muistopikarit.

Joulukuun 5. päivänä vietetty varsinainen 25-vuotisjuhla illallisineen ja tanssiaisineen Seurahuoneen pyöreässä salissa oli täysosuma, josta seuramme sai paljon kiitosta osakseen. Kutsuvieraina olivat liittojen johtohenkilöt sekä vuorovaikutuksessa olevien seurojen edustajat. Juhlien yhteydessä julkaistiin seuran 25-vuotishistoriikki, ensimmäinen laatuaan keilailun alalla Suomessa. Historiikin toimittamisesta annettakoon erityinen kiitos Ville Nurmelle.

Kuukausi-istunnot on pidetty entiseen tapaan keilahallin kerhohuoneistossa. Näissä illoissa on pyritty saamaan enemmän henkistä ravintoa mm. esitelmien muodossa, joita ovat pitäneet Oskari Näkki ja Ville Nurmi. Vaimoväki on edelleen jatkanut ompeluseurojaan, joskin innostus on ollut hieman laimeahkoa. Kauden päättäjäiset pidettiin Espilässä 16.5 ja perinteiset rapujuhlat olivat Särkällä 29.8.

HK:ssa oli vuoden lopussa 1 SM luokan, 6 M luokan keilaaja, 9 A luokan keilaajaa, 1 B luokan keilaaja ja 7 C luokan keilaajaa eli yhteensä 24.

1951 Vuosi oli tuloksiltaan vaatimaton. Seuraotteluja käytiin vuoden aikana 8, joista voittajan selvittiin vain yhdestä, yhden päättyessä tasan. Kuukausi-istunnot on edelleen vietetty kuukausikilpailujen päätteeksi. Uutuutena näissä istunnoissa mainittakoon esitelmät, joita omalta toimialaltaan ovat pitäneet Näkki, Palmio, Lassila, Huikarinen ja Himanen sekä suomalaisista sukunimistä Mäkinen. Kauden päättäjäiset pidettiin Kalastajatorpalla 26.5. sekä rapuilta Särkällä 21.8. Katin kunniaksi pidettiin veljespäivälliset Alppilassa 26.7. Lisäksi olimme Haimin vieraina Siikajärvellä 29.5., missä nykyaikaisen kolmiottelun käsittäen kivenheiton, markanheiton ja nuolenheiton voitti Sorvali. Jäsenmäärä oli vuoden vaihtuessa 22: M 7, A 7, B 2 ja C 6.

1952 Tämäkin vuosi oli tuloksiltaan vaatimaton, johtuen kilpailutoiminnan potemasta veren vähydestä. Seuraotteluja käytiin kuusi, jotka kaikki hävittiin. Kuukausi-istunnot ovat jatkuneet vanhan tavan mukaan keilahallin kerhohuoneistossa, jossa olemme kuulleet Jussi Torpan esitelmän Runebergistä sekä Uolevi Kemppaisen matkakuvaukset Venäjältä ja Oslon talviolympialaisista. Seuran talous on ollut tyydyttävällä kannalla, kiitos Aarne Lassilan 5.000 mk:n lahjoituksen sekä korotettujen missi- ja kilpailumaksujen kuukausikilpailuissa. Kauden päättäjäiset pidettiin Tullinpuomissa 27.5. Perinteellinen saunamatka Gunnar Haimin huvilalle tehtiin syyskuussa. Jäsenmäärä oli vuoden vaihtuessa: 25: M 7, A 9, B 4 ja C 5.

1953 Kuluneen vuoden aikana on seuran toiminta jatkunut samassa hengessä kuin aikaisempinakin vuosina. Kilpailutoiminta potee jatkuvasti veren vähyyttä, josta johtuen seuramme nimi harvemmin esiintyy lehtien palstoilla. Tosin olemme saaneet tuntuva vahvistuksen Akseli Hallbergin liittyessä jäseneksemme ollen innokkaana ja varmana kilpailijana hyvänä tukena joukkueissamme. Lisäksi on joukkoomme liittynyt **Yrjö Sarahete**, joka samoin nuoruuden innolla on ottanut keilailun urheiluharrastuksiinsa.

Kuukausi-istunnot ovat jatkuneet perinteellisinä keilahallin kerhohuoneessa. Ohjelmana olemme kuulleet Uno Partisen mielenkiintoisen kuvauksen Amerikan matkaltaan samoin kuin Arvi Jantusenkin Itä-Euroopan matkaselostuksen. Lisäksi Kalevi Pernaa on pitänyt esitelmän henkivakuutusosalta, jonka johdosta virisi vilkas keskustelu puolesta ja vastaan esitelmäitsijän saadessa lopuksi työvoiton. Kauden lopettajaiset pidettiin vaimoinemme Kaivohuoneella 19.5. Syyskuulla oli perinteellinen saunamatka Haimin huvilalle. Jäsenmäärä oli vuoden vaihteessa: 22: M 8, A 7, B 2 ja C 5.

1954 Kulunut keilailukausikaan ei täysin täyttänyt niitä toiveita, joihin pyrkimyksemme ovat tähänneet. Tosin sarjakilpailuissa kipusimme korkeimpaan mahdolliseen luokkaan, jossa sijoituksemmekin tähän mennessä on hyvä, mutta sittenkin puuttuu sitä väriä, jota seuramme perinteet vaativat. Yleisissä kilpailuissa eivät jäsenemme ole erikoisemmin loistaneet. Rekisteröityjen keilaajien jäsenmäärä oli vuoden vaihteessa: 21: M 7, A 7, B 3 ja C 4.

Tilikauden tulos oli erinomainen. Lahjoituksina seura on saanut rahaa Aarne Lassilalta 5.000 markkaa sekä palkintolahjoituksia mm. Lassila & Tikanojalta. Tilikauden voitto oli 25.140 markkaa. Lisäksi mainittakoon, että Oy Bowling Ab:n suunnitteleman osakeannin yhteydessä kaikki seuramme jäsenet merkitsivät 1-2 osaketta lahjoitettavaksi seuralle, mutta asia raukesi, koska korotettua osakepääomaa ei saatu täyteen merkityksi. Tämä kuitenkin oli osoituksena seurassamme vallitsevasta hengestä ja uhrimielestä, minkä seuran hallitus mielihyvin toteaa.

1955 Jälleen kerran, toivottavasti viimeisen kerran, on todettava, että kulunut toimintavuosi ei kilpailullisesti täyttänyt niitä hartaita tulostoiveita, joita me jokainen olemme sille asettaneet. Seuraottelujen kohdalla osoittaa tilastomme huomattavaa esitystä edelliseen vuoteen verrattuna, sillä nyt voitimme kahdeksasta seuraottelusta neljä. Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 19: M 7, A 8, B 1 ja C 3.

Seuran kannalta katsottuna oli tärkein tapahtuma vuoden varrelta 30-vuotimerkkipäivämme, jota vietettiin 4.12. Järjestimme juhlakilpailut, jotka saivat osakseen runsaan huomion maamme keilaajapiireissä. Päivän huippu oli kuitenkin jäsentemme yhteinen veljesilta ravintola Adlonissa, jossa muistojen merkeissä viettiin keilaajatoveruuden suurta juhlaa. Illan

kohokokhdaksi muodostui Perhti Palmion parodioima tragedia "Äl armas Annani haalene.. ei kun vaalene"

1956 Kilpailullisesti oli vuoden toimintamme erittäin vireätä, vaikka eräät saavutuksemme olivatkin kerrassaan mainiot, niin silti kokonaisuus ei vielä ollut sitä. Kymmenestä seuraottelusta voitimme seitsemän. Suureksi suruksemme ja tappioksemme musta pilvi verhosi kirkkaan syysaivaan korviimme kantautuessa arvaamattoman surusanoman. Puheenjohtajamme **Aarne Lassila** oli siirtynyt yllättäen iäisyyteen. Kaiholla voimme nyt vain muistella sitä panosta, minkä Aarne tarmolla ja tosi eteläpohjalaisella henkevyydellään ja sisullaan antoi seuramme menestykseksi. Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 21: SM 1, M 8, A 7, B 1 ja C 4.

1957 Kilpailullisesti eivät vuoden tulokset ole olleet kaikkein huonoimpia. Jäsenemme ovat saavuttaneet kunnioitettavia voittoja sekä koti- että vierasradoilla. Lisäksi on saavutuksiemme joukossa eräitä joukkuevoittoja sekä lukuisia muita henkilökohtaisia palkintosijoja. Kymmenestä seuraottelusta voitettiin kuusi. Vaikka kuluneen vuoden kilpailutoiminta olikin erittäin vireä, on siitä huolimatta todettava karvain mielin, että HK:n vanha kirkas maine saa vähitellen yhä enemmän ja enemmän hopeaa ohimoilleen. Seura kohtasi myös tänä vuonna suru-uutinen: seuramme kunniajäsen ja uskollinen HK-lainen Oskari Näkki poistui lopullisesti keilaradoilta ja joukostamme.

Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 24: SM 1, M 8, A 8, B 4 ja C 3. Yhteiseen veljespiiriin on vuoden aikana liittynyt uutena jäsenenä mm: "Sokkeli" **Lasse Larne**. Kuukausi-istunnot on jatkuvasti pidetty kunkin kuukauden ensimmäisenä tiistai-iltana keilahallin kerholla. On ilolla mainittava, että jäsentemme kiinnostus seuran sisäisiin asioihin on näissä ollut erittäin vilkas, koskapa niistä on päästy lähtemään kotiin vasta aamu-uutisille.

1958 Toimintavuodelle oli ominaista usean vanhan HK-laisen pallon pyörittäjän keilailun päätyminen sairauden tai työkiireiden johdosta (Bruno Dahlström, Esko Mäkinen, Kauko Himanen ja Gunnar Haimi). Toivottavasti mieliharrastuksesta luopuminen ei ole lopullista. Onneksi olemme saaneet heidän tilalleen uutta verta vanhaan leiliin. Koko joukko nuoria, uusia keilaajia on ilmestynyt joukkoomme. Kymmenestä seuraottelusta voitimme vain kolme. Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 22: M 8, A 8, B 2 ja C 4. Näiden lisäksi on joukossamme rekisteröimättömiä keilaajia 7, joten jäsenlukumme on tällä hetkellä 29. Tilikauden tulos oli 11.570 markkaa voitollinen.

1959 Nyt kun Helsingin Keilaajien 34. toimintavuosi on päättynyt, voimme jälleen katsoa luottavaisin mielin kohti tulevaisuutta. Uudet jäsenet, jotka muutaman viimeksi kuluneen vuoden aikana ovat liittyneet seuramme jäsenyyteen, ovat osoittaneet saavutuksillaan ja menestymisellään, että HK:n kunniakas maine ei tule sammumaan vaan, että vastaisuudessa voimme kunnialla puolustaa mainettamme maamme vanhimpana suomenkielisenä keilaseurana.

Vaikka keilailu onkin meille kaikille huvia ja harrastusta, niin silti aina silloin tällöin joudumme unohtamaan kaatomme ja missimme ja hetkeksi hiljentymään ikuisuuden edessä. Raskaana kohtasi meitä viime keväänä tieto siitä, että uskollisista uskollisin HK-lainen, **Bruno Dahlström**, oli keilannut viimeisen ruutunsa.

Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 25: M 7, A 10, B 2 ja C 6. Tilikauden tulos oli voitollinen 18.005 markkaa.

1960- luku

1960 Kulunutta vuotta voidaan pitää keilailun eräänä merkkipuotena. Viime syksynä pidettiin neljännet MM-keilailut Hampurissa. Niiden yhteydessä voitiin todeta keilailun nousun erääksi koko maailman käsittäväksi urheilumuodoksi olevan tosiasian. Siksi voimakkaasti on keilailu levinnyt lähinnä sen automatisoitumisen vuoksi, että lähiaikoina voimme vakavasti ryhtyä keskustelemaan jopa keilailun liittymisestä Olympiakisojen ohjelmistoon. Myös Suomessa on keilailu aivan viime aikoina osoittanut laajenemista täysin uudella saralla – naispuolisia keilankaatajia on alkanut näkyä useammin ja useammin radoilla.

Näin suotuisissa merkeissä juhli myös HK 35-vuotista olemassaoloaan. Tosin tapahtumasta ei tehty kuitenkaan suurempaa numeroa. Juhlan kunniaksi järjestettiin ainoastaan vaatimattomat 35-vuotiskilpailut. Tämä juhluvuosi oli HK:n pitkän toiminnan aikana samalla myös eräänlainen nuoremman polven läpimurtovuosi. Viime vuosien aikana keilakärpäsen pureman saaneet uudet jäsenemme nyt todella näyttivät, että ei heitä turhaan ole hyväksytty HK:n maineikkaita perinteitä vaalimaan.

Yhdeksästä seuraottelusta, jotka käytiin vuoden aikana, voitimme kuusi ja hävisimme kolme. Parhaimmat henkilökohtaiset saavutukset ovat **Martti Hynnisen** nimissä, joka Vilhonhallissa keilasi jokaisen keilaajan unelman 300. Saman tien hän myös lopputuloksensa ansiosta sai HBL:n suurmestari-merkin No 61.

Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 23: SM 1, M 8, A 9, B 3 ja C 2.

1961 Vuosi oli nimenomaan Helsingin keilailulle suuri merkkipuosi. Syksyllä valmistui uusi komea Urheilutalon 10-ratainen keilahalli automaattisine keilanostureineen ja Ruusulastakin häipyivät meidän silmiemme ilot radan toisesta päästä ja niiden tilalle tulivat niinkään automaattiset keilannostolaitteet. Myöskin HK:n toiminta on ollut vilkasta kuluneena vuotena. Jäsenemme ovat olleet melkein täysilukuisina mukana tiistai-illan harjoituksissa, mutta valitettavasti vain vajaat puolet näistä ottavat osaa yleisiin kilpailuihin eivätkä näin ollen saa tarpeellista harjoitusta ja kilpailukokemusta, jota tarvittaisiin, kun seura kamppailee sarjapisteistä ja seuraottelujen voitoista.

Seuran entinen puheenjohtaja, johtokunnan jäsen ja HK:n monivuotinen keilaaja **Esko Mäkinen** menehtyi vaikean sairauden murtamana. Kaikki vanhat keilaajamme muistavat hänet ennen kaikkea hvyänä toverina ja seuran kantavana voimana.

Rekisteröityjen jäsenten määrä oli vuoden vaihteessa: 28: SM 1, M 8, A 10, B 5 ja C 4.

1962 Vuosi oli Suomen keilailulle erikoisen menestyksekkäs, tulivathan melkein kaikki EM mitalit Suomeen. Myös HK on menestynyt hyvin seuraotteluissa samoin ne seuran miehet, jotka ovat olleet Helsingin Bowlingliiton edustajina.

Tähän kauteen sisältyy ehkä HK:n historiassa yksi ihmeellisistä asioita, HK antoi Helsingin Bowlingliitolle ”kottia” 2.000.000 vanhaa markkaa ratamaksuja vastaan edellytyksenä oli, että pääsemme Ruusulan uudelle puolelle sen avauduttua. Kaikki tiedämme sen monimutkaisen vaiheen, mikä käytiin tämän asian ympärillä, mutta erikoiset kiitokset seuramme puheenjohtajalle Eero Huikariselle suuresta vaivannäöstä.

Seuraotteluja käytiin vuoden aikana 11, joista kahdeksan päättyi HK:n voittoon. Luokkasiirtoja ei ole HK:ssa kauden aikana yhtään, ellei lasketa Lasse Larnen SM saavutusta No 78. Kaikesta tästä voidaan todeta, että HK:laiset ovat kilpailleet hyvin laiskasti, uskollisia kilpailijoita ei löydy kuin 7 kpl ja se on liian vähän, koska rekisteröityjä keilaajia on 28 kpl.

1963 Vuosi oli Helsingin keilailulle hyviin merkityksellinen, sillä valmistuihan Ruusulan uusi halli komeine 13 ratoineen, joten niitä on kaikkiaan 24. Näillä uusilla radoilla HK alkoi

pelikautensa syksyllä. Ennen kuin näille radoille pääsimme, täytyi meidän hankkia 20.000 mk rahaa ja antaa se lainaksi Helsingin Bowlingliitolle.

Jäsenemme ovat olleet melkein täysilukuisina mukana tiistainharjoituksissa, mutta valitettavasti vain ¼ osa näistä ottaa osaa yleisiin kilpailuihin. Rekisteröityjä jäseniä oli 30 kpl.

1964 Vuosi on ollut jäseniemme taholta heikko, mitä keilaamiseen tulee varsinkin kilpailumielessä yleisiin kilpailuihin nähden. Tiistai-iltaisina onkylä harjoituksissa käyty kohtalaisen hyvin, mutta jälki-istunnoissa ei olla oltu täysilukuisena. Se olisi se siemen, mitä tällainen laji kaipaa siis tiiviimpää yhdessä oloa toivotaan johtokunnan mielestä. Seuraotteluja käytiin toimintavuoden aikana 10 kpl, joista HK voitti 6.

1965 Kulunut toimintakausi siirtyy historiaan keilailun merkkivuotena, maamme vanhimman suomenkielisen keilaseuran Helsingin Keilaajat ry:n täyttäessä 40 vuotta. Seuran 40-vuotishistoriikki oli tehty asiaan paneutumalla ja asiantuntemuksella, siitä suuri kiitos Yrjö Sarahetelle ja Kalle Rannalle. Seuramme koko toiminta kuluneena vuotena oli tähdäty 40-vuotisjuhlakilpailuihin, miksei myös juhlaillallisiin. Nämä kilpailut olivat todella hyvin juhlat. Osanottajia oli 1164, R3 oli 517 ja R5 oli 647, sarjoja pelattiin 6467 kpl eli 800 tuntia. Juhlakisa lienee yksityisen seuran järjestämänä Suomen suurin. Juhlakisan palkintokokonaisuus oli myös hyvin upea. Palkintoja oli yhteensä 131 kpl. Juhlaillalliset pidettiin ravintola Arkadiassa, juhlivaa väkeä oli kaikkiaan 93 henkilö, joista kutsuvieraita oli 50. Niin kuin kaikki tiedämme ja muistamme, juhlat olivat hyvin miellyttävät ja intoa antavat –mitä ainakin jatkoihin tuli- ainoa ikävä piirre oli se, että kaksimielinen Eemeli heitettiin ulos erään kutsuvieraan toimesta.

Seuraotteluja käytiin 11, joista HK voitti 8. Rekisteröityjä jäseniä oli 33.

1966 SM:n HK:lle voittivat 1966 parikilpailussa Lasse Larne ja Timo Suviranta. Samana vuonna he myös voittivat HBL:n mestaruuden ja Lasse Larne oli hopeamitalin voittaja henkilökohtaisessa kilpailussa. Ensimmäisen 30 vuoden aikana HK sai yhden HBL:n suurmestarin, Felix Näreän. Seuraavien 30 vuoden aikana tuon arvon vaatimukset täyttivät Artturi Paldanius, Martti Hynninen, Lasse Larne ja Timo Suviranta. Kun HK valmistautui 50-vuotisjuhlaansa, niin seuran edustusjoukkue taisteli itsensä HBL:n mestaruussarjaan. Samoin tapahtui jälleen – 60-vuotisjuhlaansa HK vietti mestaruussarjalaisena.

1967 Rikkaan keilavuoden jälkeen on kulunut pelikausi ollut yllättävän laimea. Kymmenestä seuraottelusta sentään voitettiin seitsemän. Seuraotteluja lukuun ottamatta ovat seuramme jäsenet olleet kovin näkymättömiä yleisillä keilamarkkinoilla.

1968 Seuramme toiminta pelikautena on ollut sellaista pikkunättiä, kuten urheilukielellä sanotaan. Seuraottelut pelattiin tasan 4-4. Kaikki ei mennyt tasan, sillä seuramme menetti syksyllä muutaman pelaajan, mikä vaikutti pelaajakaartiimme hiukan negatiivisesti. Olemme kuitenkin menestyneet yllättävän hyvin käydyissä seura- ja sarjaotteluissa. Toivottavasti uudet tulokkaat täyttävät menetetyn pelaaja-aineksen jättämän aukon.

1969 Seuran **kunniapuheenjohtaja Yrjö Sarahete** aloitti ensimmäisen puheenjohtajakautensa, joka päättyi 1978. Kilpailutoiminta ei vuoden 1969 aikana ollut parasta mahdollista. Tappioita on kärsitty useammin kuin on saatu nauttia voiton hedelmistä. Seuraotteluja kävimme 7 kpl, joista sentään voitimme yhden. Uutena seuraottelu-vastustajana aloitti Ma-Ke. Toimintavuoden päättyessä johtokunta suhtautuu erittäin optimistisesti tuleviin vuosiin. Kilpailutuloksissa ollut lama ja aallonpohja on toivottavasti sivuutettu, uusia hyviä keilaajankalpeja on saatu lausua tervetulleeksi seuraamme ja he ovat nopeasti osoittaneet myös kykynsä kehittyä taidoissa ja tuloksissa.

1970 –luku

1970 Toimintakauden lopulla tuli kuluneeksi 45 vuotta seuramme perustamisesta. Lähestyttäessä nopeata vauhtia puolivuosisataista merkkipäivää voidaan kiistattomasti sanoa seuran toiminnan olevan reippaassa nousussa. Tästä ovat osoituksena kilpailusaavutukset, jäsenistön keilailutavan paraneminen sekä se yleinen kiinnostus, jolla jäsenet ovat osallistuneet seuran toimintaan. Kahteen ensimmäiseen seikkaan on lähinnä vaikuttanut jäsentemme kiinnostus oman tasonsa parantamiseen harjoittelemalla ja reippaalla osallistumisella kilpailuihin. Vuoden päättyessä oli jäseniä 33. Vuoden aikana seuran taloudellinen tilanne koheni melkoisesti, kiitos uuden paitamainoksen ja joulujuhlan arpajaisten tuoton.

1971 Helsingin Keilaajat ry:n sääntöihin hyväksyttiin varsin merkittävä muutos. Seuran tili- ja toimintavuosi muutettiin 45 vuotta voimassa olleesta kalenterivuodesta alkavaksi 1.8. ja vastaavasti päättyväksi seuraavana vuonna 31.7. Kevään vaihtuessa kesäksi saimme tiedon pitkäaikaisen jäsenemme Eero Huikarisen kuolemasta. Eero toimi seuran sihteerinä vuosina 1949-1955 ja sen jälkeen puheenjohtajanamme vuoteen 1960. **Kunniajäsenemme Raimo "Nupi" Rautanen** aloitti uransa HK:ssa "ratamyyjänä".

1971-1972 Tämä oli ensimmäinen vuosi, jolloin toimittiin 1971 hyväksytyjen uusien sääntöjen mukaisesti elokuusta heinäkuuhun. Uudet säännöt muuttivat oman toimintavuotemme yhdenmukaiseksi yleisen keilakauden kanssa. Samalla ne tekivät myös johtokunnan ja koko seuran toiminnan joustavammaksi. Koko seuraavan, täyden keilakauden toiminnan voi nyt suunnitella ja toteuttaa sama johtokunta. Samalla myös rahastonhoitajan toiminta helpottui hänen voidessa nyt kesän rauhaisina hetkinä päättää tilit ja laatia taseet. Urheilullisesti toiminta oli vilkasta ja aikaisempia vuosia jonkin verran voimakkaampaa ja menestyksekkäämpää. "Vanha kaarti" oli säilyttänyt iskukykynsä ja viimeksi kuluneiden vuosien uudet tulokkaat osoittivat kehittyneensä keilataidoissaan erittäin korkealle tasolle. Kuukausikilpailujemme systeemi muutettiin kuluneen vuoden alussa. Kertakilpailujen sarjamäärä pudotettiin neljästä kolmeen ja kilpailujen lukumäärää lisättiin kolmella, jotta pelattujen sarjojen kokonaismäärä saatiin säilytettyä ennallaan. Uusi tapa rauhoitti huomattavasti peliä ja varmasti paransi yleistä tulostasoa, koska enää ei kiire päässyt yllättämään ja jokainen saattoi rauhassa keskittyä parempaan peliin.

Tarkastellessamme viimeisimpien vuosien tapahtumia, niin emme voi välttyä toteamukselta, että olemme olleet hyvien keilaajien kasvattaja ja kouluttaja muille seuroille. Viimeisimpien vuosien aikana on muuttoliike meiltä muihin seuroihin ollut verrattain voimakasta. Helsingistä tuskin löytyy toista seuraa, josta olisi yhtä monta jäsentä siirtynyt muihin seuroihin. Ilmiön pohjimmaisista syistä emme ole ryhtyneet selvittämään. Me voimme vain olettaa ne. Viime vuosien aikana on ollut selvästi havaittavissa keskitys kohti voimakkaita kilpailuysiköitä, joihin ovat hakeutuneet monet nimekkäät keilaajat ennen kaikkea vahvojen joukkueiden tuomiseksi radoille. Tässä yhteydessä on myös keilaajien taloudellisella tukemisella ja heidän pelimaksujensa sponsoroisella merkittävä osuutensa.

Meidän on myös katsottava itseemme. Meistä vain muutamat ovat olleet säännöllisiä kilpailijoita. Läheskään aina ei edes ole saatu kasaan joukkueita eri kilpailuihin. Totuuden nimessä on kuitenkin todettava, että yleinen kilpailutoiminta on riistäytynyt täysin valloilleen ja vikateille. Pääasiana siinä on jokaisen hallin täyttäminen mitä erilaisimmilla viikottaisilla kilpailuilla ja niiden avulla liitolle hankittavissa tuloissa. On selvää, että nykyisellään vain erittäin harvoilla on taloudelliset mahdollisuudet ensinnäkin harjoitella niin paljon ja usein, että osallistuminen kilpailuihin olisi mielekästä ja toiseksi osallistua Helsingin ja sen lähiympäristön lukuisissa halleissa järjestettäviin kilpailuihin.

Muuttoliikkeen ja laimean kilpailuinnostuksen ei kuitenkaan tarvitse merkitä sitä, että olisimme kuolemassa pois keilailun taivaalta. Tähtemme vanhana ja arvostettuna seurana saattaa hieman himmetä, mutta toimintamme tulee varmasti jatkumaan vielä kauas tulevaisuuteen. Niin kauan kuin kykenemme mukautumaan vallitsevaan henkeen ja tapoihin ja pystymme itse muuttamaan omaa toimintaamme niin, että se vastaa jäsenistömme toiveita ja tarpeita, me voimme sanoa olevamme elävä ja dynaaminen seura. Luonnollisesti me voimme ja meidän onkin kunnioitettava vanhoja tapoja ja perinteitä, mutta niistä kiinnipitäminen ja niiden säilyttäminen on oltava riippuvaista niiden tarkoituksen mukaisuudesta ja sopivuudesta ajan henkeen. Viime vuosikokouksessa päätettiin, että seura maksaa kaikkien sarjaotteluiden pelimaksut. Budjetin saattaminen tasapainoon vaati Suomen 3M Oy:ltä saamamme tuen lisäksi reilun korotuksen ratatuntimaksuihin. Suoritetussa äänestyksessä korotusehdotus voitti äänin 13-12. Nyt jälleen olemme samassa pisteessä. Ulkopuolinen taloudellinen tuki on tyrehtymässä, mutta silti johtokunta haluaisi sarjaotteluiden pelimaksujen maksamista seuran varoista. Tämän takia johtokunnalla on esitettävänä suunnitelma toiminnan rahoittamiseen. Kauden lopussa oli seuran jäsenmäärä 32

1972-1973 HK:n historiaan päättynyt toimintakausi jäi tasaisena ja värittömänä. Palloa pyöritettiin totunnaisesti tiistai-iltaisina Ruusulan radoilla. Kilpailuissa oteltiin ilman suurempia mainetekoja, mutta ei myöskään kärsitty murskaavia tappioita tärkeissä koitoksissa. Miltei seuramme perustamisesta alkaen vaikutti innokkaana jäsenenä, hyvänä keilaajana ja nuorempien ohjaajana ja henkisenä tukena keskuudessamme Pertti Palmio. Vaikka Pertti ei enää useiden vuosien aikana keilannutkaan, niin silti hän jaksoi olla jatkuvasti kiinnostunut toiminnastamme. Nyt Pertti on poissa vaivuttuaan ikiuneen helmikuussa. Pallo kirposi Pertin kädestä ja miehet ovat vaihtuneet, mutta keilailu elää.

1973-1974 Päättynyt kausi osoitti HK:laisten innostuneen reippaassa tahdissa kohentamaan kilpailukuntoaan. Tästä hyvänä osoituksena oli runsas osanotto Ruusula 5:sen tiistai-illan harjoitusvuoroissa; sekä syksyllä myöhästyneinä alkaneissa Talin torstaivuoroissa. Kauden päättyessä oli jäseniä seurassa 36.

1974-1975 Kulunut kausi oli seurallemme urheilullisesti hyvin arvokas, sillä saavutimme asettamamme tavoitteen, nousimme Mestaruussarjaan. HK:n toiminta on kuluneena kautena ollut muutenkin vilkasta, tiistaiharjoituksissa Ruusula 5:ssä, sekä torstaivuoroissa Talissa ovat jäsenemme olleet ahkerasti mukana. Valitettavasti osanotto yleisiin kilpailuihin on ollut huomattavasti laimeampaa.

HK:n johtokunta "1975". Edessä Yrjö Sarahete, puheenjohtaja, Esko Vanhatalo, varapuheenjohtaja, takana Veikko Vihavainen, sihteeri, Reino Tuominen, rahastonhoitaja, Raimo Rautanen ja Seppo Mäkinen

Kuvassa HK:n kunniapuheenjohtaja Yrjö Sarahete ja kunniajäsenet Raimo Rautanen ja Seppo Mäkinen

1975-1976

HK-laiset kokoontuneena 1975 harjoitukseen Ruusulassa. Vasemmalta lukien Yrjö Sarahete, Veikko Vihavainen, Arvi Jantunen, Juhani Luostarinen, Torsten Vallasmaa, Reino Rosén, Lasse Larne, Reino Tuominen, Kyösti Pitkänen, Heikki Joensuu, Gunnar Ruokonen, Paavo Kilpinen, Heikki Tikanoja, Reino Laiho, Seppo Kilpiä, Seppo Mäkinen, Mauno Lehmuskallio, Kari-Jukka Valtonen, Edessä: Tapio Pyykkönen, Esko Laakso, Raimo Rautanen, Esko Vanhatalo ja Ossi Laaksonen

1976-1977 Vuosikokouksen päätöksen mukaisesti seuran jäsenmaksun suuruus ja perintätapa jaettiin kahteen kategoriaan: -vakinaisen radan haltijat maksoivat korotettua ratamaksua 3 :- per rata ja tunti. Tällä rahalla katettiin ratamaksu ja mahd. kk- ym kilpailujen palkintomaksut – radattomilta perittiin jäsenmaksuna 30:-. Näiden maksujen lisäksi jokainen jäsen vastasi SKL:n ja HBL:n rekisteröintimaksuista. On itsestään selvää, että HK:n talous ja toiminta ei voinut rakentua pelkästään kerättyjen jäsenmaksutulojen varaan, vaan tuloja oli saatava myös muualta, jotta kertyneitä säästövaroja ei liiemmälti tarvitsisi tuhlaata. Merkittävästä tuesta on esitettävä kiitos sponsorillemme Pierre Robert Oy:lle. Vuoden kilpailutoiminta oli 52 vuotisen seuramme toiminnan vilkkain. Kauden alussa seuran jäsenmäärä oli 34 jakautuen A 7 kpl, B 8 kpl, C 18 kpl, D 1 kpl. HK:n I-joukkue keilasi mestaruussarjassa

1977-1978 Seppo Mäkinen aloitti seuran sihteerinä pitkän kautensa, joka päättyi vasta 1996. Vaikka kausi kilpailullisesti jäikin tuloksiltaan heikoksi, ei kuitenkaan ole syytä pessimismiin. Seuraan liittyneet nuoret keilaajat osoittivat monessakin yhteydessä miesmäisiä otteita ja

tulevan vuoden aikana on odotettavissa näiden otteiden yhä paranevan. **Pierre Robert-yhtiöiden** tuki seuralle oli taloudellisesti merkittävä. Kauden alussa oli jäseniä seurassa 42.

1979-1980 Seuran sisäinen kilpailutoiminta oli tähän astisen 55 vuoden ajalta eräs vilkkaimmista. Tiistai-iltojen harjoitustunneista ei jäänyt kuin viisi "vapaaksi" Jokaisen muun illan täytti kilpailutoiminta. HBL:n B-mestaruuden voitti Paavo Kilpinen, HBL:n nuorten mestaruuden voitti Timo Raatikainen. Talouden tukijalkana oli edelleen Pierre Robert-yhtiöt sekä järjestetty **GALA-ILTA**.

1980 –luku: sisäinen kilpailutoiminta vilkasta

1980-1981 Seuran sisäinen kilpailutoiminta jatkui edelleen vilkkaana. Kauden alussa oli jäseniä 43. Toiminnan rahoittamiseksi järjestettiin vuosittain GALA-ILTA, jonka tuotto oli merkittävä. Pierre-Robert-yhtiöiden taloudellinen tuki jatkui myös merkittävänä.

1981 Yrjö Sarahete aloitti toisen pitkän puheenjohtajakautensa, joka päättyi 2001. Nuorukaisemme Topi Berg oli ensimmäisenä HK-laisena mukana Nuorten Pohjoismaisissa Mestaruuskilpailuissa sijoittuen henkilökohtaisessa kilpailussa 7. Joukkuekilpailussa hän sai hopeaa (5 mj) ja pronssia (3 mj) ja parikilpailussa

1981-1982 Seuran sisäinen kilpailutoiminta oli tähän astisen ajan vilkkaimpia. Kahtena "vapaa-iltana" oli HBL:n Sam Anker jakamassa keilailuoppeja. Topi Berg oli ensimmäisenä HK-laisena mukana nuorten EM-kilpailuissa, jotka pidettiin Stuttgartissa. Henkilökohtaisessa kilpailussa hän oli 42. (3163/18 s). Joukkuekilpailussa Topi sai 5 mj hopeaa ja 3 mj oli kuudes, parikilpailussa 21. Seuran taloutta kohensi järjestetty GALA-ILTA. Taloudellisesta tuesta johtokunta kiitti myös jäsenistöään, joka runsaskätisesti osallistui arpajaisiin muuhun varojen hankintaan.

1982-1983 Seuran varsinaisen toiminnan rahoittamisessa turvauduttiin vanhan tavan mukaan GALA-ILLAN järjestämiseen ja arpajaisiin. Lisäksi järjestettiin "Pierre-Robert -turnajaiset" Seuran sisäinen kilpailutoiminta jatkui perinteisen vilkkaana.

1983-1984 GALA-ILTA ja kuukausittaiset arpajaiset olivat toiminnan rahoittamisen päätulolähteet. Lisäksi järjestettiin "Pierre-Robert- kilpailut". Sisäinen kilpailutoiminta jatkui perinteisen vilkkaana. Kauden alussa oli seurassa jäseniä 41. Johtokunta on pannut ilolla merkille, että emme ole vielä harmaantuva, väsynyt vanhus, joka lähestyy 60-vuotisjuhliin, vaan on yhä iskukykyinen ja toiminnoiltaan virkeä keilaseura.

1984-1985 Taloudellinen tulos varmistettiin jälleen GALA-ILLAN ja arpajaisten järjestämisellä. GALA-ILLAN tulos oli hyvä ja tässä yhteydessä on syytä esittää lämpöiset kiitokset Sinikka ja Lasse Väänäselle illan järjestelyistä, unohtamatta kuitenkin muitakaan seuran jäseniä, jotka osallistuivat järjestelytöihin. Lisäksi järjestettiin jälleen "Pierre-Robert- turnaus" Seuran toiminta oli erittäin vilkas. HK:n I-joukkue nousi HBL:n mestaruussarjaan ja seniorijoukkue voitti HBL:n mestaruuden. Kauden alussa seurassa oli 36 jäsentä.

1985-1986 Kulunut vuosi oli juhluvuosi. Joulukuussa tuli kuluneeksi 60 vuotta HK:n perustamisesta. Tapahtuman kunniaksi järjestetty juhlavastaanotto ja perhepiirissä vietetty iltajuhla, johon oli kutsuttu mukaan myös jo keilailunsa lopettaneita vanhoja HK-laisia, olivat erittäin onnistuneet ja lämminhenkiset. 60-vuotishistoriikkimme ja hyvin hoidetut juhlakilpailumme antoivat kauniin taloudellisen tuloksen, jonka avulla päätapahtumat kyettiin rahoittamaan. Lisäksi saimme ensi kerran Helsingin kaupungilta toiminta-avustuksen, joten saatoimme ilolla todeta, että seuraavien vuosien taloudellinen tilanne näyttää myös hyvältä.

Kauden alussa oli jäseniä 34 jakautuen luokkiin seuraavasti. M – 1, A – 7, B -9, C -14, D – 3. Koulutustoimintaan panostettiin: Vuoden aikana hankittiin USA:sta jäsenistön käyttöön opetusvideofilmi, jonka avulla pyrittiin tulevan kauden aikana kohentamaan jokaisen jäsenen henkilökohtaisia taitoja. Kauden aikana pidettiin lukuisia henkilökohtaisia valmennustilaisuuksia. Näiden lisäksi Ossi Laaksonen opasti päivisin Ruusulassa

jäsenistöämme. Syksyllä 1985 oli myös Kari Nenonen HBL:stä videokameroineen ja telkkareineen pitämässä koulutustilaisuuksia. Keväällä Sexania vastaan käyty seuraottelu oli järjestyksessään 100. HK oli otteluista voittanut 45 kertaa ja Sexan voittanut 54 kertaa, kerran ottelu oli päättynyt tasatulokseen. HK:n pisteet 803 343 ja Sexanin 803 925. 60-vuotisjuhlien yhteydessä HK sai vastaanottaa SKL:n, Oy Bowling Ab:n ja Keilaseura KEHRÄN viirin.

1986-1987 Jäsenten kukkaroita säästettiin järjestämällä edellisvuosia harvemmin arpajaisia. Pidetyt arpajaiset, samoin kuin senioreiden kustantama kinkkukilpailu, olivat kartuttamassa tulopuolta. Jälleen kerran saamme tässä yhteydessä esittää kiitoksemme sponsorillemme, Pierre Robert Oy:lle. Tässä yhteydessä johtokunta esittää myös koko seuran kiitokset Väänästen koko perheelle – unohtamatta kuitenkaan muitakaan järjestelyihin osallistuneita HK-laisia ja heidän perheittensä jäseniä – tuottoisan GALA-ILLAn järjestelyistä.

Kauden alussa oli jäseniä 35 jakautuen luokkiin seuraavasti. M – 1, A – 3, B -17, C -13, D – 1. Koulutustoimintaa jatkettiin edellisen vuoden malliin. Tunnollisen harjoittelun ja sen myötä kohentuneen pelitaidon tuloksena saatiin merkitä aikakirjoihin niin edustusjoukkueemme kuin myös seniorijoukkueemme nousun mestaruussarjaan. HBL:n mestaruuskilpailuissa oli 4-miehisk´joukkueemme 9 tuloksella 6069 (Koski, Kataja, Laakso, Rautanen). Veteraanien HBL:n mestaruuskisoissa Lasse Larne oli 7. Seniorien epävirallisissa SM –kisoissa Lohjalla HK:n joukkue Laakso, Larne, Sarahete oli kolmas tuloksella 3591.

Menneen kesän MM-kilpailuissa eräät seuramme jäsenet ahkeroitsivat toimitsijoina saaden siinä ohessa varmasti kansainvälistä vaikutusta tulevan kauden peliinsä. Yrjö Sarahete oli kisoissa pääsäveltäjänä teknillisen toimikunnan puheenjohtajana. Hän on ollut myös edelleen SKL:n teknisen toimikunnan jäsenenä ja kansainvälisen keilailuliiton pääsihteerinä. Viime vuoden motto oli: ”takaisin mestaruussarjaan” nyt kun siellä sitten olemme, on tähtäimeksi asetettava mestaruussarjassa pysyminen.

1987-1988 Kauden taloudellinen lopputulos oli ennakoitua parempi. Viime vuosikokouksessa hyväksytty budjetti päättyi reiluun tappioon. GALA-ILLAn uusi ympäristö ilmeisesti osaltaan oli vaikuttamassa ennakoitua parempaan lopputulokseen. Järjestämiemme kilpailujen pöytäkirjamainokset myytiin hyvin. Helsingin kaupunki avusti jälleen helsinkiläisten jäsentemme ratatuntimaksuja. Avustus käytettiin pääasiallisesti Talin harjoitusvuorojen maksamiseen. Satunnaisesti pidetyt arpajaiset sekä seniorien kustantama kinkkukisa kartuttivat tulopuolta. Sponsorillemme, Pierre-Robert-yhtiölle johtokunta esittää erityiset kiitokset HK:n puolesta saamastamme huomattavasta tuesta.

Kauden alussa oli jäseniä 38 jakautuen luokkiin seuraavasti. A – 6, B -15, C -14, D – 3. Anoisimme SKL:lta ja HBL:lta, että saisimme järjestää HK:n tasoituskilpailujen yhteydessä epäviralliset senioreiden mestaruuskilpailut, minkä luvan saimmekin. Joukkuekilpailussa 3x6 s HK oli 5. tuloksella 3572 (Berg, Kilpiä, Pyykkönen) ja 10. tuloksella 3535 (Laakso, Larne, Sarahete)

1988-1989 Kauden taloudellinen tulos oli ennakoitua huomattavasti parempi. Viime vuosikokouksessa hyväksytty budjetti päättyi reiluun tappioon. Taloutta kohennettiin perinteisin keinoin. Uusiksi sponsoreiksi oli saatu entisen Pierre Robert Oy:n lisäksi Rakennus-Ruola Oy ja Wagner Fredr Oy. Kauden alussa oli jäseniä 36 jakautuen luokkiin seuraavasti: A – 7, B -14, C -14, D – 1. Uutena jäsenenä hyväksyttiin seuraan syksyllä **Jari Nieminen** (tuleva sihteeri ja puheenjohtaja). Jari Nieminen voitti 1988 HBL:n Nuorten poikien mestaruuskilpailut. Suomen mestaruuskilpailut olivat Turussa, jossa HK sijoittui hienosti kuudenneksi 4 x 3 s tuloksella 2454, (Kataja 650, Koski 631, Laakso 616 ja Rautanen 557)

1989-1990 (toimintakertomus kateissa)

1989 SKL:n Liittomyllyn mestaruus (joukkueella: Timo Roiha, Sami Heinilä, Jari Nieminen, Mika Pyyskänen)

1990 –luku: taloudellisia vaikeuksia

1990-1991 Kauden taloudellinen lopputulos oli voitollinen. Ennakoitua parempi tulos johtui ennen kaikkea onnistuneesta ilmoitusten myynnistä järjestämiemme tasotuskilpailujen pöytäkirjoihin sekä niiden runsaasta osallistujamäärästä. GALA-ILTA järjestettiin taas vuoden tauon jälkeen ja se onnistui taloudellisesti yli odotusten. Entisten sponsoreiden tuki oli myös merkittävä.

Kauden alussa oli jäseniä 37 jakautuen luokkiin seuraavasti: A – 6, B -20, C -10 ja D – 1.

HBL:n veteraanien mestaruuskisan 4x3 s voitti HK (Sarahete 638, Laakso 595, Larne 571, Vanhatalo 564). Veteraanien SM-kisoissa Riihimäellä HK:n joukkue oli 4x4 s 4. (3068), Laakso, Larne, Sarahete, Vanhatalo

HBL:n Nuorten sarjojen mestaruus (HK:n joukkue: Mikko Matilainen, Jari Nieminen, Ilpo Salmu ja Esa Vanhanen)

1991-1992 Jos joutuu antamaan yleisarvostelun toimintavuodesta, niin on myönnettävä sen olleen miinus-merkkisen. Ajan merkit, yleinen lama ja maan talouden heikko tilanne heijastui myös HK:n elämään ja toimintaan. Tilinpäätöksemme osoittaa 5.414 markan alijäämää, joka tosin on puolet vuosi sitten ennakoidusta, mutta tappiota ja pääomamme syömistä kuitenkin. Budjetin tarkka vartiointi ja tasotuskisamme odotettua parempi tulos olivat tähän auttamassa.

Seuran kärsimiin menetyksiin on myös laskettava kunniajäsenemme ja lähes 50-vuotisen HK-laisen, **Arvi Jantusen** poismeno. Arvi antoi HK:lle paljon, mutta toisaalta HK myös tarjosi hänelle paljon. Hän eli koko ajan ja kaikessa HK:n mukana. Viihtyi viimeiseen harjoitusiltaan saakka.

Tappiolistalle on myös laskettava I-joukkueen putoaminen mestaruussarjasta divariin, mutta toivottavasti vain vuodeksi. Plus-tilin puolella on nähtävänä nuorien keilaajiemme kehittyminen ja menestyminen. Kaksi heistä jo osoitti kuuluvansa ykkösen vakiokokoonpanoon. Jari Nieminen keilasi itsensä nuorten EM-joukkueen loppukarsintoihin. Esko Laakson tervehtyminen keväisestä aallonpohjasta on myös ilolla todettava.

Taloudellisesti synkät ennusteet varjostavat vielä tulevaa vuotta. Tarkalla budjetilla ja jäsenten uutteralla panoksella ja osallistumisella kaikkeen toimintaan vuosi on varmasti vietävissä kelvollisesti läpi. Siirtyminen Talin laajoihin tiloihin harjoittelemaan vei ehkä pois sitä viihtyisyyttä, mikä liittyi Ruusulan "ahtauteen", missä oli pakko olla lähekkäin. Toisaalta siirtoon liittyy muutamia myönteisiä puolia, joista tärkein lienee ennen kaikkea tottuminen keilaamaan avarassa ja häiritsevän äänekkäässä ympäristössä. Menestyminen tulevissa kovissa sarjakahinoissa vaatii kilpailupelitottumusta ja rentoutettua itseluottamusta. Sitä ei kykene löytämään eikä hankkimaan harjoitustunneilla. sen löytää ainoastaan kilpailuolosuhteissa. Siksi onkin toviottavaa, että seuran jäsenet todella pyrkisivät osallistumaan myös yleisiin kilpailuihin.

Kauden alkaessa jakautui HK:n rekisteröity jäsenistö eri luokkiin seuraavasti: A -6, B -18, C -11, ja D -1 eli yhteensä 36.

Keväällä HK järjesti rahankeräyksen HBL:n seurojen keskuudessa Viron keilaajien avustamiseksi. Rahaa kertyi noin 2.500 mk.

1993-1994 Toimintavuoden alkaessa ja laadittaessa vuoden budjettia joutui johtokunta tekemään sen varautuneena reiluun tappioon sen hetkisen taloudellisen tilanteen ja

sponsorirahojen vähentymisen johdosta. Tilivuoden shokeeraava tappio oli yli 16.500 mk. Myönteisenä puolena vuodesta on kuitenkin todettava ”nuorisomme” kehittyminen ja kohtalainen menestyminen seura- ja sarjaotteluissa. Kun katsomme tulevaan vuoteen, niin tilanne ei vaikuta yhtään lohdullisemmalta. Jäsenmaksujen tuotto ei kata edes sarjapelimaksuja. Koska lisätuloja välttämättä tarvitaan edes erotuksen kattamiseen, niin jokaisen HK-laisen työtä ja hieää tarvitaan tulevan kauden aikana taloudellisen tilanteen tasapainottamiseen.

1994-1995 Jotain hyvää kerrottavana pitkästä aikaa – toimintavuoden alkaessa ja budjettia laadittaessa tälle kertomusvuodelle varauduttiin n 10.000 markan tappioon. Johtokunnan ponnistelujen ja seuran jäsenten antaman avun ja tuen turvin päädyttiin kuitenkin ilahduttavaan 1.800 markan voittoon. Kesän kynnyksellä saatiin suruviesti: jäsenemme ja entinen puheenjohtajamme Lasse Väänänen oli keilannut viimeisen ruutunsa. ”Kanto” oli rivikeilaajana aina innolla mukana toiminnassamme ja aina valmiin asettumaan ruotuun, jos kutsu sitä vaati. Myönteisiin puoliin kuuluu ilman muuta veteraaniemme nelimiesjoukkueen voittama HBL:n mestaruus sekä nuoren Kimin hyvä kehittyminen. Negatiivisella puolella oli nähtävänä ykkösen putoaminen kakkossarjaan.

1995-1996 HK täytti 70 vuotta. Juhlavuoden kohokohtia olivat edellisen kevään aikana järjestetyt 70-v kilpailut, juhlahistoriikin julkaiseminen, sekä seuran 70 v syntymäpäiväjuhla. Historiikin avulla seuran talous saatiin erinomaiseen kuntoon. Kiitokset siitä erityisesti Seppo Kilpiälle ja Sulevi Leskelle sekä Reino Leppikorvelle, jotka olivat arvokkaana apuna historiikin toimittamisessa ja painattamisessa. Kilpailullinen kohokohta oli HBL:n mestaruus seniorien sarjassa. Miinuksena on kerrottava ykkösjoukkueen jääminen kakkossarjaan ja veteraanien tipahtaminen mestaruussarjasta ykkösdivisioonaan. HBL:n Nuorten poikien sarjassa Jari Nieminen oli mestaruuskilpailujen 2. Lasse Larne ja Raimo Rautanen kävivät seniorien EM-kilpailuissa Tanskassa: A-sarjassa (50 v) Raimo Rautanen oli 15. ja Lasse Larne oli C-sarjassa (yli 67 v) 7.

1996-1997 Juhlia seuraa usein taantuma ja paluu arkeen sekä normaaliin elämään. Näin kävi HK:llekin. 70-vuotiaan oli nöyryyttävä myöntämään, että nuoremmat vievät joskus voiton. Vuotta aikaisemmin vietettiin hohdokkaat 70-vuotisjuhlata. Viime vuonna lankesivat laskut maksettaviksi: 1-joukkue ei onnistunut tavoitteissaan nousta sarjaporrasta ylemmäksi takaisin talin sunnuntai-iltojen vääntöihin, seniorit putosivat porrasta alemmaksi oltuaan vuotta aikaisemmin mestareita, muutama kärkitasoon kuuluva keilaaja hakeutui toisiin seuroihin ja samalla vielä uusilta jäseniltäkin loppui puhti kesken. Kauteen sisältyi kyllä ilon aiheitakin. Entinen nuorimmaisemme Kim-Mikael Valtonen keilasi syksyllä täydet 300 ja voitti lisäksi kevään loppukahinoissa ikäluokkansa Suomen mestaruuden. Lasse Larne tuli Brysselistä kotiin seniorien EM-pronssi kaulassaan. Veteraanit nostivat itsensä myös SKL:n mestaruussarjaan. Seuran talous osoitti pienoisien plussan tilikauden päättyessä, kiitos hankittujen lisäsponsorisopimusten. Jäsenten kukkarolla käytiin arpajaisten muodossa, jotka tuottivat keskinkertaisen gala-illan verran.

1997-1998 Päättynyt toimintavuosi oli monessa suhteessa kriisinomainen. Kilpailullisesti emme menestyneet toivotulla tavalla. Ilman järjestämiemme kilpailujen onnistunutta ilmoitushankintaa olisi tuloslaskelmamme ollut reilusti tappiollinen. Tästäkin huolimatta alarivi jäi miinusmerkkiseksi – ennen kaikkea siksi, että emme kyenneet uusimaan aikaisempia yhteistyösopimuksia sponsoriemme kanssa. Kaiken lisäksi jäsenistömme harveni. Tästä syystä jouduimme myös vähentämään harjoitusratojen lukumäärää. Seuran toiminnan ja tulevaisuuden kannalta tämän hetkinen tilanne, josta aloitamme uuden toimintavuoden, näyttää pahalta. Sen ei kuitenkaan tarvitse olla sitä eikä sellaiseksi kehittyä. Se on meistä kiinni! Me tarvitsemme entistä innokkaamman asenteen niin seuraamme kuin toisiamme kohtaan. Me tarvitsemme muutaman hyvän sponsorisopimuksen ja yhteistyökumppanin. Kuitenkin tärkeintä on, että saamme uusia keilailusta kilpaurheiluna innostuneita jäseniä, jotka paikkaavat jo tyhjentyneet tai ikääntymisen johdosta lähivuosina jäävät aukot. Nyt alkavan vuoden aikana jokaisen HK-laisen aktiivinen ja uhrautuva työ seuramme hyväksi on se, mitä työnsä päättävä johtokunta toivoo ja odottaa.

1998-1999 Päättynyt 73. toimintavuosi ei tuonut valoa eikä helpotusta siihen kriisiin, jonka vuosi sitten totesimme alkaneen. Taloudellinen tilanne heikkeni entisestään sponsorien puutteessa ja myös jäsenistö harveni lisää. Iloistakin kerrottavaa on: Yrjö Sairanen päätti jatkaa keilaamistaan HK:ssa ja veteraaniparimme Lasse Larne & Yrjö Sarahete voitti kultaa HBL:n parikilpailussa. Ennen kaikkea on kuitenkin ilolla todettava, että kasvava polvemme on kyennyt tehostamaan omia taitojaan ja tuloksiaan. Päällimmäinen tarpeemme tällä hetkellä on löytää sponsoreita, jotka rahallisin tuin keventävät niin jokaisen jäsenen kuin seuran taloudellisia paineita. Seuraavaksi tarvitsemme uusia nuoria innokkaita keilaajia joukkoomme. He takaisivat HK:n jatkuvuuden ja torjuisivat uhkaavalta näyttävän lakastumisen. Johtokunta toivoo teidän jokaisen lukevan ajatuksella nämä rivit ja yrittävän parhaansa HK:n hyväksi.

1999-2000 Päättynyt toimintavuosi oli monella tavalla raskas koko seuralle. Viime vuosien aikana saavutetut menestykset eivät enää lämmittäneet mieltä. Kerran toisensa jälkeen oli alistuttava tappioihin. Rahamme loppuivat lähes tyystin, veteraanimme melkein pyyhittiin pois. Valitettavinta oli kuitenkin innostuksen hiipuminen eräiden jäsentemme luopuessa vakioradoistaan. Siksi meidän olikin karsittava harjoitusratojemme määrää. Onneksi saimme hankittua joukon tukijoita, joiden maksamien hihamainosten turvin selvisimme kutakuinkin kuiville emmekä vajonneet hetteeseen. Siirtyessämme nyt uudelle toimintavuodelle synkimmät pilvet näyttävät haihtuneen ja niiden tilalla pilkottaa uusi optimismi. Kaksi taannoista HK-laista tuli takaisin ja naapurilta saimme ihka uuden jäsenen, jotka kaikki varasivat radan. Kaiken lisäksi tämä trio on keilailutaidoiltaan varsin kyvykäs. Se helpottaa valitsijoiden kivistä sarkaa. Tämä ei kuitenkaan ole tärkeintä, vaan myös seuramme talous on saatava kuntoon ja vankalle pohjalle. Tulevan vuoden aikana saavutamme kunnioitettavan 75 vuoden iän. Tämä tarjoaa meille moninaisia mahdollisuuksia varojemme kartuttamiseen. Onnistuminen vaatii meidän jokaisen panoksen ja omistautumisen HK:n hyväksi.

2000 –luvulla vireä vuosikymmen

2000-luvulla HK on vakiinnuttanut taloutensa ja toimintansa vastaamaan vajaan 30 henkisen jäsenistönsä keilailu- ja yhdessäolotarpeita. Seuran omia vakiintuneita kilpailumuotoja ovat kuukausikilpailut, cup-kilpailu, liiga, HK Ranking, kinkkukisa, HK:n mestaruuskisa ja Tallinnan mestaruus. Seuralla on useita edustusjoukkueita HBL:n sarjoissa eri tasoilla. Lisäksi seuran edustajat osallistuvat veteraanien ja senioreiden SM-kisoihin. Vuosittaiset seuraottelut Puntarin sekä OB:n ja Kaadon kanssa ovat jatkuneet entiseen tapaan.

Kuvassa seuran kolme puheenjohtajaa: kunniapuheenjohtaja Yrjö Sarahete, kunniajäsen Seppo Mäkinen ja nykyinen puheenjohtaja Jari Nieminen. Henkilöt vasemmalta: Jorma Wikstedt, Jari Nieminen, Yrjö Sarahete, Seppo Mäkinen, Raimo Rautanen

2000-2001 Takana oleva toimintakausi, josta johtokunta kiittää koko jäsenistöä ja joka oli seuramme historian jo 75., oli monessakin mielessä menestyksenkäs. Kevään aikana järjestetyt onnistuneet juhlakilpailut ja niiden yhteydessä julkaistu 75-vuotishistoriakirjanen takasivat jälleen taloudellisen turvan joksikin vuosiksi eteenpäin. Ilmoitustuotoista jälleen suuret kiitokset Seppo Kilpiän "Pilarin" ansiokkaalle työlle. Kilpaluissakin, niin jäsenemme kuin joukkueemme menestyivät erinomaisesti. Sami Saariokari ja Jari Nieminen voittivat HBL:n B-mestaruuden parikilpailussa ja lisäksi Sami Saariokari voitti pronssia henkilökohtaisessa kilpailussa. Ykkönen voitti oman lohkonsa sarjassa ja nousi divariin, seniorit nousivat mestaruussarjaan kuten myös veteraanimme voittaessa divarin. Miinuspuolelle on kuitenkin valitettavasti merkittävä, että eräät jäsenemme ovat iän, taloudellisten tai muiden syiden takia joko vähentäneet keilailuaan tai kokonaan –toivottavasti kuitenkin vain hetkellisesti – syrjään. Jos haluamme katsoa silmästä silmään tämän hetken pahinta ongelmaamme, niin se on ikääntymisemme. Siksi lähiaikojen koko tarmo olisi keskitettävä uusien, nuorten keilaajien rekrytointiin. Olemme menossa oikeaan suuntaan. Toivottavasti jo vuoden kuluttua johtokunta voi kertomuksessaan kertoa lisää hyviä ja innostavia uutisia. Yrjö Sarahete: "Allekirjoittaneen 31. kausi HK:n puheenjohtajana on nyt päättymässä. Se oli myös viimeinen. Olen myös ylpeä ja onnellinen, että olen yli puolet elämästäni saanut tehdä työtä ja toimia HK:n, rakkaan seurani hyväksi. HK on nyt ja aina oleva yksi Suomen keilailun maineikkaista seuroista. Tässä vaiheessa esitän lämpimän ja tukevan kädenpuristukseni niin nykyisille kuin entisillekin HK:n jäsenille näiden vuosien aikana saamastani tuesta ja ystävyydestä. KIITOS!"

2001-2002 Päättynyt 76. toimintavuosi toi helpotusta rahoitustilanteeseen, josta kiitokset lankeavat **Nils Forsströmin** yhteistyöstä Pohjolan ja Yrjö Saraheteen yhteistyöstä Unikulman kanssa. Myöskään arpajaistuottoja ei sovi unohtaa. Jäsenistömme osallistui arpajaisiin kiitettävästi.

Kilpailullisesti kausi ei ollut paras mahdollinen, sillä HK putosi harmittavan niukasti 2. divisioonaan. Valtakunnan sarjassa noustiin 5-sarjasta 4-sarjaan. Veteraanien SM-kisoissa Lasse Larne sijoittui hienosti viidenneksi. Seuran puheenjohtajana aloitti Seppo Mäkinen toimittuaan sitä ennen sihteerinä 1977-1996 ja viisi vuotta varapuheenjohtajana.

2002-2003 Seuramme 77. toimintakautta sävyttivät jäsenistömme useat loukkaantumiset ja sairaudet, jotka eivät voineet olla näkymättä kilpailu- ja seuratoiminnassa. HK:n ykkösjoukkue jäi lohkossaan toiseksi eikä näin ollen noussut I-divisioonaan. Valtakunnan sarjoissa menestys oli heikompaa ja ensi kaudeksi luovuimme näistä peleistä. Taloudellisestikin kausi päättyi 1.440 euron alijäämään, joten tulevalle kaudella on voimakkaasti jälleen panostettava varainhankintaan. Jotain hyvääkin on sanottavana, kun Reinamon veljekset Jukka ja Pekka saavuttivat valtakunnallisessa Kummikisassa hopeaa. Kaikesta huolimatta nostakaamme häntä ylös kohti valoisampaa keilakautta ja kiitos kaikille jäsenille hyvästä HK-yhteishengestä ja yhdessäolosta.

2003-2004 Päättynyt kausi oli HK:n historian 78. keilailuvuosi ja se toi mukanaan sekä positiivisia keilailusaavutuksia että negatiivisia asioita, lähinnä aktiivijäsenien vähenemisen muodossa. HK:n ykkösjoukkue nousi I-divisioonaan ja Baker-joukkue saavutti hopeaa omassa sarjassaan. Seniorit sijoituivat kuudenneksi ja veteraanien 2x3 s. joukkue säilytti mestaruussarja-paikkansa. Lisäksi veteraanien 3 x 3 s. kakkosdivisioonajoukkue sijoittui toiseksi. HBL:n mestaruuskilpailuissa 4-miehisjoukkue Jari Nieminen, Jukka Reinamo, Pekka Reinamo ja Jorma Wikstedt voittivat B-mestaruuden. Kauden upeimmasta henkilökohtaisesta suorituksesta vastasi Pekka Reinamo voittamalla HBL:n B-mestaruuden.

Taloudellisesti vuosi oli hyvä, sillä seuran tulos näyttää 1.095,50 € ylijäämää, josta suurin kiitos lankeaa sponsoreillemme ja niitä hankkineille jäsenillemme. Seppo Mäkinen ” Allekirjoittaneelle päättyvä kausi oli kolmas HK:n puheenjohtajana, sen lisäksi 5 vuotta varapuheenjohtajana ja 19 vuotta sihteerinä ovat antaneet elämänsisältöinä ainutkertaisia kokemuksia. Olen nyt jättämässä johtokuntatyöskentelyn antaen tilaa tulevaisuudelle. Näistä vuosista kiittäen kaikkia HK:n jäseniä ja edelleen eteenpäin hyvässä HK:n hengessä.

2004-2005 Seuran puheenjohtajana aloitti pitkän kautensa **Jari Nieminen**, jonka puheenjohtajuus jatkuu edelleen. Ennen puheenjohtajuuttaan Jari Nieminen toimi ansiokkaasti sihteerinä kauden 2000-2003. Samana vuonna aloitti seuran sihteerinä **Nils Forsström**, joka päätti pitkän sihteerikautensa 2015 siirtyen seuran rahastonhoitajaksi. Päättynyt kausi oli HK:n historian 79. keilailuvuosi. Päinvastoin kuin edellisellä kaudella, viime kausi oli positiivinen jäsenmäärän lisääntymisen muodossa ja negatiivinen keilailusaavutuksien osalta. Viimeisten 6 vuoden ajan on jäsenmäärämme ollut lievästi laskussa ja samalla on keski-ikä lievästi noussut. Kausi 2004-2005 käänsi molemmat käyrät uuteen positiiviseen suuntaan. Aktiivijäsenten määrä lisääntyi kauden aikana peräti kuudella jäsenellä, kun se oli kauteen lähdetessä 11 jäsentä. Erityisen positiivista asiassa on se, että jäsenten keski-ikä laski kahdella vuodella ollen nyt 55 vuotta.

Keilailullisesti kauden suurin pettymys oli HK:n I-joukkueen putoaminen takaisin 2. divisioonaan. Pienen aktiivijäsenten määrän ja valittavien loukkaantumisien johdosta I-joukkue putosi niukasti. Taloudellisesti kausi oli jälleen hyvä, sillä seuran tulos oli ylijäämäinen 1.574,24 €. Tästä vielä kerran suuri kiitos yhteistyökumppaneille sekä niitä hankkineille jäsenille. Jari Nieminen: ” Allekirjoittaneelle päättynyt kausi oli 1. HK:n puheenjohtajana. Kausi oli täynnä mukavia haasteita ja tunnustelua puheenjohtajan tehtäviin ja vastuuseen. Suuri kiitos onnistuneesta kaudesta on johtokunnan ja aktiivisten jäsenten tuen ansiota.”

2005-2006 Päättynyt kausi oli HK:n historian 80. keilailuvuosi. Juhlavuotta juhlistimme seuran sisäisesti Tallinnan matkalla. Matkan kohokohta oli upea, tunnelmallinen ja maittava illallinen hyvässä seurassa. Illallisen yhteydessä jaettiin 4 kpl seuran viirejä seuraaville: Nils Forsström, Jukka Reinamo, Unikulma Oy ja Jari Nieminen. Kauden päättäjäiset oli myös poikkeuksellinen tilaisuus. Kari-Jukka Valtonen kutsui seuran jäsenet + avec omaan kotiinsa puutarhajuhliin. Tilaisuudessa jaoimme palkinnot ja stipendit sekä nautimme maukkaasta grilliruoosta ja piristävistä virvoitusjuomista. Tilaisuudessa HK ojensi SKL:n myöntämän kultaisen ansiomerkin Lasse Larnelle. Kiitoksia ”Hoville” hyvin järjestetyistä juhlista.

Kauden alkaessa aktiivisia jäseniä oli 18 (A-2, B-11, C-3, D-2). HK:n I-joukkue sijoittui MII-divisioonassa toiseksi häviten niukasti Boltsi-72:lle ja näin ollen tavoite sarjanoususta ei toteutunut. Baker-sarjassa HK I menestyi varsin hyvin päästen finaaliin ja sijoittuen neljänneksi. Kauden positiivinen asia oli kirjaimellisesti tilikausi. Kausi 2005-2006 oli ylijäämäinen 490,84 €. Tästä suuri kiitos kuuluu yhteistyökumppaneille sekä niitä hankkineille jäsenille.

2006-2007 Kausi oli monella tapaa positiivinen. Tilikauden tulos oli ylijäämäinen 2.450,60 eur. Rekisteröityjä jäseniä oli 21 (A-2, B-10, C-7, D-2). HK:n I-joukkue sijoittui toiseksi omassa lohkossaan ja säilytti paikkansa 2-divisioonassa. Seniorit sijoituivat kolmanneksi omassa lohkossaan ja nousivat mestaruussarjaan. Veteraanit sijoituivat viidenneksi säilyttäen paikkansa mestaruussarjassa. Baker-sarjassa HK I sijoittui omassa lohkossaan neljänneksi ja HK II pääsi finaaliin sijoittuen lopulta neljänneksi. Kaudella tehtiin kaksi uutta seuran ennätystä. Molemmat ennätykset syntyivät samassa kilpailussa. HK II teki Baker-liigassa 3x1 sarjan ennätyksen 287. Lisäksi samana iltana syntyi myös 3x4 sarjan ennätys tuloksella 922. Joukkueessa heittivät Nils Forsström, Pekka Reinamo ja Kari-Jukka Valtonen.

2007-2008 Jälleen tuli todistettua, että HK on mukava hauskanpitoseura, jonka jokainen jäsen tuo oman iloisen panoksen yhteenkuuluvuuden tunteeseen. Viime kausi ei ollut poikkeus. Iloisuus ja huumori yhdistivät seuran jäseniä vahvasti yhteen ja juuri siksi HK onkin maailman paras keilaseura. On niitä vakavia ja surullisiakin hetkiä viime kaudella. Ilmeet veti vakavaksi se, että sarjanousu I-divariin jäi yhden vaivaisen pisteen päähän. Tällaista on urheilu ja tärkeintähän on, että meillä on hauskaa. Myös veteraanisarjassa koettiin pettymys. Veteraanien HK-I joukkue jäi juuri ja juuri putoamisviivan alapuolelle ja näin ollen putosi mestaruussarjasta I-divariin. Lohtua toi HK-2, joka nosti joukkueen 2. divarista I-divariin. Oman pienen lisämausteen kauteen toi uusi HK-Ranking, joka tuntui olevan hyvä idea saada lisää aktiivisuutta henkilökohtaisiin kilpailuihin osallistumiselle. Aikaisemmilla kausilla henkilökohtaisiin kisoihin osallistuminen oli varsin vähäistä. Nyt sentään 10 jäsentä kävi heittämässä vähintään 5 "ylimääräistä" henkilökohtaista kilpailua.

2008-2009 Vaikka kauden aikana taloudellinen tilanne maailmalla ja Suomessa muuttui ja taantuma iski, ei se vaikuttanut mielestäni millään tavalla HK:n toimintaan eikä jäseniin. Tietävästi ketään seuran jäsentä ei lomautettu tai irtisanottu kauden aikana. Se myös näkyi iloisesta ja leppoisasta ilmapiiristä, joka vallitsi joka keskiviikko harjoituksissa. Kausi oli sekä taloudellisesti, että keilailullisesti plus-merkinen. HK 1 oli lohkossaan neljäs, eikä sarjanousu ollut oikein missään vaiheessa lähellä. Sen sijaan Seniorit teki sen, mistä kauden alussa näimme vain unia. HK:n Seniorit voitti HBL:n mestaruuden! On vierähtänyt jo tovi siitä kun HK on voittanut mestaruuden millään HBL:n sarjatasolla. Onnistuminen koettiin myös veteraanisarjoissa, kun veteraanien ykkösjoukkue nousi takaisin Mestaruussarjaan. Kaiken tämän lisäksi loppukaudella tehtiin kaksi kovanluokan jäsenhankintaa. Johtokunta ei paljasta siirtosummia. Tervetuloa Antti Laaja ja Tommi Laine.

2009-2010 Jari Nieminen: 84. keilailuvuosi on takana ja tässä vaiheessa olen aina todennut, että kausi oli hyvä. En viitsi vaihtaa tyyliä eikä siihen kyllä ole mitään syytäkään. Kun kautta katsoo taaksepäin, ei matkan varrelta löydy mitään moitittavaa. Taloudellisesti kausi meni parin kympin tarkkuudella budjetin mukaisesti. Harjoituksissa radat olivat lähes aina täynnä ja keskinäinen kilpailu oli tiukkaa. Palkintoja jaettiin meidän omista kilpailuista entiseen malliin ja allekirjoittanutkin sai muutaman pokaalin. Niin ja tuli se kaikkein pelätyin ja ei-toivotuinkin palkinto haalittua. Syksyllä Myllykoskella sain "kunnian" vastaanottaa mustan 2-reikäisen keilapallon. HBL:n sarjoista voi todeta, että HK 1:llä oli hyvää pelaamista ilman menestystä ja senioreilla oli erittäin lähellä pronssimitali. Veteraanien 2-div. joukkue sijoittui ensimmäiseksi ja näin ollen nousi 1-divisioonaan. Lyhyestä virsi kaunis, on joku viisas joskus sanonut. Siirretään siis katseet tulevaan. Toivotaan, että vuoden päästä voidaan jälleen kirjoittaa: kausi oli hyvä.

2010 –luku: talous kunnossa, kilpailumenestystä

HK on ikääntynyt, mutta ei harmaantunut. HK:n rinnalla on myös keilailu-urheilu kehittynyt ja muuttunut. Kilpailu on samalla kiristynyt. Keilailu on levinnyt kaikkialle maahamme. Se on saanut pariinsa runsaasti harrastajia ja maamme keilailun taso on noussut kansainvälisesti mitaten korkealle. Vuosiensa aikana on HK:n taival kulkenut ylöspäin laskeutuakseen joskus välillä aallonkin pohjalle. Laskuista ja joskus kirveleviltä tuntuista hyvien keilaajien menetyksistä huolimatta, aina on pyritty aallon nousevalle harjalle ja – eteenpäin! "Nyt yhtykäämme virteen. Piru varmaan vetää hirteen, sen mi keilailua manaa, johon meillä mieli palaa. Vielä sentään sanon senkin: Eläköön ain' yhteishenki". (Pertti Palmio)

2010-2011 85. keilakausi on takana. Vaikka emme mitään suuria juhlallisuuksia juhluvuoden kunniaksi järjestäneet, jää kausi meidän kaikkien muistoihin ja jos muisti pettää voi historiaa tarkistaa 85-vuotishistoriikista. Nils Forsströmin upealla panostuksella ja Sulevi Leskisen teknisellä avustuksella saimme jokainen muistoksi historiikin, johon on kasattu muistoja menneiltä ajoilta, sekä hienoja tilastoja ja arvokkaita faktoja. Juhlallisuuden tuntua saimme kokea pikkujoulujuhlan yhteydessä, kun jaoimme kolme Suomen Keilailuliiton myöntämää hopeista ansiomerkkiä. Ansiomerkit saivat Jari Nieminen, Jorma Wikstedt ja Nils Forsström. Kilparadoilla koettiin upeita voittoja ja pari katkeraa tappiota. HK 1-joukkue sijoittui MII –divisioonassa toiseksi häviten niukasti HKV:lle ja näin ollen tavoite sarjanoususta ei toteutunut, taaskaan. Se mikä oli hienoa todeta keilakaudesta, oli nuorten panos HK:n sisäisissä peleissä. Seuran mestaruuden vei näytöstyyliin Kim-Mikael Valtonen voittaen finaalisuoraan kahdessa erässä "ikinuoren" Jari Niemisen. Kimin menestystä täydensi Cup:in 2. sija. Myös nuorisokaartiin kuuluva Tommi Laine onnistui kaudella upeasti voittamalla kinkun itselleen ja olemalla kausikilpailussa ja liigassa 3. Nuorten panoksen kruunasi Liigan B-mestaruuden voittanut Markus Wikstedt. Näihin tuloksiin nojaten voi vain todeta, että ei HK:lla ole mitään hätää tulevaisuudessakaan. Toivottavasti sama kehitys jatkuu. Kiitoksia jälleen kaikille jäsenille ja meitä tukeneille tahoille. Olkoot kaikille rataolosuhteet suotuisat!

2011-2012 SE ON SIINÄ ! totesi suuri selostajalegenda vuonna 1995 kun Suomi voitti jääkiekon MM –kultaa. Ihan maailmanmestaruustason menestymisestä ei HK 86. kaudellaan saavuttanut. Siitä huolimatta taisin jopa ääneen todeta: SE ON SIINÄ ! Puhun tietenkin HK2:n noususta 1. divisioonaan. Tätä hetkeä olen ja varmasti muutkin ovat odottaneet jo melkein päliian kauan. Usein nousu on ollut niin lähellä ja silti niin kaukana, mutta nyt se onnistui! Iso kiitos tavoitteen toteutumisesta kuuluu "Aakeelle", joka määrätietoisesti ohjasi laadukkaan joukkueensa kohti lohkon voittoa. Taidettiinpa sarjoissa tehdä uusi HK ennätyskin nelimiehisjoukkueena. Myös henkilökohtaisella tasolla tuli menestystä. Tästä vastasi HK:n nuoriso-osasto "Kuuhu" ja "Nisse". Molemmat keilaajat saavuttivat kauden aikana finaaliapaikan useammassa kisassa mm. IFK Games:ssa. "Kuuhu" teki myös HK:n henkilökohtaisen ennätyksen kuuteen sarjaan (1450, ka 241,67 !). Onnittelut vielä kerran molemmille hienoista suorituksista. Tämän kaiken lisäksi kun todetaan, että taloudellisesti kausi oli positiivinen, kiitos "Forssin", ei kaudesta voisi parempaa toivoa. Kiitos kaikille seuran jäsenille ja meitä tukeneille tahoille kuluneesta kaudesta ja toivotaan tulevasta kaudesta yhtä iloista ja menestyksekkästä. Olkoot kaikille rataolosuhteet suotuisat !

2012-2013 87. HK:n kausi oli mielenkiintoinen, menestyksenkäs ja kaikin puolin onnistunut. Mielenkiintoiseksi kauden teki se tosi asia, että kun edellisellä kaudella saimme nostettua HK:n monen vuoden jälkeen 1-divisioonaan, heti seuraavana vuonna voitti HK2 2-divisioonassa oman lohkonsa ja nousi myös 1-divisioonaan. Tai siis olisi noussut, ellei johtokunta olisi päättänyt, että emme ota nousua vastaan. HK siis päätti, että toista joukkuetta emme 1-divisioonaan halua. Vaikka HK2 pelasi hyvin ja etenkin vastustajan mukaan, ei joukkueella olisi

mitään mahdollisuuksia menestyä 1-divisioonassa. Tässä vaiheessa moni ajattelee, että kylläpä meillä on pessimistinen puheenjohtaja. Ei. Realistinen? Kyllä. Perustelut nousun kieltäytymiseen on selkeät. Raskaiden pisteiden valossa HK siis voitti oman lohkonsa 2-divisioonassa, mutta kaadettuja keiloja joukkueella oli 7:ksi eniten. Jotta ylemmässä sarjassa saisi pisteitä, tulisi joukkueen keskiarvon olla yli 40 pistettä enemmän, eli jokaisen pelaajan tulisi nostaa keskiarvoaan sarjoissa 10 pistettä. Tähän en usko. Toinen ja ehkä se suurempi syy oli se tosi asia, että aktiivipelaajien määrä on HK:ssa vähentynyt eikä joukkueen saaminen kasaan ole missään nimessä helpottunut. Päinvastoin. Tässä kohtaa toivoisin, että jokainen antaisi asialle oman panoksensa ja yrittäisi saada seuraan lisää jäseniä. Sarjapeliä lisäksi menestystä tuli henkilökohtaisella tasolla.

En muista koska viimeksi HK:ssa olisi ollut yhtä aikaa kaksi M-luokan keilaajaa. Näin kuitenkin oli kauden päätyttyä. Sekä "Nisse", että "Kuuhu" pelasivat varsin paljon henkilökohtaisia pelejä, kiertelivät eri halleja ja sitä kautta saivat myös kiitettävää menestystä. Harjoitus ja pelaaminen tekevät mestarin, keskiarvo nousi molemmilla yli 200:een. Valitettavasti olen hieman pudonnut kärkeiltä ennätysten osalta, mutta varmuudella "Nisse" teki HK:n epävirallisen ennätyksen perättäisten kaatojen määrässä. Mies käväisi keuhkolla Keravalla ja pelin keskivaiheilla heitti 24 kaatoa peräkkäin. Kyllä, siihen mahtuu väkisinkin 300-sarja. Onnittelut vielä siitä! En usko, että tuota ennätystä rikotaan ihan heti. Toivottavasti olen väärässä. Kiitos kaikille jäsenille mahtavasta vuodesta ja haluan myös erikseen kiittää "Forssia". Ilman "Forssin" panosta seuraa kohtaan olisi kassamme huomattavasti pienempi. Kiitos!

2013-2014 Seuraan tuli SM-kultaa!

Merkittävin tapahtuma viime kaudelta oli ehdottomasti SM-kultamitalit ja vieläpä kaksin kappalein. Useampi jäsen kävi kokeilemassa taitojaan veteraanien SM-kisoissa Imatralla. Upeiden tulosten ja runsaiden tasoitusten ansiosta Lasse Larne ja Lars Lindroos toivat seuraan veteraanien parikilpailun SM-kultamitalit. Jorma Karppinen ja Antti Laaja olivat sijalla 20 parimieskilpailussa. Henkilökohtaisessa kilpailussa Lasse Larne oli alkukilpailujen jälkeen hienosti toisena päästen finaaliin. HK:n nelimiesjoukkue voitti hopeaa joukkueella Lasse Larne, Lars Lindroos, Jorma Karppinen, Antti Laaja. Jorma Karppinen ja Antti Laaja olivat sijalla 20 parimieskilpailussa. **Onneksi olkoon veteraaneille!** Myös miesten SM-kilpailussa, Talissa, tuli finaali paikka. Osallistujia oli yli 1570 ja Tommi Laine keilasi upeasti, ollen alkukilpailun 12. Valitettavasti finaalissa hän jäi juuri ja juuri 16 parhaan ulkopuolelle. Se ei juurikaan himmennä menestystä, sillä kovin moni meidän jäsenistä ei voi kehua olleensa SM-kilpailujen finaalissa. Tommin upeaa kautta kruunasi muutamat 300-sarjat ja lukuisat finaali paikat eri henkilökohtaisissa kisoissa. Myös Kim Valtosen keilasi kaudella 300-sarjan. Onnea molemmille hienoista suorituksista.

Lisäksi on mainittava, että seniorit nousivat mestaruussarjaan, Veteraanit HK I putosi mestaruussarjasta, mutta HK II nousi mestaruussarjaan. Vuosi sitten samaisessa puheenjohtajan kirjoituksessa kerroin kuinka, HK2 olisi noussut HBL:n 1. divisioonaan, mutta seura kieltäytyi noususta. Syynä mm. vähäinen jäsenmäärä. Niinhän siinä sitten kävi, että viime kaudella alkoi olla muutamilla sarjakierroksilla vaikeuksia saada sekä HK1 että HK2 joukkueita kasaan. Tämä johti kauden päätyttyä siihen päätökseen, että HBL:n miesten sarjoista HK2 joukkue pudotettiin pois kaudelle 2014-2015.

Lisäksi veteraanien toinen joukkue muutettiin kaksi miehisestä 3-miehiseksi, sillä siinä ikäryhmässä pelaajia kyllä riittää. 88. kausi oli upea ja sen tekivät jälleen kerran hienot ystävät, keilailulliset onnistumiset, jokaisen henkilökohtainen panos seuraa kohtaan ja loistava johtokunta. Kiitos kaikille aktiivisuudesta ja erityisesti kiitoksia "Forssille", jälleen kerran, hienosta taloudellisesta panoksesta seuraa kohtaan.

2014-2015 89. HK:n kausi oli mielenkiintoinen, menestyksenkäs ja kaikin puolin onnistunut. Seniorit nousivat mestaruussarjaan, Veteraanit HK I putosi mestaruussarjasta, mutta HK II nousi mestaruussarjaan. Lisäksi HK säilyi HBL:n 1. divarissa, vaikka joukkue jäikin viivan alapuolelle. Seuraotteluissa HK suorastaan jyräsi kaikki vastustajat.

Toivottavasti tämä trendi jatkuu myös kaudella 2015-2016. Vaikka kaudessa oli paljon hyvää, oli siinä myös jotain valitettavaa. Merkittävin yksittäinen tapaus oli pitkäaikaisen kunniajäsenen ja Mestarin poistuminen keskuudestamme. Lasse "Sokkeli" Larne kuoli 20.3.2015 ja hänet siunattiin 17.4.2015 Hietaniemessä. Toinen valitettava asia oli se, että HK:n aktiivijäsenten määrä putosi kauden aikana ja kauden päätteeksi.

Kaudelle 2015-2016 HK:lla on 8 vakioratalaista ja muutama aktiivikeilaaja tämän lisäksi. Toivottavasti saamme kaikkiin sarjoihin ja seuraotteluihin riittävästi pelaajia. Tämä vaatii kaikilta aktiiveilta entistä enemmän sitoutumista ja panosta seuraa kohtaan, jotta voimme edes toivoa menestystä ja osanottoa kisoihin. Seuran vähäisen jäsenmäärän takia päätimme luopua toisesta veteraanijoukkueesta. Pienistä vastoinkäymisistä huolimatta seuramme positiivisuus, tietynlainen HK -tunnelma ja terve kilpailuhenki on säilynyt ja toivottavasti säilyy vielä pitkään.

Kiitos kaikille jäsenille mahtavasta vuodesta ja haluan jälleen kiittää "Forssia".

Ilman "Forssin" panosta seuraa kohtaan olisi kassamme huomattavasti pienempi.

Kiitos!

2015-2016

Raimo Rautanen ja Seppo Mäkinen kutsuttiin yksimielisesti johtokunnan esityksestä HK:n kunniajäseniksi HK:n vuosikokouksessa 16.9.2015.

SKL myönsi hakemuksesta kultaiset ansiomerkit Jari Niemiselle ja Nils Forsströmille sekä hopeiset ansiomerkit Antti laajalle ja Pekka Reinamolle.

Jari Nieminen on ollut HK:n johtokunnan jäsen yhtäjaksoisesti vuodesta 1997, sihteeri 2000-2004 ja puheenjohtaja vuodesta 2005 alkaen.

Nils Forsström on ollut HK:n johtokunnan jäsen ja sihteeri yhtäjaksoisesti 2004-2015 sekä seuran rahastonhoitaja ja varapuheenjohtaja 2015 alkaen. Sitä ennen hän on toiminut keilaseura Hankkija/Novera:n puheenjohtajana vuosina 1982-1992 sekä sihteerinä ennen sitä. Pekka Reinamo on ollut HK:n johtokunnan jäsen 2004 alkaen ja edelleen.

Antti Laaja on ollut keilaseura Hankkijan johtokunnan jäsen 1974-1984 sekä seuran sihteeri 1980-1984 sekä HK:n johtokunnan jäsen vuosina 2012-2015 sekä varapuheenjohtaja ja sihteeri.

Antti Laaja ja Jorma Karppinen voittivat hienosti pronssia HBL:n veteraanimestaruuskisoissa 22.2.2016 keskiarvolla 203, 25.

HBL B-C-D: Tapiola: parimestaruus: hopeaa Jorma Karppinen 1202, Antti Laaja 1178 ja nelimiesmestaruus: hopeaa Jorma Karppinen 1202, Antti Laaja 1178, Jari Nieminen 1078, Pekka Reinamo 1047

HK vietti merkkipäiväänsä 7.12.2015 kakkukahvien merkeissä. Paikalle oli kutsuttu SKL:n ja HBL:n edustajat sekä kaikki HBL:n jäsenseurojen edustajat (liite: juhlakahvikutsu 9.12.2015).

Juhlinta jatkui keväällä Prahan matkalla. Nupi tarjosi maailman parhaan keilaseuran jäsenille ILLALLISRISTEILYN lauantaina 21.5.2016, risteily kesti 2 1/2 tuntia, jonka aikana nautimme illallisen ruokajuomien kera, olutta tai viiniä oli tarjolla valinnan mukaan riittävästi.

Prahassa tutustuttiin Vallun opastuksella mölkkypelin saloihin.

Prahassa myös keilattiin Bowling Celnice-hallissa; tulostaso oli rataolosuhteista johtuen vaatimaton. Rahapalkintoja tavoittelemassa oli 9 keilaajaa.

Yhdistyksen ylimääräinen kokous

Yhdistyksen tulevan toiminnan varmistamisen vaatimien toimenpiteiden valmisteluun päätettiin yksimielisesti valtuuttaa johtokunnan jäsenet niin, että mahdolliset yhdistymisneuvottelut avataan suunnitellusti yhden seuran kanssa kerrallaan. Tavoitteena oli löytää HK:ta tyydyttävä ratkaisu kauden aikana.

HK:n 90-vuotishistoriikki

Kauden päätteeksi valmistui Nils Forsströmin kirjoittamana, toimittamana ja kustantamana (mainokset) ulkoasultaan vaatimaton Helsingin Keilaajat ry:n 90-vuotishistoriikki, johon pyritty kokoamaan yksiin kansiin seuran pitkä ja ansiokas taival nousuineen ja laskuineen. Historiikin kulut olivat 2.062,40 € ja sponsorointimainosten tulot 4.800,00 € eli puhdas tuotto seuralle 2.737,60 €. Nyt kirjoitettu historiikki antaa hyvän pohjan seuran tulevalle 100-vuotishistoriikille.

2016-2017

Kausi 91. oli HK:n historian ensimmäinen ei-aktiivinen kausi.

Keilaseura HK-Kehrä ry:n hallituksessa toimivat HK-laiset Jari Nieminen varapuheenjohtajana, sekä Nils Forsström ja Antti Laaja hallituksen jäseninä. Helsingin Keilaajat ry:n johtokunnassa. Helsingin Keilaajat ry:n johtokunnassa ovat toimineet Jari Nieminen puheenjohtajana, Antti Laaja sihteerinä, Nils Forsström rahastohoitajana ja Pekka Reinamo johtokunnan jäsenenä.

Helsingin Bowlingliittoon rekisteröityjä jäseniä ei kauden aikana ollut, mutta seura oli edelleen jäsenenä HBL:ssa.

Jäsenistöä kohtasi yllättävä Kari-Jukka Valtosen poismeno.

Seuran oma kilpailutoiminta kuten myös seuraottelut tapahtuivat kokonaisuudessaan HK-Kehrän puitteissa ja noudattivat perinteisiä hyviksi koettuja kuvioita.

HK:n viirit luovutettiin seuraaville ansioituneille HK-laisille: Antti Laaja 38 Jorma Karppinen 40 , Pekka Reinamo 39 sekä Keilaseura HK-Kehralle 41.

2017-2018

Keilaseura HK-Kehrä ry:n hallituksessa toimivat HK-laiset Jari Nieminen varapuheenjohtajana, sekä Nils Forsström ja Antti Laaja hallituksen jäseninä. Helsingin Keilaajat ry:n johtokunnassa ovat toimineet Jari Nieminen puheenjohtajana, Antti Laaja sihteerinä, Nils Forsström rahastohoitajana ja Pekka Reinamo johtokunnan jäsenenä.

2018-2019

Keilaseura HK-Kehrä ry:n hallituksessa toimivat HK-laiset Jari Nieminen varapuheenjohtajana, sekä Nils Forsström ja Antti Laaja hallituksen jäseninä. Seuran kevätkokouksessa valittiin Nils Forsström rahastonhoitajaksi.

Helsingin Keilaajat ry:n johtokunnassa ovat toimineet Jari Nieminen puheenjohtajana, Antti Laaja sihteerinä, Nils Forsström rahastohoitajana ja Pekka Reinamo johtokunnan jäsenenä.

2019-2020

Keilaseura HK-Kehrä ry:n hallituksessa toimivat HK-laiset Jari Nieminen varapuheenjohtajana, sekä Antti Laaja hallituksen jäsenenä sekä Nils Forsström rahastonhoitajana. Helsingin Keilaajat ry:n johtokunnassa ovat toimineet Jari Nieminen puheenjohtajana, Antti Laaja sihteerinä, Nils Forsström rahastohoitajana ja Pekka Reinamo johtokunnan jäsenenä.

Kausi 2019–2020 oli nykymuotoisen HK-Kehrän neljäs toimintakausi ja se sujui aktiivisesti kuten ennenkin. Valitettavasti aktiivikeilaajien määrä on vähentynyt ikääntymisen ja sairastumisien myötä. Aivan kaikkea toimintasuunnitelman mukaisesti ei ole saatu järjestettyä koronapandemiasta johtuen. Koronasta huolimatta saatiin kausi 2019-2020 kuitenkin kohtuudella maaliin.

2020-2021

Helsingin Keilaajat ry täyttää 7.12.2020 95-vuotta. Koronapandemian johdosta juhlat jouduttaneen juhlimaan matalalla profiililla.

Keilailutoiminnan vuosi vuodelta vilkastuessa ja laajentuessa ovat myös taloudelliset rasitukset seuran ja sen jäsenten kassalle kohonneet. Monia konsteja on jouduttu käyttämään, että varoja on kertynyt tarpeeksi. Sponsorit astuivat kuvaan 1970-luvun alussa antamaan uuden ilmeen seuran kilpailuasuun. Ensin HK:ta avusti Suomen 3M Oy ja sitten Pierre Robert-yhtiö. Sittemmin HK:ta ovat tukeneet useat yritykset, joista mainittakoon: Rank Xerox, Unikulma, Vakuutusosakeyhtiö Pohjola, Rakennusliike Laukkanen & Lampola, Oy Sarlin Ab, Lifa Group, Ch5 Finland Oy, ASB Consult Oy, Delete Group, IF, Benedux Oy, TK Riskianalyysi Oy, KA KustannusAnalyysi Oy, Vesan Kuljetus Oy, Pitopalvelu Lady, Koko Kansan Tavarakonttori Oy, Mainossulka Oy, TeamMark ym. HK on erittäin kiitollinen yhtiöiden antamasta taloudellisesta avusta.

Mutta HK ei ole ollut vain hyvien keilaajien kasvattaja ja heidän seuransa, vaan on seuran keskuudesta myös astunut esiin keilailua rakastavia kyvykkäitä henkilöitä hoitamaan, Helsingin, Suomen ja jopa koko maailman keilailun järjestötyötä. HK on antanut HBL:lle mm. kolme puheenjohtajaa – Eero Peltosen, Ossi Rosokiven ja Pertti Palmion – kaksi sihteerä – Jussi Nyysösen ja Yrjö Saraheten, joka toimi 22 vuotta Kansainvälisen Keilailuliiton FIQ:n pääsihteerinä.

HK oli myös alkukoti monelle tunnetulle huippukeilaajalle, jotka kuitenkin myöhemmin hakeutuivat muiden seurojen piiriin. Heidä olivat mm. Uuno Aulanne, joka perusti K-45:n ja Timo Suviranta, joka perusti Ballmastersin, Teemu ja Timo Raatikainen, Kari Johansson, Jaakko Pitkänen, Topi Berg, Heikki Koski, Rolf Carlsson ja Juha Purola. Erittelemättä heidän lähtönsä syitä uskomme heidän kiintymyksensä keilailuun urheiluna tiivistyneen HK:ssa.

Vielä hetki sitten - 85-vuotiaan iässä muutama vuosi on kuin ”hetki”- näytti ikään kuin HK:oonkin kohtalona olisi ikääntymisen lisäksi kuihtuminen ja luonnollinen poistuminen maamme keilailun piiristä. Onneksi uusia, nuoria sekä varttuneita voimia on hakeutunut jäseniksi täyttämään tyhjiksi jääviä aukkoja HK:n riveissä. HK:lainen kolmas polvi on jo heittänyt ensi heittonsa. Myös ennakkoluulottomuus on ollut hallitseva HK:ssa. Jo 1964 ehdotimme HBL:n vuosikokoukselle siirtymistä amerikkalaiseen pelitapaan sarjakilpailuissa. Outoudessaan koko ajatus tyrmättiin. Mutta uusi aika koitti uuden sukupolven otettua johdon.

”Nyt yhtykäämme virteen. Piru varmaan vetää hirteen, sen mi keilailua manaa, johon meillä mieli palaa. Vielä sentään sanon senkin: Eläköön ain’ yhteishenki”. (Pertti Palmio)

HK:n työ Suomen ja Helsingin keilailun parhaaksi jatkuu.

Historiikkien kertomaa

Puheenvuoro Helsingin Keilaajain 40-vuotisjuhlassa 6.12.1965

Urheilumuodoksi kehitetty keilailu – bowling – on Helsingissä ja saman tien koko maassa sivuuttanut 40-vuotisen taipaleensa merkkipaalun sekä tänä pitkänä ajanjaksona kasvattanut itselleen valtavan suuren määrän innostuneita työn jatkajia. Näissä samoissa merkeissä on meidänkin seuramme – Helsingin Keilaajat – tänään ystäviensä kanssa kokoontunut omaa samanmittaista työtaivaltaan ja sen vaiheita muistelemaan.

Otollisen valmistavan työn bowling-harrastuksen herättämiselle Helsingissä suorittivat aikanaan Kaisaniemen keilaradat ja niillä lähinnä ajanvietteeksi katsottava pallojen pyöritys ja keilojen kaataminen. Nyt vuosikymmenien vierittyä voimme palauttaa mieleemme ajan, jolloin bowling tavallaan kuin yllättäen tuotiin Suomeen voittoisalle valloitusretkelleen. Se tapahtui tosiasiallisesti yhden miehen ansiosta ja aloitteesta. Tämä mies oli maisteri **Arvi Kuha**, ent Göös.

Ollessaan Amerikassa liikematkalla, hän joutui tai sai tutustua bowlingiin ja uumoili heti, että sillä täällä Suomessakin voisi olla hyvät menestymisen mahdollisuudet. Monien muiden, silloisissa olosuhteissa vielä omaperäisinä pidettyjen aloitteidensa tavoin, hän ripeästi kävi tuumasta toimeen ja päätti silloin Helsingissä rakenteilla olevaan taloonsa perustaa myös keilahallin.

”Ummessa silmin” ei kylläkään voida katsoa hänen tätä ratkaisua tehneen, vaan oli siihen varmaankin lähtökohtana hänen lapsuudenkodistaan saamansa vaikutteet. Viime vuosisadalla, aikana jolloin taloudellisen elämän alalla, oli heräämässä kansallisen yritteliäisyyden elpyminen, oli hänen isänsä, lehtori K.G.Göös oppikoulun opettajana Jyväskylässä. Hän oli toisena osakkaana perustamassa nykyisin jo hyvinkin tunnettua suurliikettä Weilin & Göös. Ehkäpä Arvi Kuhan, maisteriksi valmistuttuaan, liikealalle hakeutuminen johtui kotoa saamistaan herätteistä. Liikunnallisten harrastusten suosiminen voi taas johtua siitäkin, että hänen isänsä siirtyi Jyväskylältä Helsinkiin yliopiston voimistelunopettajaksi ja v. 1868 – siis liki 100 vuotta sitten hän julkaisi tämän alan ensimmäisen suomenkielisen oppikirjan: ”Voimistelun harjoitusoppi”.

Oli miten oli, ainakin Arvi Kuhan aloite oli meidän kannaltamme hyvinkin tervetullut ja päähänpistona sitä ei missään tapauksessa voida pitää. Taakseen hän sai suuren joukon ”kaisaniemeläisiä” sekä joukon muitakin asiasta kiinnostuneita, mutta ei riittävästi, jotta keilaradat heti alkuun olisivat kehittyneet itsensä kannattaviksi. Hän teki kuitenkin aikanaan keilailulle palveluksia, joita nuoremman keilaajapolven on syytä pitää mielessään ja ainakin Helsingin Keilaajien, joiden jäsenluettelosta löydämme alkuvuosilta Arvi Kuhankin nimen.

Menneitä aikoja HK:n piirissä muistellessani, palaa mieleen monien reilujen miesten nimiä. Ensimmäisiä aktiivisia olivat täälläkin läsnä olevat liiton kunniapuheenjohtaja Eero Peltonen ja

vikkelä Jussi Nyyssönen, edelleen Antti Hämäläinen, edesmennyt Urho Nevanen, keskittymisen taitoon perehtynyt Filmi-Karu, sisukas Ossi Rosokivi ja monet muut.

Olevaisuuden rajan taakse siirtyneistä entisistä puheenjohtajistamme on ensimmäisinä mainittava keskeisimpinä ja uskollisimpina uranuurtajinamme ja seuran kunniajäseninä Osakari Näkki ja J.M. Luukkonen. Puheenjohtajan tuolilla ovat kukin vuorollaan istuneet manan majoille muuttaneet soihdunkantajamme Esko Mäkinen, Bruno Dahlström, Aarne Lassila ja J.R. Torppa. Kiitoksemme teille kaikille.

Kun ajatuksemme palaavat muistelemaan vuosikymmenien takaisia aikoja ”Liisan” alahallissa ja vertaa niitä Ruusulan ilmaviin suojiin, onpa tosiaan ero kuin yöllä ja päivällä, oikeammin kuin sisään ja uloslämpivällä saunalla. Mutta silloisissa olosuhteissa ei ollut mahdollisuuksia parempaa valita eikä ilmavammista suojista edes unelmoida. Siksi ei ratoja ympäröiviin seiniin kiinnitettykään huomiota, vaan omistauduttiin yksinomaan sille viehätykselle, minkä itse keilailu ja siihen liittyvä kilpailu tuotti ja aikaansai.

Nykytilanteeseen verrattuna oli keilaajien lukumäärä alkuvuosina verraten suppea, vaikka radat olivatkin ahkerassa käytössä. Tutustuminen toisiimme oli vaivatonta ja siitä oli taas se etu, että suhteet keilaajien kesken alun pitäen olivat läheiset. Olimme kuin saman talon väkeä ainakin, näin pääsi orastamaan ja edelleen vahvistumaan sekä lujittumaan keilaajille ominainen ja muillekin urheilupiireille esimerkiksi kelpaava yhteishenki, joka alun pitäen istutettiin myös kaikkiin uusiin yhteistyöhön tulijoihin.

Nykyoloissa, kun toiminta Helsingissä on jakautunut useampiin uusiin halleihin ja henkilökohtaisen kosketuksen aikaansaaminen sen kautta on vaikeutunut, asettaa tämä välttämättömänä pitämäni yhteishengen vaaliminen haasteita niin yksityiselle keilaajalle kuin näiden muodostamille yhteisöille, jokaiselle erikseen ja kaikille yhteisesti, entistä suurempia velvollisuuksia ja altista mieltä, vilpittömyyttä keilaajajenkeä. Yhteishenkeä vaalittaessa on myös syytä muistaa, että ikäerot keilaajien kesken ovat jatkuvasti kasvamassa sen jälkeen, kun nuorisokeilailu otettiin ohjelmaan ja aikamieskeilaajat alkava olla ikämiehiä ja siinä määrin tähän mieliharrastukseensa kiintyneitä, etteivät raaski ratavarauksistaan luopua.

Pitemmittä perusteluitta haluaisin nyt mieliinne istuttaa ajatuksen, että yhteishengen ylläpitämistä koskevassa asiassa voidaan mielestäni hyvällä syyllä ottaa ohjeeksemme nykyään hyvinkin ajankohtainen ja kaikille perin tuttu iskulause: YHTEISPELILLÄ SE SUJUU. Se sujuu parhaiten siten, että turha tärkeily muistetaan sysätä syrjään ja ”yhteispelin” ohjeeksi otetaan suunnilleen samat huomaavaisuutta koskevat perussäännöt, joita Talja automiehille suosittelee. Nehän keilailuunkin sovellettuina vetoavat mielialaan, ohjaavat meitä oikeuksiemme ja velvollisuuksiemme tasapainottamiseen. Keskinäistä sisäistä luottamusta keskuudessamme vahvistaa vuorostaan sekin, kun totuttaudumme tasapuolisesti antamaan tunnustusta toistemme rakentavassa mielessä tehdyistä ja yhteistä asiaa hyödyttävistä aikaansaannoksista. Sama ajatushan sisältyy jo esi-isiemme elämänohjeeksi laatimaan sananlaskuun: ”Arvaa oma tilasi, anna arvo toisellekin”.

Lähes 40 vuoden ajan jatkunut toimintani keilailun parissa on ollut kaikin puolin antoisaa, vieläpä se suo mahdollisuuksia eräänlaiseen itsekasvatukseenkin. Se on antanut näkemyksiä ja kokemuksia sekä vahvistanut vakaumustani siitä, että vain hyvän ja rakentavan yhteishengen varassa elää, viihtyy ja vahvistuu Suomen keilailun SISÄINEN ELINVOIMA.

Vuoden 1965 Helsingin Keilaajat kuvattuna Ruusulan uudessa hallissa kuukausikilpailunsa jälkeen. Takana seisomassa: K. Ranta, T. Ranta, K. Kaija, U. Savolainen, M. Neittamo, H. Lehtinen, T. Suviranta, E. Vanhatalo, J. Pitkänen, S. Alakuijala ja A. Toivonen. Keskellä: T. Vallasmaa, R. Tuominen, R. Kautto, Y. Sarahete, O. Laakso, H. Karjalainen, P. Olkinuora, H. Tikanoja ja G. Ruokonen. Edessä: M. Lehmuskallio, A. Hallberg, L. Larne, A. Jantunen, E. Huikarinen, P. Palmio, Y. Reijonen ja U. Rautio.

HK 25 vuotta

Nopeasti pyörii ajan ratas – 25 vuotta on kulunut Helsingin Keilaajien perustamisesta.

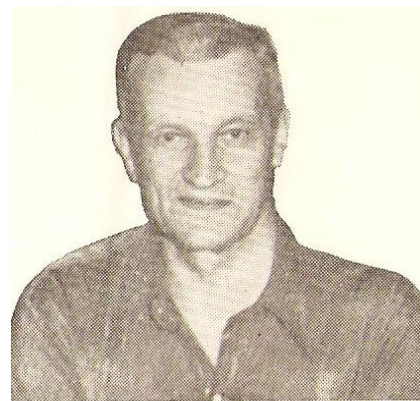
Ihmiselämässä kaksikymmentäviisi vuotta ei ole mikään niin merkittävä tapaus, mutta kun on kysymyksessä rakkaan lellilapsemme syntymäpäivä, on asia toisin. Siksipä emme voi välinpitämättömästi sivuuttaa tätä seuramme merkkitapausta, vaan olemme tahtoneet näin painetun sanan muodossa tuoda esille yhtä ja toistakin tältä taipaleelta.

Me tahdomme tällä vaatimattomalla julkaisulla ennen kaikkea kiittää jäseniämme ja erikoisesti niitä miehiä, jotka vuosien varrella ovat olleet seuramme johdossa ja aikaansa sekä vaivojaan säästämättä uurastaneet, ei vaan kilparadalla, mutta myös hyvän toveruuden ja ystävyyden vaalijoina. Erikseen emme tässä halua ruveta heitä nimeämään, koska he ovat kaikki ajaneet samaa asiaa – seuramme parasta. Todettakoon, että he ovat sataprosenttisesti onnistuneet.

Yleensä urheilua harrastaville ja varsinkin näin varttuneemman polven keilaajille on yhteenkuuluvaisuuden tunne ja hyvän veljeyden aikaansaama viihtyväisyys tuiki tärkeitä. Meillä HK:ssa on aina vaalittu näitä perinteitä ja vuosien varrella on monta ylvästä voittoa saavutettu näissä merkeissä ja urheilukilpailu kun on kysymyksessä, on karvaat tappiot otettu miehekkäästi vastaan ja taas yhteisponnistuksin koetettu löytää ja aina löydettykin jälleen paikka auringossa.

Emme näin ollen voi parempaa toivoa seurallemme kun, että sama viihtyväisyys edelleen jatkuisi jäsenten kesken kuin tähänkin asti, sekä sama hyvä yhteistyö vallitsisi toisten seurojen kanssa kuin aiemminkin. Viimemainittu on kauneimmillaan ilmennyt lukuisten seura- ja ystävyysottelujen muodossa, ulkopuolella oman kaupunginkin. Kun näin on, voimme luottavaisin luottavaisin mielin lähteä taivaltamaan seuraavaa merkkipaalua kohti.

(HK 1925-1950, Bruno Dahlström)

*Nykyinen puheenjohtajamme
ja keilailun mestarimies*

HK 40 vuotta

Kun Helsingin Keilaajat v 1925 aloitti toimintansa, oli keilailu urheilumuotona Suomessa alkutaipaleellaan. Silloin ei voitu kuvitellakaan millaiseksi voimatekijäksi se urheiluna tulisi kehittymään. HK:lla oli onni omistaa innokkaita, ennakkoluulottomia jäseniä – nimiä mainitsematta – jotka uskoivat keilailun tulevaisuuteen. Heidän uskonsa ei pettänyt, vaan saivat todeta innostuksen kasvavan kasvamistaan. Seuramme panos kilpailuissa on ollut huomattava, josta todisteena lukuisat ennätykset, mestaruudet ja edustustehtävät.

HK:lla on lisäksi ollut ilo ja kunnia kantaa kortensa kekoon myöskin järjestötehtävissä. Monet jäsenemme ovat olleet huomattavissa tehtävissä sekä Suomen Keilailuliitossa että Helsingin Bowlingliitossa ja jopa kansainvälisessä liitossa.

Erityisesti haluaisin painottaa sitä homogeenista henkeä, mikä aina on vallinnut seuramme jäsenten keskuudessa. Olemme olleet kuin samaa perhettä, puhaltaen yhteen hiileen seuramme ja koko keilailu-urheilun hyväksi.

Siirtyessämme uudelle vuosikymmenelle nuorentunein voimin kiitän kaikkia seuramme jäseniä siitä hyvästä toveruudesta ja uhrimielestä, jota olette seurallemme antaneet. (Eero Huikarinen, HK 40 vuotta)

HK 50 vuotta

Helsingin Keilaajien 50 vuotta pitkä historia liittyy kiinteästi Helsingin ja koko Suomen nykyaikaisen keilailun eli bowlingin historiaan. Näiden vuosien aikana on keilailu luonut itselleen vankan aseman kaikkien ikäpolvien, molempien sukupuolien ja kaikkien yhteiskuntaluokkien urheiluna ja harrastuksena.

Tämän historiakertomuksemme alku kuvaa HK:n syntymisen syitä vahvasti kielipoliittisiksi. Näin 50 vuotta myöhemmin on vaikeata sanoa, olivatko kielelliset syyt juuri ne, jotka johtivat HK:n perustamiseen. Joka tapauksessa Helsinkiin tarvittiin tuolloin uusia keilailun erikoisseuroja ja Helsingin Keilaajat sattui olemaan ensimmäinen, jonka suomenkieliset henkilöt perustivat. Ehkäpä ajan henki tuolloin myös vaati lyömään rumpua suomenkielisyydestä.

Yrjö Sarahete

Tämän päivän HK on joka tapauksessa niin kieli- kuin muutenkin poliittisesti kiihkoton ja ehkä juuri siksi viihtyisä. Se on myös saavuttanut tunnustetun ja horjumattoman aseman Helsingin keilailun kuvassa. Perustamisestaan saakka HK-laisia on totuttu näkemään ei ainoastaan kilparadoilla ja palkintokorokkeella, vaan myös järjestötehtävissä, jopa kaikkein korkeimmissa asemissa.

Tämä historia ei ole vain entisen ja nykyisen HK:n kehumista. Siihen sisältyy myös kiitokseni kaikille niille, jotka ovat vieneet HK:n nimeä ja mainetta eteenpäin kuluneiden 50 vuoden aikana. Suurin osa heistä on jo poissa, mutta uusia polvia on kasvanut ja tulee yhä kasvamaan. Siksipä onkin paikallaan yhtyä Pertti Palmion sanoihin: "Kerran kirpoaa pallo kädestämme. Miehet vaihtuvat. Mutta keilailu elää" (HK 1925-1975, Yrjö Sarahete)

Helsingissä, marraskuun 1. päivänä 1975

Helsingin Keilaajat 50 vuotias

Estyneenä monien yhteensattumien vuoksi saapumasta henkilö- kohtaisesti onnittelemaan 50 vuotta sitten perustamaani keilaseura Helsingin Keilaajat (HK), saan sen tehdä täten kirjeellisesti.

Kun silloin silloin aikoinaan ryhdyttiin perustamaan omaa keilaseuraa, niin siihen oli suurimpana syynä se, että olimme jo vuosikausia Kaisaniemessä havainneet, että suurin osa keilaajista oli ruotsinkielisiä. Kun sitten v. 1924 siirryimme Liisankadun suojiin KBK:n alaisina, niin heräsi valtava suomalaisinnostus ruotsinvoittoisuuden vastapainoksi. Näin syntyi ensimmäinen

suomalainen keilaseura, joka paisutettiin mahdollisimman suureksi, jotta saataisiin sananvaltaa keilailun johtavissa elimissä.

Siinä onnistuttiinkin 100 %:sesti, kuten aikakirjat osoittavat. Saimme HBL:n johtokuntaan Jussi Nyysösen suomenkieliseksi sihteeriksi vv. 1926-1927. Eero Peltonen ja Pertti Palmio toimivat monet vuodet liiton puheenjohtajana. Tämä suomalaisuuden voittokulku näkyy selvimmin siinäkin, että ruotsinkieliset seurat HIFK, KIF ja OB ovat nykyisin muuttuneet kaksikielisiksi. SKL:n johto on kokonaan suomenkielisten keilaajien hallinnassa ja kansainvälinen keilailuelämä tuntee nimet Kauko Ahlström (Kehrä) ja sihteerin George (Yrjö) Sarahete (HK).

HK:n alkuajoilta muistelen mielelläni sellaisia henkilöitä kuin Juho Mauno Petäjä, Eero Peltonen, Pertti Palmio ja Antti Hämäläinen. Erkki Karu oli varmimpia suoran heiton miehiä. Uno Savenius, Hugo Laitakari rouvineen, ottivat osaa maratonkeilailuun. Tietenkin Karu ja Antti kaariheittoineen olivat siinä mukana. Ampuja J.U. Autonen taiteili keilojenkin kanssa joltisellakin menestyksellä. Oli vahinko, ettei Toivo Ruohola saanut Helsinki näyttää taitojaan Helsinki-Tukholma -ottelussa, vaikka hän oli siihen aikaan ylivoimainen keilaajamme. Hävisimme ottelun 30 pisteellä, kun "liruttajamme" olisi ollut varma parituloksen tekijä. Lauri Siljander teki aina varmaa työtä kuten myös Urho Nevanen. Naisista on jäänyt mieleen rva Lyyli Virtanen (vert Essi Lehtinen) tyyllillään ja nti Saimi Koskinen (a la Kirsti Dickman) olemuksellaan ja heitoillaan.

Lahjoitan tämän kellon HK:n jäsenistön kilpailtavaksi siinä vakaassa toivossa, että pysyisitte yhtä hyvin ajan tasalla kuin tämä ajanosoitin.

Eläköön HK vielä kauan !

Jussi Nyysönen

HK-laiset kokoontuneena 1975 harjoituksiin Ruusulassa. Vasemmalta lukien Yrjö Sarahete, Veikko Vihavainen, Arvi Jantunen, Juhani Luostarinen, Torsten Vallasmaa, Reino Rosén, Lasse Larne, Reino Tuominen, Kyösti Pitkänen, Heikki Joensuu, Gunnar Ruokonen, Paavo Kilpinen, Heikki Tikanoja, Reino Laiho, Seppo Kilpiä, Seppo Mäkinen, Mauno Lehmuskallio, Kari-Jukka Valtonen, Edessä: Tapio Pyykkönen, Esko Laakso, Raimo Rautanen, Esko Vanhatalo ja Ossi Laaksonen

HK- 60 vuotta

Maisteri Arvi Kuha (tuolloin Göös) toi bowling-aatteen USA:sta Suomeen 1920 luvun alussa. Uuden urheilun innostamana hän rakennutti omistamiinsa tiloihin Liisankadulle maamme ensimmäisen keilahallin. Sen avajaiset pidettiin helmikuussa 1924.

Ensimmäisinä uuden urheilun ja harrastuksen pariin lienevät kiiruhtaneet Old Boys-seuran jäsenet. Tuota pikaa oli kuitenkin keilajaosto useassa suurseurassa – HIFK, KIF, Makkabi, HJK jne. Keilaajat muodostivat kuitenkin vain erittäin pienen osan näiden suurseurojen jäsenistöstä. Ruotsi oli hallitseva kieli keilaradoilla. Harjoitustunteja oli vaikea saada, ellei kuulunut toimivaan seuraan jne. Kaikki eivät olleet vallitsevaan tilanteeseen tyytyväisiä. Helsingin Jalkapalloklubin, HJK:n, keilaajien keskuudessa syntyi syksyllä 1925 ajatus suomenkielisen keilaseuran perustamisesta. Helsingissä ei vielä ollut ”puhdasta” keilaseuraa.

Yrjö Uposen johtaessa puhetta ja Ossian Roschierin (Rosokivi) toimiessa sihteerinä päättivät herrat Kalle Elo, Bertel Eriksson, V. Havulinna, A. Jäntti, L. Karell, Ilmari Kosonen, H.V. Laitakari, Mauri Laurinus, Urho Nevanen, K.V. Nieminen, Hannes (Jussi) Nyyssönen, Oskari Näkki, Martin Paul, Matti Peltola, Kalervo Pesonen, L.W. Saarinen, Uno Savenius, L.K. Siljander, Lauri Uponen ja H. Vilppula (hän sai nimen ”Vilppilä” häivytyään seuran kassan kanssa) ”Helsingin suomenkielisten keilaajien kokouksessa, maanantaina joulukuun 7. p klo 7 i.p. 1925, Systeman keilaradalla, Helsingissä, perustaa Helsinkiin suomalaisen keilaseuran, jotta saataisiin aikaan kiinteämpi, yhteys suomenkielisten keilaajien kesken. Nimeksi päätettiin **”Helsingin Keilaajat”**

Samassa kokouksessa hyväksytyjen sääntöjen mukaan seuran tarkoituksena oli ”elvyttää ja ylläpitää harrastusta keilailuun suomenkielisten henkilöiden keskuudessa Helsingissä sekä todellisen urheilumielen ja toverihengen herättäminen jäsenissään.”

Yhdistyksen viralliseksi kieleksi päätettiin suomi ja jäseniksi päätettiin henkilö kelpuuttaa ”jokainen puhdasmainen (mies tai nainen), joka tekee siitä kirjallisen anomuksen yhdistyksen hallitukselle”.

Ensimmäisen vuoden jäsenmäärä oli 52. Pallon pyöritys ja keilojen kaataminen oli alkanut HK:ssa.

HK:laisten innokas ja tunnollinen harjoittelu, kokeneempien keilaajien antama opastus ja kyky omaksua saatu oppi yhdessä synnyttivät useita huippukeilaajia. Parhaana todistuksena siitä ovat lukuisat HK:laisten voittamat HBL:n ja SKL:n mestaruudet, ennätykset, edustustehtävät, suurmestariarvot jne.

Kun keväällä 1939 järjestettiin ensimmäiset keilailun SM-kilpailut, sai HK niissä kauniit voitot. HK:n ”ikä miesviisikko” Näkki, Palmio, Hämäläinen, Dahlström ja Aulanne voitti joukkuemestaruuden ja Uuno Aulanne henkilökohtaisen Juniori- eli B-mestaruuden. SM:n HK:lle voittivat 1966 parikilpailussa Lasse Larne ja Timo Suviranta. Samana vuonna he myös voittivat HBL:n mestaruuden ja Lasse Larne oli

hopeamitalin voittaja henkilökohtaisessa kilpailussa. Ensimmäisen 30 vuoden aikana HK sai yhden HBL:n suurmestarin, Felix Näreen. Seuraavien 30 vuoden aikana tuon arvon vaatimukset täyttivät Artturi Paldanius, Martti Hynninen, Lasse Larne ja Timo Suviranta. Kun HK valmistautui 50-vuotisjuhlaansa, niin seuran edustusjoukkue taisteli itsensä HBL:n mestaruussarjaan. Samoin tapahtui jälleen – 60-vuotisjuhlaansa HK viettää mestaruussarjalaisena.

Keilailutoiminnan vuosi vuodelta vilkastuessa ja laajentuessa ovat myös taloudelliset rasitukset seuran ja sen jäsenten kassalle kohonneet. Monia konsteja on jouduttu käyttämään, että varoja on kertynyt tarpeeksi. Sponsorit astuivat kuvaan 1970-luvun alussa antamaan uuden ilmeen seuran kilpailuasuun. Ensin HK:ta avusti Suomen 3M Oy ja sitten Pierre Robert-yhtiö. HK on erittäin kiitollinen näiden molempien yhtiöiden antamasta taloudellisesta avusta.

Mutta HK ei ole ollut vain hyvien keilaajien kasvattaja ja heidän seuransa, vaan on seuran keskuudesta myös astunut esiin keilailua rakastavia kyvykkäitä henkilöitä hoitamaan, Helsingin, Suomen ja jopa koko maailman keilailun järjestötyötä. HK on antanut HBL:lle mm. kolme puheenjohtajaa – Eero Peltosen, Ossi Rosokiven ja Pertti Palmion – kaksi sihteerä – Jussi Nyyssösen ja Yrjö Saraheten, joka viimeiset 12 vuotta toiminut Kansainvälisen Keilailuliiton FIQ:n pääsihteerinä. Helsingin Bowlingliitto on aina saanut HK:lta kaiken mahdollisen tuen. Esim 1946 HK otti vastattavakseen Helsinki – Tukholma – Göteborg –ottelun päättäjäisistä ja järjesti Messuravintolaan suuret ”karnevaalit”. Tilaisuuden rahoittamiseksi suunniteltiin arpajaiset, joille poliisimestari antoi luvan. Palkintoina oli mm. kaksi kakkua. Niiden valmistamiseen säännöstelyalaisista aineista, jotka seuran jäsenet keskuudestaan keräsivät, piti saada Kansanhuoltoministeriön lupa. Päätöksellään 29.10.1946 kansanhuoltoministeri Onni Toivonen antoi HK:lle luvan ja ”oikeuden hakemuksessa mainituin tavoin hankkia ja arpajaisvoittoa marraskuun 2. päivänä 1946 luovuttaa kaksi kakkua luovutustodisteita vaatimatta.”

HK on ikääntynyt, mutta ei harmaantunut. HK:n rinnalla on myös keilailu-urheilu kehittynyt ja muuttunut. Kilpailu on samalla kiristynyt. Keilailu on levinnyt kaikkialle maahamme. Se on saanut pariinsa runsaasti harrastajia ja maamme keilailun taso on noussut kansainvälisesti mitaten korkealle. Vuosiensa aikana on HK:n taival kulkenut ylöspäin laskeutuakseen joskus välillä aallonkin pohjalle. Laskuista ja joskus kirveleviltä tuntuvista hyvien keilaajien menetyksistä huolimatta, aina on pyritty aallon nousevalle harjalle ja – eteenpäin!
”Nyt yhtykäämme virteen. Piru varmaan vetää hirteen, sen mi keilailua manaa, johon meillä mieli palaa. Vielä sentään sanon senkin: Eläköön ain’ yhteishenki”.
(Pertti Palmio)

HK 70 vuotta

Katseen kääntäminen takana olevaan Helsingin Keilaajat ry:n 70-vuotiseen historiaan ja toimintaan, joka sisältää Suomen keilailun lähes koko iän, tuo mieleen monia merkittäviä asioita, jotka pysyvästi kuuluvat Suomen, Helsingin ja HK:n historiaan.

Liisankadun hallin avaamisen jälkeen 1924 täällä siihen saakka harrastettu ninepin-peli bohle surkastui. Bowling valloitti maan, aluksi verkkaisesti, mutta lopulta kuitenkin pysyvästi.

Vuosien aikana pelissä kaikki on muuttunut: radat, keilat, pallot, pojat ja tytöt ovat kadonneet ratojen päistä. Koneet ovat tulleet heidän tilalleen jne. Yhtä asiaa lukuun ottamatta kaikki on muuttunut – pelin idea ja peliin liittyvä yhteishenki ovat säilyneet samana.

Suomen keilailun historiaa leimaa toinenkin tekijä. Tekijä, joka ei ole kaikille tunnettu. Todettakoon se tässä nyt: Seuran perustamisesta alkaen HK:laiset ovat koko ajan, jatkuvasti, olleet mukana auttamassa, kehittämässä ja johtamassa Helsingin, Suomen tai jopa koko maailman keilailu-urheilua.

HK:n historiaan sisältyy sukupolvien vaihtumisia, uusien keilaajien syntymisiä, urheilusaavutuksia ja – ennen kaikkea – hyvää toveruutta ja yhteishenkeä. Itse voin olla ylpeä ja iloinen yli 40 vuotta kestäneestä hk-laisuudestani. Tässä yhteydessä esitän kiitokset koko HK:n puolesta kaikille niille henkilöille ja liikeyrityksille, jotka ovat vuosien aikana tukeneet ja auttaneet meitä ja toimintaamme. (HK 1925-1995, Yrjö Sarahete)

HK-laiset 1995. Edessä vasemmalta Jorma Wikstedt, Ilpo Salmu, Jari Nieminen, Raimo Rautanen, Marko Antikainen, Kim Valtonen, Reino Lepikorpi. Keskellä Seppo Kilpiä, Pentti Berg, Lasse Larne, Yrjö Sarahete, Heikki Tikanoja, Kari Valtonen. Takana Vilho Kataja, Reino Tuominen, Tapio Pyykkönen, Matti Alanen, Sulevi Leskinen, Esko Laakso, Antti Rautio, Kalevi Juntunen, Kenneth Solja, Seppo Mäkinen ja Jyrki Ratia.

HK 75 vuotta

75 vuotta yhden erikoisseuran ikänä on Suomen urheilun historiassa pitkä ikä. Toki maassamme on huomattavasti vanhempia urheiluseuroja, mutta ne ovat yleisseuroja, joilla keilailukin on ollut ohjelmassaan.

Helsingin Keilaajat ry. on yksi näistä harvoista; ei ainut keilaseura, mutta ensimmäinen, jonka virallisena kielenä oli ja on suomi.

Jo 75-vuotta HK-laiset ovat olleet rakentamassa, aluksi Helsingin keilailua, sitten Suomen keilailua ja viimeksi koko maailman laajuisesti.

Urheilullisesti emme aina ole ylettyneet tälle tasolle. Tälläkin saralla on kuitenkin myös historiaamme kirjoitettu monia merkittäviä saavutuksia.

Tämän päivän katsaus seuran tilanteeseen ei lannista, vaikka ikäistämme jo pidetään "vanhuksena". Useat viime aikojen saavutukset rohkaisevat uskomaan valoisaan tulevaisuuteen.

Tärkeintä koko ajan on kuitenkin ollut hyvä seurahenki ja yhteenkuuluvaisuuden tunne, joka on ollut hallitsevana. Tulisieluiset ja keilailuun uskovat ovat johdattaneet seuraa ja luoneet sen sisäisen hengen.

Vuodet ovat kuluneet, sukupolvet ovat vaihtuneet. Aina on kuitenkin riveihimme liittynyt uusia innokkaita keilaajia. Kaikille heille, kuin myös näinä vuosina toimintaamme tukeneille, lämmin kiitokseni.

"Kerran kirpoaa pallo kädestämme. Miehet vaihtuvat, mutta keilailu elää"
(HK 1925-2000, Yrjö Sarahete)

(75-vuotishistoriikki)

1924 oli Helsingissä, Liisankadulla avattu Systeman bowlinghalli. Uusi muotiurheilu lumosi nopeasti pariinsa suuren joukon innokkaita keilaajia. Oli toki Helsingissä keilattu jo kauan, mutta saksalaistyyppistä 9-keilan bohlea. Vielä tänään toimivista puhtaista keilaseuroista on vanhin, 1913 perustettu Old Boys. Eräät suurseurat, esim. HIFK ja KIF, olivat jo aiemmin perustaneet oman keilajaostonsa. Old Boys on kuitenkin keilailun vanhin kantaseura Suomessa. Systeman hallin avauduttua ryhdyttiin perustamaan uusia seuroja. Poikkeuksetta nämä uudet seurat olivat kaikki ruotsinkielisiä. Yleinen kieli Liisankadulla oli ruotsi. Suomenkielisten "kotina" oli 1924 perustettu HJK:n keilajaosto. Sen toiminta oli tiivistä ja kilpailutoiminta vilkasta. Siksi se houkutteli riveihinsä uusia innokkaita keilaajia. HJK oli jalkapallon erikoisseura eikä seuran taholta haluttu uhrata kovin paljon uuden jaoston hyväksi. Tämä johti keilaajien tyytymättömyyteen. Sen jäsenet ryhtyivätkin suunnittelemaan oman keilaseuran ja eritoten suomenkielisen keilaseuran perustamista.

Oman seuran ja muissa seuroissa olevien suomenkielisten keilaajien keskuudessa suoritettut tiedustelut osoittivat heti, että perustettavaksi suunnitellusta erikoisseurasta tulisi elinkelpoinen suomenkielinen keilaseura. Vuoden 1925 syksyn aikana uuden seuran perustamistoimenpiteet sujuivat vireään tahtiin. Sen perustava kokous pidettiin Systeman keilahallissa joulukuun 7 päivänä 1925.

Hyvin suoritettujen valmistelujen ansiosta kokouksen yksimielinen päätös oli perustaa HELSINGIN KEILAAJAT r.y. Valmiiksi laadittu sääntöehdotus hyväksyttiin sellaisenaan. Ja sellaisina säännöt säilyivät 43 vuotta, ennen kuin uudet vaatimukset pakottivat tekemään niihin uudistuksia. Kaksi pykälää on säilynyt 75 (90) vuotta alkuperäisessä muodossaan:

Tarkoitus elvyttää ja ylläpitää harrastusta keilailuun suomenkielisten henkilöiden keskuudessa Helsingissä sekä todellisen urheilumielen ja toverihengen herättäminen jäsenissään.

Kieli: Yhdistyksen virallinen kieli on suomi.

Välittömästi HK:n perustamisen jälkeen keilajaoston vasta valittu johtokunta ilmoitti Helsingin Jalkapalloklubin keilajaoston lakkauttamisesta sen kaikkien jäsenten siirryttyä Helsingin Keilaajiin. Yhdistysrekisteriin HK hyväksyttiin 23.03.1926.

HK:n perustajajäsenistä suurin osa jäi tuntemattomiksi nimiksi keilailuhistoriamme. Muutama kuitenkin kohosi ylitse muiden ja heidän nimensä näkyivät vielä vuosien kuluttua palkintosijoilla tai maamme keilailun johtotehtävissä.

HK:n perustajien joukossa oli myös Jussi Nyysönen, joka toimi Systeman keilahallissa hallinhoitajana. Toimeliaana miehenä hän ryhtyi värväämään

innokkaita hallissa kävijöitä HK:n jäseniksi. Siksi tuloksekasta oli hänen työnsä, että jo vuoden kuluttua HK saattoi ilmoittaa jäsenmääräkseen 151. Samalla alkoivat ensimmäiset ongelmat HK:n elämässä. Näin suurelle jäsenkunnalle oli mahdotonta saada hallista yhtenäisiä harjoitusvuoroja eivätkä kaikki ikänä edes tutustuneet toisiinsa. Oli luonnollista, että alkuinnostuksen kadottua varsin monet jäseniksi liittyneistä vähitellen katosivat. Seuran sisäinen toiminta kuitenkin kasvatti ja kypsytti innokkaimmat jäsenet keilailu-urheilun pariin. Yhä useammin HK: laisten nimet alkoivat näkyä yleisten kilpailujen palkintoluetteloissa. Ruotsin "Bowlaren" -lehti raportoi Helsinki-palstallaan HK: laisten saavutuksista enemmän ja useammin kuin "Keilaaja"-lehti konsanaan. HK:n historian ensi vuosina esitti seuran naisjaosto merkittävää osaa ja osaamista. Kaikkiaan kirjoissa oli 14 naiskeilaajaa. Kävivät he jopa kaupunkiottelun Tukholmaa vastaan.

Vuonna 1932 tilanne muodostui kestävämmäksi. Yleinen kokous esitti, että naisjaosto lakkautetaan ja miehet jaetaan kahteen osaan: HK 1925 ja HK 1932, jolloin ensimmäisen ryhmän olisivat muodostaneet edustuskeilaajat ja jälkimmäisen harrastajat. Ainoa konkreettinen ratkaisu oli, että naiset erosivat ja perustivat Femina-seuran. Jälkimmäisessä syntyi myös yksi maamme keilailuhistorian suurista seuroista: Kehä. HK:n urheilullinen voima kesti verraten hyvin nämä leikkaukset. Vaikka ryhmä pieneni, niin iskukykyisyys säilyi ja seuran sisäinen henki tiivistyi entisestään. Nyt kaikki mahtuivat radoille yhtä aikaa ja kaikki myös tunsivat toisensa. Uusi luku alkoi HK:n historiassa. Uusi ajanjakso jatkoi alkuvuosien viitoittamaa tietä, jossa päämääränä oli sekä oman seuran kuin myös oman kaupungin keilailun kehittäminen ja edistäminen.

1950-luvun alussa alkoi Suomen keilailussa uusi aikakausi. Sota-ajan murroskausi oli takana ja elämä kehkeytyi uusiin uomiin. Keilahalleja rakennettiin lisää ja keilailu sai uusia ystäviä. Samalla alkoi HK:n nuorentumisen aika. Monet 30- ja 40-lukujen tunnetutkin keilaajat vetäytyivät rakkaan harrastuksensa ja urheilunsa parista syrjään. HK:n nykyinen puheenjohtaja (kunniapuheenjohtaja), Yrjö Sarahete, on tänään HK:n vanhin jäsen. Muutaman vuoden kuluttua hän opetti keilailun alkeet kahdelle, myöhemmin pysyvät jäljet HK:n historiaan jättäneelle keilaajalle: Lasse Larnelle ja Timo Suvirannalle.

HK oli myös alkukoti monelle tunnetulle huippukeilaajalle, jotka kuitenkin myöhemmin hakeutuivat muiden seurojen piiriin. Heitä olivat mm. Uuno Aulanne, joka perusti K-45:n ja Timo Suviranta, joka perusti Ballmastersin, Teemu ja Timo Raatikainen, Kari Johansson, Jaakko Pitkänen, Topi Berg, Heikki Koski, Rolf Carlsson ja Juha Purola. Erittelemättä heidän lähtönsä syitä uskomme heidän kiintymyksensä keilailuun urheiluna tiivistyneen HK:ssa.

Vielä hetki sitten - 75-vuotiaan iässä muutama vuosi on kuin "hetki"- näytti ikään kuin HK:oonkin kohtalona olisi ikääntymisen lisäksi kuihtuminen ja luonnollinen poistuminen maamme keilailun piiristä. Onneksi, uusia, nuoria voimia on hakeutunut jäseniksi täyttämään tyhjiksi jääviä aukkoja HK:n riveissä. Tässä onnittelumme kahdelle nuorelle, jotka juuri voittivat Helsingin B-mestaruuskilpailuissa parimestaruuden; Jari Niemiselle ja Sami Saariokarille. Myös

ennakkoluulottomuus on ollut hallitseva HK:ssa. Jo 1964 ehdotimme HBL:n vuosikokoukselle siirtymistä amerikkalaiseen pelitapaan sarjakilpailuissa. Outoudessaan koko ajatus tyrmättiin. Mutta uusi aika koitti uuden sukupolven otettua johdon. **HK:n työ Suomen ja Helsingin keilailun parhaaksi jatkuu**

HK 2001, Eturivissä vasemmalta: Raimo Rautanen, Lasse Larne, Seppo Mäkinen, Yrjö Sarahete, Sami Saariokari, Jari Nieminen, keskirivi: Yrjö Sairanen, Kari-Jukka Valtonen, Reino Leppikorpi, Jorma Wikstedt, Marko Antikainen, Sulevi Leskinen, takarivissä: Vilho Kataja, Esko Laakso, Antti Rautio, Kalevi Juntunen ja Heikki Tikanoja

HK:n ajoilta muisteltua

"Mennyttä aikaa muistelen niin mielelläni vielä...". Näillä runoilijan sanoilla onnittelten Suomen vanhinta suomalaista keilaseuraa Helsingin Keilaajia (HK). Saanen tässä ohessa hiukan muistella menneistä keilavuosistani. Liekö sattuman oikkuja, että sisareni "osti" minut Hangon satamassa amerikkalaisesta matkustajalaivasta v. 1895 ja olen siis yhtä vanha kuin Amerikan ABC.

Asuimme toisella linjalla, josta minun oli helppo piipahtaa kaupungille. 5-vuotiaana eksyin Hakaniemen torille. Isäni kanssa kiertelimme Siltasaarella ja kerran "eksyimme" Pitkäsillan rannalle ulkoilmakahvilan paikkeille. Siinä näin miesten istuvan kolpakkojensa ääressä ja ukkojen paitahihասillaan rullaavan reiätöntä puupalloa pitkin kapeata puurataa (Bohle) yrittäen kaataa 9 keilaa radan toisessa päässä. Oli varmaan kyse siitä, kumpi maksaa juomiset. Korkeasaarella näin samanlaisen radan. Vasta lyseota käydessäni pistäydyin Kaivopuistohallin ikkunasta katsomassa parirataista keilailua.

V. 1920 aloin keilata Kaisaniemen 2-rataisessa hallissa, jossa oli hiilikaminalämmitys. Siellä näin sunnuntaisin aikamiesten ottavan "napanateria" huuruudessa ja savuntäyteisessä hallissa. Siellä kilpailivat entiset yleisurheilijat ja jalkapalloilijat IFK:sta, KIF:stä ja OB:sta keskenään 5-miehisin joukkuein. Mutta oli siellä pienempiä seuroja kuten Globus ja BB. Ruotsi oli kuitenkin pääasiallinen kieli

tässä KBK- (Kaisaniemi Bowling Klubb) yhtymässä, johon kaikki seurat kuuluivat. V. 1924 siirryttiin Systeman suojiin Liisankatu 14:een, jossa oli avattu amerikkalaistyylliset parkettiradat.

Suomenkieliset keilasivat HJK:n riveissä. Kun kuuli puhuttavan vain ruotsia, heräsi meidän suomenkielisten mielissä ajatus suomalaisen keilaseuran perustamisesta ja se johti tulokseen, että synnytettiin HK-seura syksyllä 1925. Jäseniä liittyi seuraan runsaasti. HBL:n johtokuntaan suomalaiseksi sihteeriksi vuosikokous valitsi Jussi Nyyssösen, joka intoutui hankkimaan lisää jäseniä, vaikkei harjoitusvuoroja ollutkaan antaa jokaiselle. Huippunsa jäsenmäärä saavutti v. 1928, jolloin kirjoihin merkittiin 151 jäsentä. Tämä johtui siitä, että Jussi oli siirtynyt ammattilaisena hoitamaan ratoja ja samalla keräsi nimiä suomalaisista keilaajista, joihin oli usein kosketuksissa. Tässä häntä auttoi "aitosuomalainen" Artturi Virtanen rouvineen, koska katsottiin tarpeelliseksi saada HBL:n johtokuntaan useampia suomalaisia miehiä. Tämä auttoikin, kuten myöhemmin saatiin kokea.

Mutta suurta jäsenmäärää oli vaikeata hallita yhden miehen voimin, kuten huomattiin Jussin siirryttyä Turkuun. HK:ssa alkoi yhä enemmän kaipuu pienemmän ryhmän toimintaan. Niinpä siitä ennen pitkää syntyi pienseuroja, joista huomattavin oli Erkki Karun johtama herrasmiesseura Kehä, joka irtautui HK:sta v. 1933. Moniin muihinkin seuroihin siirtyi HK:n kasvatteja, kuten vuosia myöhemminkin. HK oli siis kuitenkin täyttänyt alkuperäisen pyrkimyksensä niin kielellisesti kuin kasvatuksellisesti.

Vanhoista pöytäkirjoista ilmenee, miten HK-laiset ovat saavuttaneet mainetta niin mestaruuskilpailuissa kuin Suomen keilailun johtopaikoilla. Muistellaanpa vain HBL:n monivuotisia puheenjohtajia Eero Peltosta ja Pertti Palmiota, sihteeireitä ja Jussi Nyyssöstä ja Wilho Hannukselaa, rahastonhoitajia Bruno Dahlströmiä, Esko Mäkistä ja Oskari Näkkiä, johtokunnan jäseniä Antti Hämäläistä, Yrjö Saraheteä, joka on FIQ:n monivuotinen sihteeri, unohtamatta Ossi Rosokiveä ja J.M. Luukkosta.

HK:n uupumattomia johtomiehiä ovat olleet: Arvi Jantunen n. 20 vuotta, Antti Hämäläinen 17 vuotta, Oskari Näkki toimi 9 vuotta puheenjohtajana ja Bruno Dahlström saman verran sihteerinä. Kuudesti ovat HK:n mestaruuden voittaneet Oskari Näkki ja Esko Laakso.

Seuraotteluja HK:lla on tilillään 20, joista kaksi ulkomaalaista. Sisukkain on ollut Sexan, jonka kanssa tulee oteltua 100 kertaa. Aikoinaan oteltiin Liisankadulla suurottelut IFK:n ja KIF:n kanssa. Suurseura HK vietti viimeisen juhlaansa Adlonissa naiskeilaajin. Sen jälkeen HK on viettänyt huomattavia juhliaan 40-, 50- ja 60-vuosien merkeissä. Sisäiset vuosijuhlat on pidetty vain jäsenten kesken."

Hankkija – HK (Nils Forsström)

Kootessani seuran 85-vuotishistoriikkiä huomasin, miten vahvasti Hankkijalaiset ovat olleet mukana seuran toiminnassa. Seuran ensimmäinen puheenjohtaja ja perustajajäsen J.M. Petäjä oli Hankkijan johtokunnan varajäsen 1929-1938 jäsen 1938-1954. Seuran jäsen Matti Kurkinen oli Hankkijan johtokunnan varajäsen 1960-1964 ja johtokunnan jäsen 1965-1982. Seuran jäsenenä oli myös hetken Rauno Valkonen, joka oli Hankkijan johtokunnan varajäsen 1980-1983 ja johtokunnan jäsen 1984-1987. Hankkijalaisia seuran jäseniä ovat olleet myös Jaakko Pitkänen, Heikki Joensuu, Martti Tähkääpää sekä seuran ainaisjäsen Esko Laakso. Seppo Mäkinen on ollut seuran sihteeri 1977-1996 ja puheenjohtaja 2002-2003. Itse olen ollut seuran johtokunnan jäsen, sihteeri, rahastonhoitaja ja varapuheenjohtaja vuodesta 2004.

Nykyisiä hankkijataustaisia seuran jäseniä ovat vielä Markus Forsström, Antti Laaja, joka on ollut seuran johtokunnan jäsen, varapuheenjohtaja ja sihteeri sekä Jaakko Holopainen.

Hankkijalainen keilailuperinne on syntynyt Nikolajeffin talossa, Salomonkatu 1, sittemmin pitkään paremmin tunnetussa Hankkijan pääkonttorissa, koska Suomen ensimmäinen amerikkalaismallinen keilarata rakennettiin 1913 Nikolajeffin taloon. Valokuvausta ja pyöräilyä harrastava automobiilikauppias Sergei Nikolajeff rakennutti talon ylimmän ullakkokerroksen tennishallien yhteyteen yhden amerikkalaismallisen keilaradan. Se oli ehkä Suomen keilahistorian kaunein rata valoisassa ja avarassa hallissa. Paikalla on nykyisin kansainvälisen liikuntaketjun kuntoilusalja. Kuriositeettina kerrottakoon, että työpisteeni oli samaisen talon ylimmässä kuudennessa kerroksessa monta vuotta, kunnes Hankkija myi pääkonttorinsa Alkolle.

HK:laiset olivat vahvasti mukana pyörittämässä Hankkijan konttoreiden välisiä vuosittaisia keilakisoja, joissa olivat mukana Helsinki, Turku, Pori, Hämeenlinna. Kisat käytiin 8-miehisin joukkuein. Keilailuharrastusta oli myös Hankkijan Seinäjoen ja Kokkolan konttoreissa. Lisäksi pelattiin vuosittain Hankkijan keilamestaruudesta.

Hankkijalainen keilaperinne seurassa on siis vahva. Hankkijan tunnettu slogan: ”Hankkija – Monessa mukana” sopii myös keilailuun.

P.S. HK:n perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja J.M. Petäjä oli siinä "neljän kvartetissa", joka erosi HK:sta ja perusti Keilaseura Kehrän. Näin jälkeen päin vuonna 2016 voi leikillisesti, mutta myöskin ansaitusti todeta, että minkä J.M. Petäjä erotti, niin sen Nils Forsström yhdisti käynnistäessään Helsingin Keilaajat ry:n ja Keilaseura Kehrän kilpailu-, harjoitus- ja seurakilpailutoiminnan yhdistämisen Keilaseura HK-Kehrä ry:n nimen alle. HK-Kehrän voimien yhdistämisen takana oli "kolmen kopla" Rauli Askolin, Haikki Sarso ja Nils Forsström, jotka olivat entuudestaan tuttuja RUK:n ja Kauppakorkeakoulu-opintojen kautta.

Veteraanien muisteluja (Pertti Palmio & Bruno Dahlström)

Pertti: Ken kerran on urheiluharrastuksen veriinsä saanut, eikä hän koskaan enää siitä eroon pääse. – Onneksi! – Sillä laihaa ja lohdutonta olisi elämämme monessa suhteessa ilman tämän harrastuksen suomaa viihdyttävää virkistystä.

Vaikein ja haikein on urheiluharrastajan elämänkierrossa se rajakohta, jolloin ikä alkaa veroaan vaatia, karkoittaa kentältä katsomaan. Jäljelle jäävät silloin vain vähin erin kalpenevat muistot. Virkistäviä vaikutteita tämän jälkeen silmien välityksellä vain itseämme nuorempien aikaansaannokset, vaikkapa omakin kehomme vielä jatkuvaa liikunnallista toimintaa kaipaisi, mieli omakohtaista piristävää kilpailujännitystä. Tämän elämässämme kerran esiintyvän eräänlaisen sisäisen kriisin vaikutuksia on nimenomaan keilailu onnistuneesti tasoittanut.

Bruno: Yleensä urheilua harrastaville ja varsinkin näin varttuneemman polven keilaajille on yhteenkuuluvaisuuden tunne ja hyvän veljeyden aikaansaama viihtyisyys tuiki tärkeitä. Meillä HK:ssa on aina vaalittu näitä perinteitä ja vuosien varrella on monta ylvästä voittoa saavutettu näissä merkeissä ja urheilukilpailu kun on kysymyksessä, on myös karvaat tappiot otettu miehekkäästi vastaan ja taas yhteisponnistuksin koetettu löytää ja aina löydettykin jälleen paikka auringossa.

YLISTYSLAULU Helsingin keilaajien 25-vuotisjuhlaan

5.12.1950 kirj P a l l e (sävel: "Intian Q")

On HK:n herroilla aihetta, oo-hii-ohei,
nyt juhlia seuransa vaihetta, oo-hii-ohei.
He neljännessädan jo täyttävät, oo-hii-ohei,
ja siis esimerkkiä näyttävät, oo-hii-ohei,
| Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan.
| On Liisanhallista lähdetty ja päädytty Ruusulaan.

On toimeksi pantu ja äkkiä, oo-hii-ohei.
Siks muistamme Oskari Näkkiä, oo-hii-ohei.
Ja Pertti ja Eskokin kiitosta, oo-hii-ohei,
on saaneet jo Keilailuliitosta, oo-hii-ohei.
| Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| mut kuinkas sä Aarnenkin unhoitit ja Eeronkin kokonaan.

Tää bowling on Ameriikasta, oo-hii-ohei,
mut taito ei meit' enää kiikasta, oo-hii-ohei.
Kas vaikeudet ne on voitettu, oo-hii-ohei,
ja sormia reikihin koitettu, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| mut ei siinä turhia tunteilla, kun palloja paiskellaan.

Se vasta on uljasta leikkiä, oo-hii-ohei,
kun paiskomme pallolla streikkiä, oo-hii-ohei.
On taitoa tarvis ja malttia, oo-hii-ohei,
kun huudat sä "Risti on valttia!", oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan.
| kas, ethän sä koskaan itsekään saa kaikkia kaatumaan.

Saa toinenkin turhaan hääriä, oo-hii-ohei,

kun tulee vain pelkkiä spääriä, oo-hii-ohei,
ja pisteitä pitäisi kääriä, oo-hii-ohei,
taas oikeita ennätysmääriä, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| sä itsekin isket aukkoja, etkä kykene paikkaamaan.

Niin, sääliksi käy teitä raukkoja, oo-hii-ohei,
kun paiskitte paljaita aukkoja, oo-hii-ohei.
Saat hirmusti, mies, siinä hikoilla, oo-hii-ohei,
kun paikkaat sä porttejas kikoilla, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| jää jättöjä vain sulle itselles, ei kaatoja kertaakaan

Jos välttää sä mielit missiä, oo-hii-ohei,
se vaatii jo taitoa vissiä, oo-hii-ohei.
Ei ilman se intelligenttiä, oo-hii-ohei,
käy mieltä ja temperamenttiä, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| mut Ruusulankadullapa rutkasti nyt keiloja kaadellaan.
Kas, kaikillahan on heilansa, oo-hii-ohei,
ja pojilla näillä on keilansa, oo-hii-ohei.
No, miksikäs noita ei nakkelis, oo-hii-ohei,
että kalikat on mukkelis-makkelis, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| ja kymmenen keilaa kellelleen on tahtomme ainiaan

Mut ei pidä viskata kännissä, oo-hii-ohei,
kas, muutoin se pallo on rännissä, oo-hii-ohei.
Mut , jos olet voittanut pokaalin, oo-hii-ohei,
saat juottaa tään koko lokaalin, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| oot tulematta jäänyt sä tunnilles, kun eksyit sä kapakkaan

No, on niitä Suomessa seuroja, oo-hii-ohei,
mut moisia ei jalopeuroja, oo-hii-ohei.
Kun meill' on nyt tällainen tapaus, oo-hii-ohei,
niin voidaankin ottaa yks napaus, oo-hii-ohei.
| -Juttele sinä vaan, kyllä sinut tunnetaan,
| ja oishan se otettu muutenkin, vaikk' et olis laulanutkaan